

കലാകൗമുദി

308

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

ജൂലൈ 19, 1981

വില: 1 രൂപ 30 പൈസ

എഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ:

എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

കിംഗ് ബോർഗിനെ
വീഴ്ത്തിയ വിവിശ്വൻ

4

ജൂലൈ നാലു്. അമേരിക്കയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദിന വാർഷികം. കുറുമ്പനെന്ന വിളിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചിരുന്ന മക്എൻറോയ്ക്കും ആ ദിനം അവിസ്മരണീയമായി. ആറാം പ്രാവശ്യവും വിവിശ്വൻ കിരീടം നേടാനെത്തിയ ഒന്നിസ് മാന്ത്രികനായ ബോർഗ്, അന്ന് മക്എൻറോയ്ക്ക് കീഴടങ്ങി. ആദ്യത്തും ആവേശഭരിതമായ വിവിശ്വൻ മത്സരത്തെപ്പറ്റി.

പിഡനകാലം:

ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

11

ജൂതപ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരം ഗ്യാസ് ചേംബർ ആണെന്ന കണ്ടുപിടിത്തം നടത്തിയത് ഹിറ്റ്ലറായിരുന്നു. ആ പൈശാചികകൃത്യത്തിന്റെ സ്മരണ പുതുക്കാണെത്തിയവരെപ്പറ്റി.

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

ഒരു കോവിലകത്തിന്റെ

കഥ

14

മഹാഭാരതം മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ കണ്ണടക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനെ മലയാളികൾക്ക് എന്നെങ്കിലും മറക്കാനാകുമോ? പക്ഷേ, ആ മഹാപ്രതിജ്ഞ നൽകിയ ആ കോവിലകത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി ആർക്കെങ്കിലുമറിയാമോ? വ്യസനകരമായ ആ കഥയാണ് കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ് ലേഖകൻ ഇതിൽ പറയുന്നത്.

കവിത

കവികളെ പഴിപറഞ്ഞ കഴുതകളുടെ കഥ

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദൻ 26

നോവലെറ്റ്

പാവങ്ങളുടെ പാഞ്ചാലി

ശ്രീ. ജോസഫ് വൈറില 30

ലേഖനം

വനജാല ശ്രീ. കെ. രാജേന്ദ്രബാബു 18

രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും രാഷ്ട്രീയവും

ശ്രീ. കാട്ടുമാടം നാരായണൻ 20

ഒരു മുത്തശ്ശി അമേരിക്കയിൽ

മിസസ് എം. പി. പോൾ 24

രണ്ടു ലൈൻ സമരം

ശ്രീ. കെ. എൻ. രാമചന്ദ്രൻ 40

കഥ

തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണം

ശ്രീ. എം. മുക്കുൻ 12

ലയഭംഗം

ശ്രീ. പി. ഖാലിദ് 36

സൃഷ്ടിയുടെ കഥ

ശ്രീ. എൻ. എം. നമ്പൂതിരി 47

നോവൽ

അമ്മ

ശ്രീമതി മഹാശ്വേതാദേവി

പരിഭാഷ: ശ്രീമതി ലീലാ സർക്കാർ 28

ദൈവമക്കൾ

ശ്രീമതി സാറാ തോമസ് 38

സിനിമ

ഒരു തണുത്തപ്പൻ ത്രില്ലർ കോഴിക്കോടൻ 46

പലവക

ചരിത്രരേഖകൾ

കെ. എൻ. എസ്. 45

നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ഡോക്ടർ

ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം. ഡി. 50

മുഖചിത്രം

ഒന്നിസിലെ മഹാ മാന്ത്രികർ

ഫോട്ടോ: കെ. എൻ. എസ്. പിക്ചർ ഗ്യാലറി

ബോർഗിനെ തോല്പിക്കാനെങ്ങനെ കഴിയും? ഒന്നിനിലെ പ്രമുഖരായ നാല്പത്താറുപേരോടു വേരഡ് ഒന്നിസ് എന്ന മാസിക ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു. "അയാളുടെ കാലു അടിച്ചൊടിക്കണം," ബോബ് ഹെവിററിയ്ക്ക് മറുപടി നൽകാൻ ആലോചിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ഇലെ നസ്സാസെയ്ക്ക് അവിശ്വസനീയമായാണ് ആ ചോദ്യം അനുഭവപ്പെട്ടത്. ബോർഗിനെ തോല്പിക്കാനോ? മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഉപഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ആരെക്കൊന്നും കണ്ടു പിടിക്കണം—നസ്സാസെ പറഞ്ഞു. ജോൺ മോലിൻ ആ ചോദ്യത്തിന് പ്രയോഗികമായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു: "ബോർഗിന്റെ പ്രിയതമ മേരിയാന

കവർ സ്റ്റോറി

വിമ്പിൾഡൺ ഒന്നിസ് കിരീടം മക് എൻറോയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ബോർഗിനെ കീഴടക്കുക ആ സ്വപ്ന സാക്ഷാത്ക്കരണത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സവും. എന്നാൽ ജൂലൈ നാലാംതിയതി മക് എൻറോക്ക് അതിനു കഴിഞ്ഞു.

കിരീടം ബോർഗിനെ വിപ്ലവകരമായ വിമ്പിൾഡൺ

യില്ലേ. അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് കോർട്ടിലൂടെ നടന്നാൽ മതി." ഇതെന്നു മല്ല, എല്ലപ്പത്തിൽ ഒരു വഴിയുണ്ട് ജി. മക്മാനസിന്. ഒരു തോക്കെടുത്തു ബോർഗിനെ വെടിവെച്ചു കൊന്നാൽ മതി.

ഈ അശ്വത്തെ ആർക്കു തടയാനാവും? വിമ്പിൾഡൺ ഫൈനൽസിൽ മക് എൻറോ

മുമ്പിൽ കൊട്ടിയടയ്ക്കാൻ ഞാൻ ആദ്യമേ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അതിൽ വിജയിച്ചു." ധിക്കാരിയെന്നും മഹാ കറമ്പെന്നും വികൃതിപ്പെയ്യുന്നതും ബ്രിട്ടീഷ് പത്രങ്ങൾ വിളിച്ചു അപഹസിച്ച് മക് എൻറോ പറഞ്ഞു. ഒന്നിസിലെ ഈ ധിക്കാരിയുടെ ഗബ്ദം റാക്കറിയോ നോക്കാപ്പം ഉയർന്നുതുടങ്ങിയിട്ട് കാലമധികമായിട്ടില്ല. കഷ്ടിച്ച് നാലുകൊല്ലം. ഡഗ്ളസ്സണിലെ പോർട്ട് വാഷിംഗ്ടൺ ഒന്നിസ് അക്കാലമായി നിന്നു. കളിയും കളിയിലെ കളിയും പഠിച്ച് ലോകം കീഴടക്കാനിറങ്ങിയ ഈ പയ്യൻ വിമ്പിൾഡണിൽ അരങ്ങേറും കുറി

ച്ചതുതന്നെ ബഹളത്തോടെയായിരുന്നു. സെമിഫൈനലിലേക്ക് ആക്രമിച്ച കയറിയ ഈ തുടക്കക്കാരനെ തടഞ്ഞിട്ടത് ജിമ്മി കോണേഴ്സാണ്. വിൽസൺ റാക്കറുകൊണ്ടുള്ള വെടിയുണ്ടകളെ പുഷ്പസായകമാക്കിമടക്കിയ ഈ കിളിന് അമേരിക്കൻപിജയം നേടിയതോടെ അന്നു ഒന്നിസ് കാണികളുടെ ഓമനയായി—പ്രിയപ്പെട്ട മാക്. ആ പദവിയിൽനിന്നും മാക് ഒബ്രാൻ ആകാൻ അധികനാൾ വേണ്ടിവന്നില്ല. പാരിസിലും മെൽബോണിലും ന്യൂയോർക്കിലും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അരങ്ങു തകർത്ത മക് എൻറോ കിരീടങ്ങളോടൊപ്പം റാക്കറുകളും ഒടിച്ചുതള്ളി. "എനിക്ക് എന്നെ നിയന്ത്രിക്കാനാവുന്നില്ല. ജയം. അതിൽ മാത്രമാണ് എനിക്ക് താല്പര്യം. തോൽവി എന്നെ ഭ്രാന്താക്കിപ്പിക്കുന്നു," മക് എൻറോ പറഞ്ഞു. "എതിരാളിയെ അടിച്ചുവീഴ്ക്കാൻ പായിക്കുന്ന അടികൾക്കിടയിൽ കയറി നിന്ന്, ലൈൻസ് മാനന്മാരും അമ്പയർമാരും വിധി കല്പിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മറക്കുന്നു. അവർക്കെന്തു കാര്യം? എന്റെ പ്രയത്നത്തെ അപമാനിക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുകയില്ല"—കോർട്ടിലെ തന്റെ മര്യാദകെട്ട പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി മക് എൻറോയ്ക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇതാണ്.

ബോർഗുമായി പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ മക് എൻറോയ്ക്ക് പതിമൂന്നുവയസ്സായി

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

അന്നു. തന്നെക്കാൾ മൂന്നു വയസ്സിനുമാത്രം മൂപ്പുള്ള ബോർഗ് മുപ്പത്തഞ്ചുകാരനായ റോയി എമേഴ്സനെ യു. എസ്. ഓപ്പണിംഗ് മത്സരത്തിൽ തോൽവിയേറ്റു. ബോർഗിന്റെ അതിസമർത്ഥമായ കളിയിൽ ഉള്ളതിനെയെ ആദരവു തോന്നിയ മക് എൻറോ, അന്ന് മിസ്റ്റർ ബോർഗ് എന്നായിരുന്നു അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്. തലമുടി നിട്ടിവളർത്തിയ നീലക്കണ്ണുകളുള്ള ആ സ്വീഡിഷ് ചെറുപ്പക്കാരന്റെ കാലുകൾ കോർട്ടിൽ വൃത്തലാസ്യതയോടെ ചലിക്കുകയും, ഒരിക്കലും ഉന്നംപിഴയ്ക്കാത്ത അയാളുടെ റാക്കറ്റിൽ നിന്നും തീയുണ്ടകൾ കണക്കേ പതുക്കെ വന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നത് നോക്കി നില്ക്കുമ്പോൾ മക് എൻറോ കണ്ടെത്തിയതു തന്റെ ഭാവി എതിരാളിയെയാണ്. ഏതെല്ലാം കടമ്പകൾ കടന്നാലും ബോർഗിനെ അടിപറയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഒന്നിസ് ജീവിതം പൂർണ്ണമാവുകയില്ലെന്നും അയാൾ അറിഞ്ഞു. വിമ്പിൾഡൺ ഫൈനൽസിൽ മുൻപു പലവട്ടം ആ ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്ക്, ലോകത്തെ പല ഒന്നിസ് കോർട്ടുകളും വേദിയായി. വിററാസ് ഹെറ്റലാററിസിനെ തകർത്തു കൈയടക്കിയ യു. എസ്. ഓപ്പണിംഗ് ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ 1980-ൽ കൈവെച്ച ബോർഗിനെ നേരിട്ട് തോല്പിച്ചതോടെയാണ് മക് എൻറോയെ ലോക ഒന്നിസ് കീഴടക്കാൻ ഇറങ്ങിയ ജേതാവായി

ചിത്രീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അന്ന് നാലുമണിക്കൂറു പതിമൂന്നു മിനിറ്റും നീണ്ടുനിന്ന പോരാട്ടത്തിൽ താൻ നേടിയ കിരീടം കൈവിടാതെ നോക്കാൻ ഇരുപതുക്കാരനായ ആ അമേരിക്കൻ ചെറുപ്പക്കാരനു കഴിഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം ഗ്രാൻഡ് സ്ലാം എന്ന ബോർഗിന്റെ സ്വപ്നവും തകർന്നു.

ഒരത്മത്തിൽ ഒന്നിസിലെ പുഷ്പ കാലമാണിത്. മഹാമാന്ത്രികരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുവെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവർക്ക് ഇനിയുണ്ടിരിക്കാണിടം—ബോർഗിനേയും മക് എൻറോയെയും ജിമ്മി കോണേഴ്സിനേയും. അവരിലൂടെ പുപ്പടി നിൽക്കുന്ന ഒന്നിസിന്റെ കേന്ദ്രം ആസ്ത്രേലിയയിൽനിന്നും അമേരിക്കയിലേക്കു മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നിസിനെ കലയും കളിയുമാക്കി ഉയർത്തിയ ബിൽ കിൻഡറും പാഞ്ചോ ഗോൺസാലസിനും പിന്നാലെ വന്ന ആസ്ത്രേലിയക്കാർ ശക്തിപ്രകടനത്തിന്റെ അരങ്ങാക്കി മാറ്റുകയുണ്ടായി കോർട്ടിനെ. എമേഴ്സനും ലാവറും ഹോഡും ഒന്നിസിലെ രാജാക്കന്മാരായി വിരാജിച്ചിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു സർവീസുകൾ വെടിയുണ്ടകളായതും, ബാക് ഹാൻഡ് കൾക്ക് കത്തിയുടെ മുറിച്ചു വന്നതും. ഒന്നിസ് പതുക്കെക്കൂടി കോർട്ടിൽ ആകപ്പകങ്ങളായ പാറ്റേണുകൾ നെയ്തിരുന്ന കൃഷ്ണപ്പോലുള്ള ഒന്നിസ് ആർട്ടിസ്റ്റുകൾക്ക് രംഗം വിടേണ്ടിവന്നത് അതോ

ടെയായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ക്രാമർ സർക്കസ്, ഒന്നിസിന്റെ വാണിജ്യപരമായ സാധ്യതകൾ ചൂഷണം ചെയ്തു തുടങ്ങി. പ്രൊഫഷണലിസവും അമേറിക്കിസവും തമ്മിലുള്ള എതിരിടലിൽ, അഞ്ചും ആറും അക്കങ്ങളുള്ള പ്രൈസ് മണിയുടെ വശ്യതയിൽ വീഴാതെനിൽക്കാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വിമ്പിൾഡൺമാത്രം, ഏറെക്കാലം അതിനൊരപവാദമായി നിലനിന്നു. പക്ഷേ, നല്ല നല്ല കളിക്കാർ ഭാരിച്ച കീഴുകൾക്കു പിന്നാലെ പറന്നു പോയപ്പോൾ, വിമ്പിൾഡണിൽ എത്തിയവർ റണ്ടാം കിടക്കാറോ മുന്നാംകിടക്കാറോ ആയിത്തീർന്നു. അവസാനം ചെറുത്തുനില്പ് അവസാനിപ്പിച്ച് വിമ്പിൾഡൺ പ്രൊഫഷണലിസം അംഗീകരിച്ചു. അതോടെ അസ്തമിച്ചുതുടങ്ങിയ വിമ്പിൾഡണിന് അതിന്റെ പ്രതാപം വീണ്ടെടുക്കാനായി.

ഗ്രാൻഡ്, ആസ്ത്രേലിയ, അമേരിക്ക എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പുകൾ കൈയടക്കുന്നതിനു മോഹിക്കുന്ന ഏതൊരു കളിക്കാരനും വിമ്പിൾഡണിൽ പയററി വിജയിക്കാതെ വയ്യ. നീണ്ട വർഷങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പേരുന്ന വിമ്പിൾഡൺ ഒരു കണക്കിന് ഒന്നിസ് കളിക്കാരുടെ മെക്ക തന്നെയാണ്. അവിടെ മത്സരിക്കുന്നതുപോലും അംഗീകാരമാണ്. വിമ്പിൾഡൺ മത്സരത്തിന്റെ തിരശ്ശീല ഉയരുന്നത് ക്വീൻസ് കോർട്ടിലാണ്. ആ മത്സരങ്ങളിലൂടെ

നമ്പർ ഒൻ കൊണ്ടുമാത്രമേ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുള്ളൂ: അമ്പയറോടുള്ള ദേഷ്യം തീർക്കാൻ റാക്കറ്റ് വലിച്ചെറിയുന്ന മക് എൻറോ

കയർന്നുവരുന്നവരായിരിക്കും, കെൻഡ്രിയയിൽ നിന്നും വിവിധരം കിരീടം സ്വീകരിക്കാൻ അർഹരാകുന്നത്.

ഇക്കാര്യത്തെ വിവിധരം മത്സരം പല കാരണങ്ങളാലും സ്മരണീയമായിരുന്നു. പല തലകളും കൊയ്യപ്പെടുക മാത്രമല്ല, ബോൾ ബോൾ എന്ന മഹാ മാന്ത്രിക നെതുള്ളൊരും വിവിധരം വേദിയായി. "ഇതാവശ്യമായിരുന്നു. ആരും കൊല്ലവും ടൈറ്റിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ആ സിംഹിഷ്കാരനെ അനുവദിച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ വിവിധരന്റെ ഗ്രാമർ കറഞ്ഞു പോയെന്ന്—ഒരു ടെന്നീസ് വിദഗ്ദ്ധൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജൂലൈ നാലാം തീയതി നടന്ന ഫൈനൽ സിൽ മക് എൻറോ ജയിക്കുമെന്ന് ആരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ബോൾ

കിരീടം തെറ്റിച്ചുപോയ രാജാവ്

ഗിനപോലും തന്റെ അജയ്യതയിൽ സംശയമേയില്ലായിരുന്നു. "പ്രധാന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അതും വിജയത്തിന്റെ വായ്ത്തലയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, വിവിധരം

യിച്ച സർവീസുകൾ മക് എൻറോയുടെ റാക്കറ്റിൽ നിന്നും തെറ്റിച്ചുവീണിരുന്നു. ടൈറ്റിലുകളിൽ, ഒരേണ്ണമൊഴികെ മറ്റൊരും തന്നിക്കുകലമാക്കാനും മക്കി

നൊം കോർട്ടിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ്: ബോൾഗ്

ന സാധിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ സെറ്റിൽ വന്ന വീട്ടു അപരിഹാര്യമായി വേിച്ചു. "അതും പരഞ്ഞുബോൾഗ് സ്വയം സമാശ്വസിച്ചു: "എല്ലാ കാലത്തും ജയിക്കുക വിഷമകരമാണ്. ഏതായാലും നാല്പ്പത്തിയൊന്നു വിജയങ്ങൾ നേടുക അത്ര എളുപ്പമുള്ളതല്ല. ഇനിയും ഞാൻ തിരിച്ചുവരും." ബോൾഗിന് അതു കഴിയാം. എത്ര പ്രകോപനമുണ്ടായാലും സംയമനം കൈവിടാതെ കളിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ബോൾഗിന്റെ കഠിനമായ പരിശീലനവും അച്ചടക്കവും അതിനു കൂട്ടിത്തുണയും. പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ കോർട്ടിൽ അപമാദ്യമായി പെരുമാറിയതിനുള്ള ശിക്ഷയായി തന്റെ അമ്മ റാക്കറ്റിനടുത്തു മോടിപ്പിച്ചത്. കോർട്ടിലിറങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം ഓർമ്മയിൽ ഓടിയെത്തുന്ന കൊണ്ടാണ്

തന്നിച്ച് അക്ഷോഭ്യനായി കളിക്കാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് ബോൾഗ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മക് എൻറോയുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. എതിരാളികളെ യേശുമാണ് മക് എൻറോയ്ക്ക്. കോർട്ടിലിറങ്ങിയാൽ കളിക്കാണെന്നതുവരും, കളി, നിയന്ത്രിക്കുന്ന അമ്പയറും തന്റെ പതനത്തിനു ഗുഡ്ലോചന നടത്തുന്നതായി മക് എൻറോ വിശ്വസിക്കുന്നു. "എനിക്ക് നമ്പർ ഒൻ ആകണം. അതു തടയാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. എങ്ങനെയും ഞാനതു കൈവരിക്കും." അഞ്ചടി പതിനൊന്നര ഇഞ്ച് ഉയരമുള്ള മക് എൻറോ തന്റെ ആഗ്രഹം ആവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ന്യൂയോക്ക് ഡഗ്ലസ് സ്റ്റണിലെ മാൻറോഡിലുള്ള ഒരു വലിയ മന്ദിരത്തിന്റെ പിറകിലൊരു മുറിയിലാണ് ഈ വിവിധരൻ ജേതാവ് താമസം. ഭിത്തി നിറയെ ബുക്കുകളും ചിത്രങ്ങളും. അപശ്ചിന്ധിൽ ഹരിതശോഭ നൽകുന്ന പെറിയ ചെടികൾ. ഒരിടത്തു ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസിന്റെ സൺഡേ മാഗസിൻ ഫ്രെയിം ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്നു. മക് എൻറോയുടെ ചിത്രമാണ് അതിലെ മുഖചിത്രം. 1978-ൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് ഡേവിസ് കപ്പ് നേടിക്കൊടുത്ത മക് എൻറോയുടെ മുഖം. മുഖചിത്രമാക്കിയ

സ്റ്റോർജ് ഇലസ്റ്ററേഷന്റെ കവറും ഫ്രെയിം ചെയ്തു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊട്ടടുത്തു നിരവധി സൈറോഷനുകൾ ന്യൂയോർക്കിന്റെ അഭിമാനമെന്ന വിശേഷിച്ചുകൊണ്ട് ന്യൂയോർക്ക് മേയർ എഡ്കോച്ച് ജ്യോട്ടി സൈറോഷനാണ് അതിൽ പ്രധാനം. പിന്നെ നിരവധി ടോഫികൾ. ഐറിഷ് വംശജനായ ഈ ലോകജേതാവിന്റെ ആത്മീയ ആസ്ഥാനം കൂടിയാണ് ഈ മുറി. കോർട്ടിൽ തീരുപ്പുന്ന രോഷത്തോടെ റാക്കറ്റുമായി പോരാടുന്ന മക് എൻറോ ഈ മുറിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആട്ടിൽ കട്ടിയാണ്. "എനിക്കിവിടെ സ്വച്ഛമായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നു. മത്സരത്തിന്റെ മുറുക്കത്തിൽനിന്നും മോചനം നൽകുന്ന നിമിഷങ്ങൾ ഈ മുറിയിൽനിന്നും മാത്രമേ എനിക്കു കിട്ടാറുള്ളൂ." അമേരിക്കൻ ഓപ്പണിൽ ബോൾഗുമായി എതിരിട്ടതാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല മുട്ടർത്തമെന്ന് മക് എൻറോ വിശ്വസിക്കുന്നു. "ഈ ടൈറ്റിൽ കൈവഴുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസാ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. നേരത്തേ വിവിധരത്തിൽ വച്ച് ബോൾഗ് എന്നെ തോല്പിച്ചപ്പോഴേക്കാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉറച്ചിരുന്നു. ആ കളി എനിക്കൊരു വലിയ പാഠമായെന്നു തുറന്നുപറയാൻ എനിക്ക് മടിച്ചില്ല. ബോൾഗിൽനിന്നും ഞാൻ പലതും പഠിച്ചു."

ആ അനുഭവമാണ് വിവിധരത്തിൽ, ഇത്തവണ കിരീടം കൈക്കലാക്കാൻ മക് എൻറോയെ സഹായിച്ചത്. തന്റെ ഏതുതരം എടുത്തുപാട്ടത്തേയും കൂസലില്ലാതെ, അക്ഷോഭ്യനായി നേരിടുന്ന ബോൾഗിനെ തളയ്ക്കാൻ, ബോൾഗിനെക്കാൾ നാനായി കളിക്കുകമാത്രമാണ് വഴിയെന്ന് മക് എൻറോ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. 4-6, 7-6, 7-6, 6-4 എന്ന ക്രമത്തിൽ ബോൾഗിനെ അടിപറയിച്ചുകൊണ്ട് വിവിധരൻ കിരീടം നേടിയ ശേഷം മക് എൻറോ പറഞ്ഞു: "എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വിജയം."

പല ഭീമന്മാരുടെയും പതനങ്ങൾ കൊണ്ട് ഇപ്രാവശ്യത്തെ വിവിധരൻ അവിസ് മരണീയമായിരുന്നു. 1979-ൽ സെമി കടന്നുവന്ന റോസ്റ്റോ ടാനർ, ആസ്ലേയിയയിലെ ഓപ്പൺ ചാമ്പ്യൻ ബ്രിയാൻ ടിച്ചർ, ബ്രിയാൻ ഗോട്ട്ഫ്രീഡ് എന്നിവർ രണ്ടാം റൗണ്ടായപ്പോൾ മത്സരത്തോടു വിടപറഞ്ഞു. അട്ടിമറികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻപോന്ന കരുത്തുള്ള ചെക്ക് കളിക്കാരനായ ഐവാൻ ലെൻഡലിനെ താരതമ്യേന അജ്ഞാതനായ ചാർലി ഫാൻക്സ് (ആസ്ലേയിയ) തുരത്തി വിട്ടപ്പോൾ, പതിമൂന്നാം സിംഹകാരനായ ഫ്രാൻസിസിലെ യാനിക് നോവാക്കോ അമേരിക്കക്കാരനായ ഏറിക് ഫ്രോമിനെ എതിരിട്ട നിൽക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ലാററിൻ അമേരിക്കയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളായ ഗിലെർമോ വിലാസിനും വിക്തർ പെക്കിക്കും നേരത്തേതന്നെ വിസിറോഴ്സ് ഗ്യാലറിയിൽ സിററു തേടേണ്ടിവന്നു. മാർക്ക്

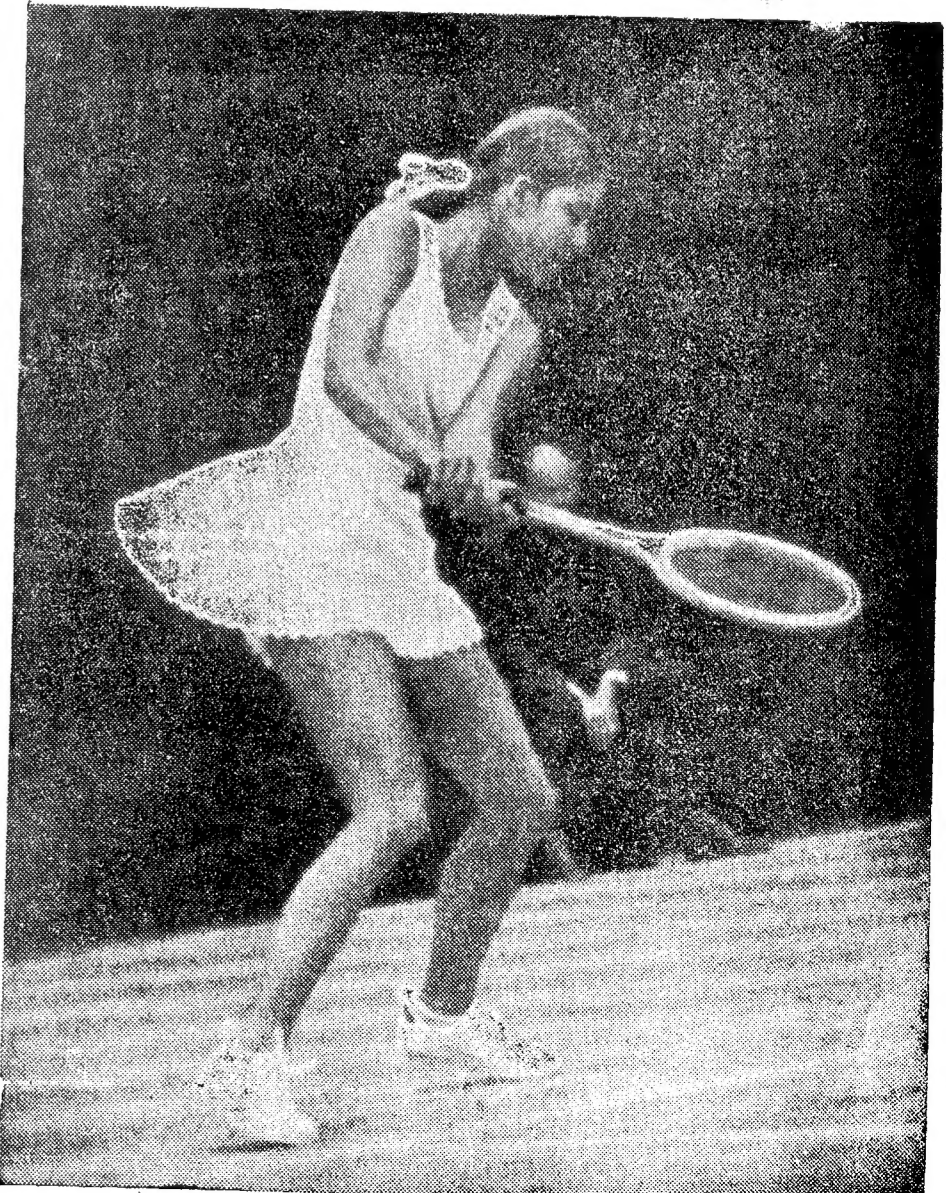
എഡ് മൺസന്റെ ശക്തമായ സർവീസുകളും ചോളികളും താങ്ങാൻ വിലാസിന സാധിച്ചില്ല. മോണ്ടേ കാർലോവിൽ വച്ച് ബോൾഗിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പെക്കിക്കും ബിൽ സ്റ്റാനലിനേയും നേരിടാനായില്ല. അവസാനറൗണ്ടിലെത്തുമ്പോഴേക്കും ഫംഗറിയുടെ പ്രതീക്ഷയായിരുന്ന ബലസാസ് ടറോഴ്സിനും അർജൻറീനയിലെ ജോസ് ലൂയി ക്ലെക്കിനും, ആസ്ലേയിയക്കാരനായ പോൾ ക്രോക്കിന്റെയും അമേരിക്കക്കാരനായ സ്റ്റാൻ സ്കീത്തിന്റെയും വെല്ലുവിളി താങ്ങാനായില്ല. ഈ തിരിച്ചടിക്കു ഒരു വീയത്തിൽ മക് എൻറോയെ സഹായിച്ചു. ടോം ഗളിക് സന്തോഷം ഏറ്റുമുട്ടൽ മക് എൻറോയെ ആകെ തളർത്തിയിരുന്നു.

ടൂർണമെന്റ് ഫാറി ഫ്രെഡ് റോയ് ലൂവുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയ മക് എൻറോയ്ക്ക് 1500 ഡോളർ പിഴയും നല്ലേണ്ടിവന്നു. അടുത്ത കളി മെക്സിിക്കോയിലെ പോൾ റാമിറ സുമായായിരുന്നു. മക് എൻറോയെ നേരി

ടാൻതക്ക സ്റ്റാമിന റാമിറസിന് ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സെമിഫൈനലിൽ അതായിരുന്നില്ല സ്ഥിതി. സിഡ് ചെയ്ത് പ്ലെയർ റോഡ് ഫ്രാലി (ആസ്ലേയിയ) യുമായി നടന്ന ആ ഏറ്റുമുട്ടലും മക് എൻറോയെ പരീക്ഷണനാക്കി. എന്നാൽ ബോൾഗിന് അത്രതന്നെ പൊരുതേണ്ടി വന്നില്ല. ജിമ്മി കോണ്ടേഴ് സുമായ സെമിഫൈനലിൽ പിന്നിൽ ഓടിക്കിതച്ചെത്തിയ അശ്വത്തെപ്പോലെയാണ്, ഒരിക്കൽക്കൂടി വിവിധരൻ സ്വപ്നം കണ്ടേതീയ കോണ്ടേഴ്സിനെ ബോൾഗ് തകർത്തുവിട്ടത്.

ചെറുപ്പക്കാരുടെ മത്സരവേദിയായിരിക്കുകയാണ് ലോകടെന്നീസ്. ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ പ്രൈസ് മണിയായി നൽകപ്പെടുന്ന നിരവധി ടൂർണമെന്റുകൾ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അര

വനിതാ ടെന്നീസിലെ ടച്ച് ആർട്ടിസ്റ്റ്—കിരീടം ചൂടിയ ക്രിസ് എവർട്ട്, വിവിധരത്തിൽ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ

ങ്ങോട്ടുപോകുന്നു. പ്രൊഫഷണലിസ്, ആടാ യകരമായ ബിസിനസ്സായിപ്പോലും തീർന്നിരിക്കുകയാണ്, ഇതുപോലും പതിനാലും പതിനഞ്ചും വയസ്സുള്ള കുട്ടികൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി ഈ രംഗത്തു ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ടൈറ്റിൽ നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പ്രൈംസ് മണിക്കു പുറമേ, കമേഴ്സ്യൽ അഡ്വർടൈസിംഗിലൂടെ വമ്പിച്ച വരുമാനവും ഒരു ടൈറ്റിൽ ജേതാവിനു ലഭിക്കുന്നു. എട്ടലക്ഷം ഡോളർ ഇതിനകം ബോർഗിൻ വിവിധ മത്സരവിജയങ്ങളിലൂടെ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനു പുറമേ സപ്ലിഡനിൽ രണ്ടു വീടുകളും ഒരു സ്റ്റീഡ് ബോട്ടും കറുക്കളും ബോർഗിൻ സ്വന്തമായിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും ഏതെങ്കിലും മേജർ ടൂർണമെന്റുകൾ വിജയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിജയ് അമൃതരാജുപോലും ലക്ഷ്യശാലനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ് എവർട്ട് ലോയ്ഡിന്റെ വിജയം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആഗ്രഹിച്ചു നോക്കുന്നു. 1977-ലെ ചാമ്പ്യനായ വിർജീനിയ ലെയ്ഡിനെ സിഡിങ് കമ്മിറ്റി കൂടി അവഗണിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അർപ്പിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അമേരിക്കക്കാരായ ക്രിസ് എവർട്ട് ലോയ്ഡിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബ്രിട്ടന്റെ ഡേവിസ് കപ്പ കളിക്കാരനായ ജോൺ ലോയ്ഡിനെ വേൾഡ് ക്യാരണമാണ് ക്രിസിൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മനസ്സിൽ ഇടം ലഭിച്ചത്. കലാശക്കളിയിൽ ക്രിസ് 6-2, 6-2 എന്ന ക്രമത്തിൽ ഹാനാ മൻഡ്ലിക്കോവയെ തകർത്തു വിജയിച്ചപ്പോൾ സിഡിങ് കമ്മിറ്റി ആശ്ചര്യം കൊണ്ടുകാണുന്നു. കാരണം, അവരുടെ നിഗമനങ്ങൾ ശരിയായിത്തീർന്നുവെന്നതുതന്നെ. ഇരു പത്തിയാറുകാരായ ക്രിസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിവിഡെൻ വിജയം ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഗ്രാൻഡ് സ്ലാം സ്വപ്നം തകർന്ന വേദനയിലായിരുന്നു പത്തൊമ്പതുകാരനായ ഹാനാ മൻഡ്ലിക്കോവ്. മാതൃരാജ്യം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് മുതലാളിത്വ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു പുറകെ പാഞ്ഞ നവരത്തിലോവയെ സെമി ഫൈനലിൽ തോല്പിച്ച ശിക്ഷിച്ചുവെന്ന് ഈ ചെക്ക് താരത്തിന് അഭിമാനിക്കാം. പുരുഷവിഭാഗത്തിൽ നാലാം സിഡായിരുന്ന ഇവൻ ലെൻഡ്ൽ നന്നും രണ്ടിൽ ക്വാളിഫൈയിങ് രണ്ടു കടന്നുവന്ന ഒരു കളിക്കാർനോടു തോറ്റപ്പോൾ കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിന്റെ മുഴുവൻ പ്രതീക്ഷയും ഹാനയിലായിരുന്നു. പരിചയ സമ്പന്നനായ ക്രിസിനെ നേരിട്ടപ്പോൾ ഹാനയുടെ മനസ്സ് പിഴച്ചു. സെർവിലും പോളിങ്ങിലും പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ള പാടവം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ക്രിസ് ആകട്ടെ, ബേസ് ലൈൻ സ്കോക്കിലൂടെ ഹാനയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഹാനയ്ക്കു രണ്ടാംസീഡ് നൽകിയതിനെതിരെ വനിതാ കളിക്കാരുടെ സംഘടന പ്രതിഷേധം ഉയർത്തുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അവർ അനായാസം ഫൈനലിലെത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ നാവുകൾക്ക് ചലനം

ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ക്രിസ് മറ്റൊരു അമേരിക്കക്കാരനായ ടേസി ആസ്റ്റിനും ഫൈനലിലെത്തുമെന്നായിരുന്നു പ്രവചനങ്ങൾ. പക്ഷേ, ഏഴാംസീഡ് കാരനായ പാം ഷ്റീവർ കാർട്ടറിൽ ടേസിയെ അട്ടിമറിച്ചു. പതിനാലാം വയസ്സിൽ അമേരിക്കൻ ഓപ്പണിന്റെ ഫൈനലിലെത്തി എന്ന ബഹുമതി നേടിയ ഷ്റീവർ തോളിനു പരിക്കേറ്റതിനെത്തുടർന്ന് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി തോൽവിയുടെ നിഴലുകൾക്കിടയിലായിരുന്നു. മുമ്പാരിക്കൽപോലും ടേസിനെതിരെ വിജയം നേടാൻ കഴി

യാത്ത പാം ഷ്റീവർ ലോങ്ങ് ബേസ് ലൈൻ ഷോട്ടുകളിലൂടെ എതിരാളിയെ കഴച്ചു. രണ്ടാമത്തെ സെറ്റിലാകട്ടെ അടവുകൾ മാറുകയും പതു് നെറ്റെനു സമീപത്തേക്കു പോയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സ്കോറിയുടെ പ്രതീക്ഷയായിരുന്ന വെൻഡി ടേബ്ബൾ ഒരു ഗെയിംപോലും എടുക്കാതെയാണ് കാർട്ടറിൽ ഹാനാ മൻഡ്ലിക്കോവയോടു തോറ്റത്. ചാമ്പ്യൻപദവി നേടിയ ക്രിസിനെക്കാൾ പോപ്പുലർ ആയത് അമേരിക്കയിലെ കാത്തിറിനാഡിയാണ്. ആദ്യ രണ്ടു മത്സരത്തിൽ ഒരു ചിത്രശലഭത്തെ

വിവിഡെൻലെയെ ആരാധനയർക്കോർട്ടിനെ കളിക്കാർ ഗതാഗതയോടെ വിക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. തൊട്ടടുത്തുള്ള മതിൽക്കെട്ടിനു മുകളിലൂടെ വിശിയക്കുന്ന കാരറിനു പതിന്റെ ലക്ഷ്യം തെറ്റിക്കാറുള്ള ഗതാഗതയുണ്ടാകും. ഇത്തവണ തുടരെ മഴപെയ്യിരുന്നതുകൊണ്ട് കറുപ്പു തണുപ്പും കളിതും വിതറുകയും ചെയ്തു. മെൻസ് സിംഗിൾസിന്റെ മൂന്നാം റൗണ്ടിൽ ഇന്ത്യയിലെ വിജയ് അമൃതരാജ് അമേരിക്കയിലെ ടിം വില്ലിക്സനെ ഒരു സെറ്റ് കൈവിട്ടുകൊണ്ട് തോല്പിച്ചത് ഈ കോർട്ടിലെ ശിതക്കാറ്റിനെ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ടാണ്. മത്സരത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സെറ്റിൽ, ഒരവസരത്തിൽ വിജയ് അമൃതരാജിന് അനുകൂലമായി അമ്പയർ സർവീസ് പോയിന്റ് വിധിച്ചു.

ടൈറ്റിൽ മാനന്യന്മാരായ ബോർഗ്ഗും വിജയ് അമൃതരാജും കാഴ്ചവച്ച അഞ്ചു സെറ്റ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന മത്സരത്തിന്റെ ഓർമ്മ അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. ഇക്കുറി കാർട്ടർ ഫൈനലിൽ വിജയ് 6-2, 7-5, 4-6, 3-6, 2-6 എന്ന ക്രമത്തിൽ ജിമ്മി കോണേഴ്സിനോടു തോറ്റു വെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മനസ്സിൽ വിജയ്ക്ക് ഒരു ഹീറോയുടെ പരിവേഷം ലഭിക്കുകതന്നെയുണ്ട്. ഇരു പതു വർഷത്തിനുശേഷം ഒരു ഇന്ത്യക്കാരൻ വിവിഡെൻ ടൈറ്റിൽ ടൂർണമെന്റിന്റെ സെമിഫൈനലിലെത്തുന്നതു കാണാൻ ഇന്ത്യക്കാർ കൊതിച്ചിരുന്നു. കാർട്ടർ ഫൈനൽ വരെയുള്ള കളികളിൽ വിജയ് കാഴ്ചവച്ച പ്രകടനവും മനഃസാന്ന്നിദ്ധ്യവും

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മനം കവർന്ന വിജയം

ആ സർവീസ് കോർട്ടിനു പുറത്തു പോയിരുന്ന വെ ന വ ട്സ് ത വം വിജയ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. പൊട്ടുന്ന ഒരു വിജയ് അമ്പയറുടെ നേരത്തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു—“സർ, ആ സർവീസ് പുറത്തേക്കാണ് പോയത്.” അമ്പയർ റിസർവ്സിന് ഇന്ത്യൻ കളിക്കാരനെ വിളിച്ചപ്പോൾ കാഴ്ചക്കാർ ആഹ്ലാദത്തോടെ കൈയടിച്ചു. എതിർകോർട്ടിൽ നിന്ന വില്ലിക്സനും അറിയാതെ കൈയടിച്ചുപോയി. ഇലെ നസ്കാസേയുടേയും മക് ഏൻറോയുടേയും കോണേഴ്സിനേറേയും അലറിവിളിയും ചെറു വയ്ക്കലും കണ്ട് മനഃമടക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് കാഴ്ചക്കാർ ബോർഗിന്റെയും വിജയ് അമൃതരാജിന്റെയും കളി കാണാൻ കൊതിച്ചുപോകുന്നു. 1979-ൽ വിവിഡെൻലെയെ രണ്ടാം റൗണ്ടിൽ

പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വക നൽകുകയും ചെയ്തു. പവർ ടൈറ്റിൽസിന്റെ എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാനായിരുന്ന ബ്രയാൻ ചീച്ചറിനെ തോല്പിച്ച മത്സരത്തിൽ വിജയ് പ്രയോഗിച്ച സർവീസ് റീട്ടേണുകൾ അസാധാരണങ്ങളായിരുന്നു. എതിരാളിക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മികച്ച ആംഗിളുകളിൽ ടോപ്സ് പിൻ ഉതിർന്ന കാഴ്ച മനംകവർന്നതായിരുന്നു. സ്കോറർക്കു സ്പെഷ്യലിൽ വിജയ് മികവ് കാട്ടി. പക്ഷേ, ഈ മത്സരം വിജയ് അമൃതരാജിന്റെ ഓർബിറ്റലും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കളി തന്റെ കൈയിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകുന്നവെന്നു തോന്നുമ്പോൾ മനംതളിരുക എന്നത് ഒരു ശാപം പോലെ ഈ കളിക്കാരനെ പിന്തുടരുന്നു. ആദ്യത്തെ സെറ്റ് എടുത്തശേഷം രണ്ടും മൂന്നും

പ്ലേലെ പരസുകളിലൂ ഈ പതിനാലു കാരി വിവിഡെൻലെയെ ഡോർട്ടിങ് ആയി മാറി. ടൈറ്റിൽ അമേരിക്ക സൃഷ്ടിക്കുന്ന നവരംഗത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ഉദാഹരണമാണ് ഈ ഫ്ലോറിഡാക്കാരി പെൺകുട്ടി.

വിടകൾക്കുള്ളിൽത്തന്നെ തങ്ങി, ഒലി വിഷനിൽ വിവിഡെൻലേ ടൈറ്റിൽ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പ് ഫൈനലിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ തെളിയുന്നതും കാത്തു്. വരാന്തിരിക്കുന്ന മണിക്കൂറുകളിലെ ആഹ്ലാദം പ്രകടനങ്ങൾക്ക് ഉന്മാദം പകരാണെന്നാണ്. നരഞ്ഞുകയുന്ന മദ്യപ്പിപ്പികൾ കാത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, വിവിഡെൻലേയ്ക്കാണ് കല്പിച്ചത്. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സുവർണ്ണകുമാരൻ ബോർഗ്ഗ് ജോൺ മക് ഏൻറോയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകയുന്ന കാഴ്ച അവിശ്വസനീയതയോടെ സിഡൻകാർ നോക്കിനിന്നു. ആദ്യദി

പ്രകടനങ്ങൾക്കായി ഓഹിച്ച മനസ്സുകൾക്ക് ശൈത്യം ബാധിച്ചു. ബോർഗിന്റെ തോൽവി അവരുടെ മുഖത്തെ രക്തപ്രസാദം കെടുത്തി. തെരുവുകൾ മനമത്തിൽനിന്ന് ഉണരാൻ വിസമ്മതം കാട്ടി. താൽക്കാലികമായെങ്കിലും സിഡൻ ഒരു ദേശീയദുഃഖത്തിന്റെ ഇരുളിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കാൻ കൊതിച്ചുവെന്നതാണ് സത്യം. ആരാംതവണയും വിവിഡെൻലേ ടൈറ്റിൽ സിംഗിൾസ് കിരീടം കൈയിലുറപ്പിച്ചു പരിത്രപുരുഷനാകാൻ പുറപ്പെട്ടു നടത്തിയ ബോർഗിന്റെ പത്നം സിഡനെ മാത്രമല്ല

സെറ്റുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ വിജയം കൈവിട്ടു പോയവനെപ്പോലെ വിജയ് ഉഴറാൻ തുടങ്ങി. അരുണൻ ഈ അവസ്ഥ വേദനയോടെ നോക്കിക്കാണുകയായിരുന്ന ആനന്ദ് കോർട്ടിന്റെ വശത്തു് എത്തി വിജയ്നെ വിളിച്ചു് ടൗൺകൊണ്ടു് വിയർപ്പു് ഒപ്പി മാറ്റുകയും ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്തു. ആനന്ദിന്റെ കണ്ണുകളിലെ വേദന വിജയ് അമൃതരാജിന്റെ മനസ്സിൽ തറച്ചു. അവസാനത്തെ സെറ്റുകളിൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ ചീറിയിടിക്കുന്ന വിജയ് അമൃതരാജിനെ കണ്ട് ആനന്ദ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാണികൾ തരിച്ചിരുന്നുപോയി. എതിരാളിയുടെ തിരിച്ചുവരവു തടുക്കാനുള്ള കെല്ലില്ലായ്മയാണ് ജിമ്മി കോണേഴ്സിനോടു വിജയ് തോൽക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളിലൊന്ന്. ആദ്യത്തെ രണ്ടു സെറ്റുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയശേഷം പിന്നീടുള്ള സെറ്റുകളിൽ കോണേഴ്സിന്റെ പവർ സ്കോക്കുകൾ പതിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിജയ് അമ്പരന്നുപോയി. തന്റെ കളിയെ വെറുവിഫൻസിംഗ് ആക്കുക എന്ന മടത്തരവും വിജയ് കാട്ടുകയുണ്ടായി.

ഇരുപത്തിയെട്ടുകാരനായ വിജയ് അമൃതരാജിന് ഇനി ഒരിക്കൽക്കൂടി വിവിഡെൻലെയിൽ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിജയ് ക്ഷീണിതനാണ്; കില്ലിങ് ഇൻസ്റ്റിൻക്ട് തീരെ ഇല്ലതാനും. ബോർഗിനും മക് ഏൻറോയ്ക്കും കോണേഴ്സിനും അപ്പുറം പുതിയ കളിക്കാരുടെ നിറ ഉയന്നുവരുന്നു. അവരെ തടഞ്ഞുനിറുത്താനുള്ള ശക്തി, കാലം വിജയ് അമൃതരാജിനു സമ്മാനിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് പത്രങ്ങൾ വിജയ് അമൃതരാജിൽ കാണുന്ന ഒരു കുറവും എന്താണെന്നോ, വിജയ് ആവശ്യത്തിലേറെ മാനുഷകാടുന്നു. മറ്റു കളിക്കാർ അനാവശ്യങ്ങൾ കാട്ടി അമ്പയറോടു തർക്കിക്കുമ്പോൾ റെസ്സ് നേടിയെടുക്കുന്നവനായ ഒരു സത്യമാണ്. ആ സത്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാനുഷനായ വിജയ് വിസമ്മതിക്കുന്നു.

ടെന്നിസ് പ്രേമികളിൽ ശ്രീപക്ഷത്തിനേയും വേദനിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ടെന്നിസ് കോർട്ടിൽ റോളിനും നീണ്ട കാലം അജയ്യനായി നിൽക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന സത്യം ദുഃഖിച്ചവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു തവണ കൂടി ബോർഗ് കിരീടം അണിയുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു; പ്രവചനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് തിളക്കം നൽകി. പക്ഷേ, ജൂലൈ നാലാം തീയതി, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ജനലിനത്തിൽ, ജോൺ മക് ഏൻറോ എന്ന അമേരിക്കക്കാരൻ വിവിംഡൺ സെൻട്രൽ കോർട്ടിൽ വെച്ച് ബോർഗിനെ വീഴ്ത്തി ടെന്നിസിലെ മറ്റൊരു ചരിത്രപുരുഷനാകാനുള്ള പുരസ്കാരം തുടക്കം കുറിച്ചു.

ജൂലൈ അഞ്ചാം തീയതി പുറത്തിറങ്ങിയ 'അഫ്തോൻ ബ്ലാഡേ' എന്ന സിറീഷ് പത്രം വിലപിച്ചു: "രാജാവ് മരിച്ചു, രാജാവ് നീണ്ടാലം വാഴട്ടെ." മറ്റൊരു പത്രം മക് ഏൻറോയെ 'കിങ് മക് ഏൻറോ' എന്നു വിളിച്ച് ആദരിച്ചു. ന്യൂയോർക്കിലെ പുസ്തകശാലകൾ ഗാർത്തർ വെലാവാങ്ങലിലും മാനസികാവസ്ഥയിലും സ്വന്തമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന കിങ് ബോർഗിനെ പരിത്രത്തിൽ ഇടമുണ്ടാകും. കിങ് സോളമനെക്കുറിച്ചുള്ള പഴങ്കഥകൾ ഇതും തലമുറയ്ക്കു പകരുന്ന നാലുകൾക്ക് കിങ് ബോർഗിന്റെ അപമാനകഥകൾ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല. വിവിംഡൺ സെൻട്രൽ കോർട്ടിൽ ജേതാവായി ഉയർന്ന മക് ഏൻറോയെ നന്ദാർപ്പിച്ചശേഷം ബോർഗ് പറഞ്ഞ

വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: "ജോൺ നന്നായി കളിച്ചു. എന്റെ സെർവ്വുകൾ പിഴയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഒരു കളിക്കാരന് എക്കാലവും ജയിക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ." വിജയത്തിലെമ്പോഴും തോൽവിയിലും ഉലയാത്ത മനസ്സിൽ ഉടമസ്ഥ മാത്രമേ ഈ വാക്കുകൾ ഉരുവിടാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. 1979-ലെ വിവിംഡൺ ഫൈനലിൽ ബോർഗിനോടു സ്ട്രൈവിറ്റ് സെററിനോടൊപ്പം ജിമ്മി കോണേഴ്സ് പറഞ്ഞത് എന്താണെന്നോ, "ഞാൻ ഈ നായിന്റെ മോനെ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം പിന്തുടരും." ഇതേ വാക്കുകൾ മക് ഏൻറോയും ഒരിക്കൽ കടമെടുക്കുകയുണ്ടായി. കിങ് ബോർഗിന്റെ വാക്കുകളിലും പലനങ്ങളിലും തുളുമ്പിനിൽക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥയെ അതു മറ്റൊരു കളിക്കാരനിൽ നമുക്കു കണികാണാൻ കഴിയുകയില്ല.

1976-ൽ ടെന്നിസ് കോർട്ടിലെ 'കരുത്തം കെട്ടുവനായ' ഇലെ നസ്ടാസെയെ തോല്പിച്ച് കിരീടം അണിഞ്ഞ ബോർഗിനെ സ്ഥാനം ഒഴിപ്പിക്കാൻ അഞ്ചു വർഷത്തിനുശേഷം വായാടിയായ ജോൺ മക് ഏൻറോയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ഫൈനലിൽ നാലുകാൽ മണി കൂർ നീണ്ടുനിന്ന മാരത്തോൺ മത്സരത്തിൽ ബോർഗിനോടു കീഴടങ്ങിയെങ്കിലും എതിരാളിയുടെ കളി സൂക്ഷ്മതയോടെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മക് ഏൻറോയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു. അ മേരിക്കൻ ഓപ്പൺ ടെന്നിസ് ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിന്റെ ഫൈനലിൽ ബോർഗിനെ തോല്പിപ്പിക്കാൻ ഈ ഉൾക്കാഴ്ച മക് ഏൻറോയെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

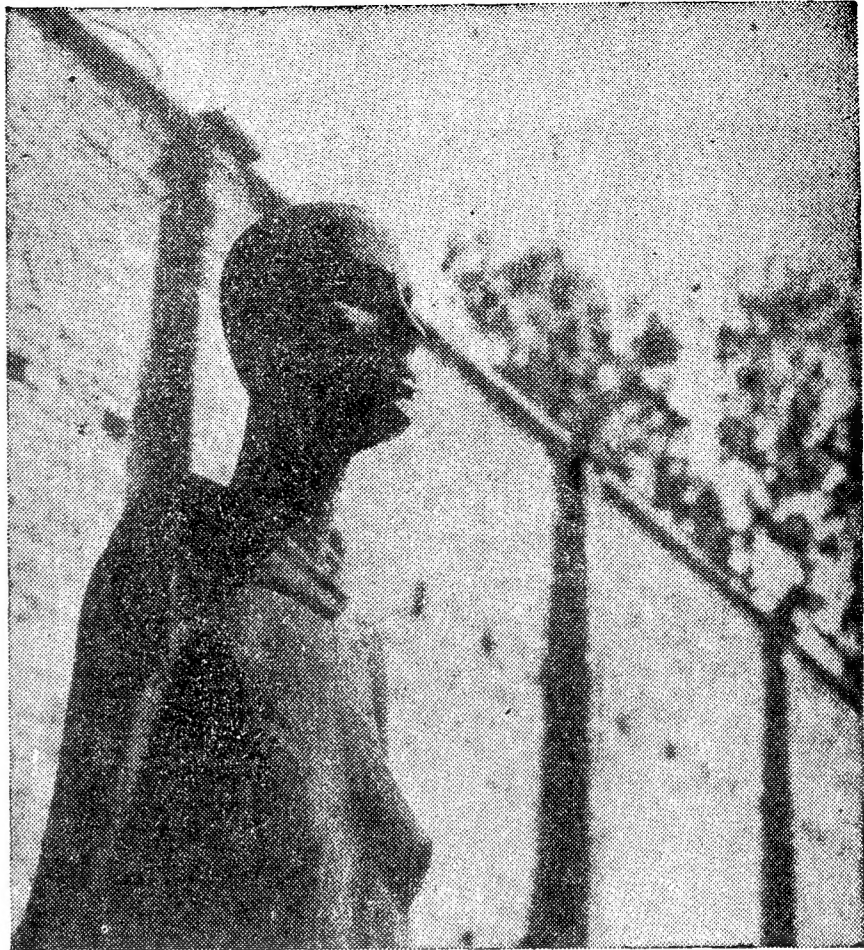
പവർ ടെന്നിസ് ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്, ടെന്നിസിൽ കലാകാരന്മാർ കുറവാണ്. യൂറോപ്പിലുള്ള ടെന്നിസ് പ്രേമികൾ കളിയുടെ ചാരുതയേയും സ്പെക്ട്രലിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് റോമിലെ ഫോറോ ഇറാലിക്കോ കോർട്ടിലും പാരീസിലെ റോളണ്ട് ഗാരോസിലും വിവിംഡൺ സെൻട്രൽ കോർട്ടിലും ബോർഗ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാം മറന്ന് അവർ കൈയടിക്കുന്നത്. രാജവാഴ്ചയെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ ടെന്നിസിലെ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ മിന്നലാട്ടങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ബോർഗിനെ ഉള്ളതെന്നു സ്നേഹിക്കുന്നു, അവർ ബോർഗിൽ ഒരു രാജാവിനെ കാണുന്നു. ലണ്ടൻ ഡെയിലി ടെലിഗ്രാഫിലെ ലാൻസ് ടിൻഗായി ഒരിക്കൽ എഴുതി: "ബോർഗിനെ അത്താഴപരിഭവത്തിനു രാജ്ഞി ക്ഷണിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അയാൾ ഒരു വെള്ളിപ്പാത്രം മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അത് സ്വയം അറിയാതെ ചെയ്ത പോകുന്നതാണ്. ആ രാജകീയ പ്രവൃത്തി കാണുമ്പോഴെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞിയുടെ മുഖത്ത് ആരാധന നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരി വിടരുന്നു." ബോർഗ് ടെന്നിസ് കോർട്ടിലെ ഒരു മെഷീനല്ല. മെഷീന്റെ പലനങ്ങൾ കാണാൻ ഭംഗിയില്ലല്ലോ. ബോർഗിന്റെ കളി കണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ടെന്നിസ് കലാകാരന്റെ സാന്നിധ്യമാണ് നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. കാലുകളുടെ പലനം ശ്രദ്ധിക്കൂ, ബാലേനർത്തകന്റെ പലനങ്ങൾ പോലെ കളിർമ്മനൽകുന്ന കാഴ്ച. കാലുകളെ ചിറകുകളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിവുള്ള റോളിനെ കോർട്ടിലുടനീളം ഷുക്കിനടക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ബോർഗിന് അതു കഴിയുന്നു. ഈ വേഗതയിൽപ്പോലും കാലുകൾ തെറ്റായ വശങ്ങളിലേക്ക് തെന്നാതെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബോർഗിന്റെ പതിനഞ്ചാം വയസ്സുമുതൽ അയാളുടെ കളി കണ്ടുപഴകിയ ഇയോൺ ടിറിയായ് നിങ്ങളോടു പോടിക്കുന്നു— "നിങ്ങൾക്കറിയാണോ, ആരുടെ കാലുകളാണ് ബോർഗിനുള്ളതെന്ന്? ഞാൻ പറയാം, കെൻറോസ് വാളിന്റെ കാലുകൾ. റോസ് വാളിനെപ്പോലെ ബോർഗ് എപ്പോഴും റെഡിയായാണ്." ടെന്നിസിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങളിലെല്ലാം സൗന്ദര്യം ചാർച്ചുവന്നവനാണ് ബോർഗ് എന്ന കളിക്കാരൻ. വിവിംഡൺ സെൻട്രൽ കോർട്ടിലെ ഈ മഹാനായ കളിക്കാരന്റെ കാലം അസ്തമിച്ചുവെന്നു വിധി എഴുതുന്നത് വിസ്തരിച്ചതായിരിക്കും. ബോർഗിന്റെ റിങ്ങിലെ രാജാവായ മുഹമ്മദ് അലിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ടെന്നിസിലെ രാജാവായ ബോർഗിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിജയം അമൃതരാജ് പറഞ്ഞത് എത്ര ശരി: "ആദ്യത്തെ മാനവ്യം പെർഫെക്ടായ ടെന്നിസ് കളി കാഴ്ചവെച്ചാലും എതിരാളിക്ക് രക്ഷയില്ല. കാരണം അപ്പോഴെല്ലാം 'സംതിങ് എക്സ്ട്രാ' ബോർഗിനെ പ്രയോഗിക്കാണുണ്ടാകും." ബോർഗിന്റെ ആവനാഴിയിൽ ഇനിയും ഒട്ടേറെ അമ്പുകളുണ്ട്. ജോൺ മക് ഏൻറോ പോലും അറിയാത്ത അമ്പുകൾ.

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

മഹാഭരതമോർത്തു വിങ്ങിപ്പൊട്ടാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി അവർ ഒത്തുകൂടി. മഞ്ഞുവീണ് ഊറണിഞ്ഞ തെരുവുകളിലേക്ക് അപ്പോൾ, ശോകങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഞടക്കങ്ങളായി നിലവിളികളുടെ പ്രതിധ്വനികൾ അലയലയായി ഷുക്കിയെത്തി. കുറുത്ത ശിരോവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച സ്ത്രീകൾ തെരുവുകളിൽ മുട്ടുകുത്തിനിന്ന് ഏങ്ങലടിച്ചു. വഴിയോരങ്ങളിലെ മതിൽക്കെട്ടുകളിൽ ചാരി വൃദ്ധന്മാർ തലകുനിച്ചു നിന്നു.

നമ്മുടെ നൂറാണ്ടിലെ ഏറ്റവും യോനകമായ പീഡനകാലത്തെ ഓർക്കാൻ ഒത്തുകൂടിയതാണ് അവർ. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ മൂലകളിൽ നിന്നും എത്തിച്ചേർന്ന ജൂതന്മാർ. ഹിറോളർ ഒരുക്കിയ തടങ്കൽ പാളയങ്ങൾക്കു മുന്നിലൂടെ ഏങ്ങലടികളോടെ അവർ നിരന്നുനിന്നിട്ടു. ചരിത്രത്തിന് ഓർക്കാൻ വേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ആ തടവറസ്സ് മാരകങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നത് അവർ തല കുനിച്ചു. ആയിരങ്ങളെ ഹോമിച്ച ഗ്യാസ് ചേമ്പറുകൾക്കു മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ അടക്കാനാവാത്ത ദുഃഖം അണുപൊട്ടിയൊഴുകി. ഹിറോളർ നടത്തിയ പരസ്യരൂപീകരണങ്ങളുടെ സ്മരണകൾ ഉണർത്തുന്ന അസൂച്ചിവിരോധിയിലെ സ്മാരകം അവരെ വികാരാധീനരാക്കി. പീഡനകാലത്തിന്റെ കഥകൾ പറയുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവർ വീർപ്പടക്കി ഇരുന്നു.

നാല്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഹിറോളറുടെ പൈശാചികത്വത്തിൽനിന്ന് കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടവർ, പീഡനങ്ങളേറ്റിട്ടും ഉറച്ച മനസ്സുമായി ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നവർ, സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങൾ വെന്തെരിയുന്നതുനോക്കി ഞെട്ടി യറഞ്ഞുപോയ മനസ്സുമായി മരവിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ, പീഡനകാലത്തിന്റെ വേദനകൾ കേൾക്കാതെത്തീർന്നു പുതിയതലമുറ—നാസിമുഖത്തിന്റെ സ്മാരക ചിഹ്നങ്ങൾ നോക്കി അമർച്ചകൊള്ളാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞയാഴ്ച ഇസ്രേലിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ജൂതന്മാരിൽ ഇവരെക്കൊളം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇരുപത്തിമൂന്നു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നായി ആറായിരത്തിലധികം പേർ ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കാനായി ഇസ്രേലിൽ എത്തി. പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ട കഴിയാത്ത ഭീകരതയുടെ ചിത്രങ്ങൾ അവരുടെ ഓർമ്മകളിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദുഃഖലക്ഷ്യം ജൂതന്മാരെ ഞെരിച്ചുകൊല്ലുകയും ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മാനസികനിലയെ ആകെ താളംതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്ത നാസി ഭരണത്തിന് വർണ്ണോജ്ജ്വലങ്ങളായ മുഖങ്ങൾ നൽകി അവതിപ്പിക്കാൻ സംഘടിതമായ ശ്രമങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ പല

ആസൂച്ചിവിരോധിയിലെ സ്മാരകം

ഭാഗങ്ങളിലും നടക്കുന്നതിൽ അവർ ശക്തമായി പ്രതിഷേധിച്ചു. ഹിറോളർക്ക് പുതിയമുഖം നൽകാൻ ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ പരാജ

യപ്പെടുത്തണമെന്ന് ലോകമനസ്സാക്ഷിയോടു അവർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പീഡനകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കാനെത്തിയ ആറായിരത്തിലധികം പേരിൽ ഒരാളായിരുന്നു റബ്ബി ഇഗോ ഗ്രീൻ. ബ്രിട്ടനിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജൂതദേവാലയത്തിലെ സീനിയർ മിനിസ്റ്ററാണ് റബ്ബി ഇഗോഗ്രീൻ. 1943-ൽ പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ, തന്നെയും കടുംബത്തെയും ഒരു കാളവണ്ടിയിൽ കയറ്റി അസൂച്ചിവിരോധിലേക്ക് ആട്ടിപ്പായിച്ച സംഭവം അൻ പത്തിമൂന്നു വയസ്സുള്ള റബ്ബി ഇഗോയ്ക്ക് യോനകയോടെ ഓർക്കുന്നു. അസൂച്ചിവിരോധിയിൽ എത്തിയ ദിവസം തന്നെ ഇളയ സഹോദരൻ മൃതിയടഞ്ഞു. കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വൃദ്ധനായ മാതാപിതാക്കളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. റബ്ബിമാത്രം ആ കടുംബത്തിൽ ശേഷിച്ചു. ബാല്യത്തിലെ ആ ഭീകരമായ ജീവിതം ഓർക്കാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തിന് ലണ്ടനിൽനിന്ന് വീണ്ടും അസൂച്ചിവിരോധിലേക്കു വന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് വികാരഭരിതനായി റബ്ബി മറുപടി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം നഷ്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ, അത്രമാത്രം ശക്തമായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളും. മരണപ്പെട്ടവരെക്കൊക്കെ മറക്കപ്പെടേണ്ട വരല്ലെന്ന ജൂതന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറയിലേക്കാണ് റബ്ബിയുടെ മറുപടി വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. തലമുറകളുടെ (ശേഷം 50-ാം പേജിൽ)

പീഡന കാലം : ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണത്തിന് പൊന്നിപ്പ.

നാലാളോട് ചോദിച്ചു. നാട്ടുകാരോട് ചോദിച്ചു. പൊന്നു കിട്ടിയില്ല.

പെണ്ണിനാണെങ്കിൽ മല വന്നു. കെട്ടി ചുകൊടുക്കുവാൻ പ്രായമായി. തട്ടാൻ വഴിയലിറങ്ങി നടന്നുകൂടാ. കടംബക്കാരും നാട്ടുകാരും ചോദിക്കും:

“തട്ടാൻ, തട്ടാൻ, തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിന് കല്യാണമെന്ന്?”

അതു കേൾക്കുമ്പോൾ തട്ടാൻ ദേഷ്യം വരും. അയാൾ ഒരു സാധുവാണെന്ന്. മുഖം കറുപ്പിച്ചു ആരോടും ഒരുവാക്കുപോലും പറയില്ല. അതുകൊണ്ട് ദേഷ്യം ഉള്ളിലടക്കി തട്ടാൻ പറയും:

“കടംബക്കാരെ, നാട്ടുകാരെ, മഴ പോയി വെയിലുവരുമ്പോൾ തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു കല്യാണം..”

അന്നേരം ആകാശത്തിൽ മഴക്കോളങ്ങളായിരുന്നു. തട്ടാൻ ആശ്വാസമായി. ഇനി ഒരു മൂന്നുമാസക്കാലം മഴയായിരിക്കും. ഇനി കക്കടകം കഴിയുന്നതുവരെ ആരും കല്യാണക്കാര്യം പറയില്ലല്ലോ.

“എന്റെ തട്ടാൻ ഇന്നെന്തു ദേവം? മല മെന്തെ മണിയതു്? കണ്ണെന്തെ നന്നെത്തു്?”

തട്ടാത്തി അടുത്തുവന്നു നിന്നു.

“കടംബക്കാരും ചോദിക്കുന്നു, നാട്ടുകാരും ചോദിക്കുന്നു, തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനെന്ന് കല്യാണം?”

“കടംബക്കാരോടും പറയണം. നാട്ടുകാരോടും പറയണം. മഴപോയി വെയിലുവരുമ്പോൾ തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു കല്യാണം..”

മഴപോയി വെയിലു വന്നു. ചിങ്ങം പിറന്നു. പൊൻവെയിലിൽ തുവക്കും തുറന്നു. തട്ടാന്റെ നാടിനാകെ ചന്തം പിറന്നു.

“തട്ടാൻ, തട്ടാൻ..”

കടംബക്കാരും നാട്ടുകാരും ചോദിച്ചു.

“മഴ പോയി വെയിലു വന്നു, തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു കല്യാണമെന്ന്?”

“വെയിലു പോയി മഴ വരുമ്പോൾ തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു കല്യാണം..”

തട്ടാൻ പറഞ്ഞു. വെയിലുപോയി മഴ വന്നു. മഴപോയി വെയിലുവന്നു. എന്തിട്ടും തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണി ഒരു വഴിക്കായില്ല.

തട്ടാൻ വിശപ്പില്ല. ഉറക്കവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തട്ടാത്തിക്കും വിശപ്പില്ല. ഉറക്കവുമില്ല. അവരുടെ മനസ്സ് നൊന്തു. അവർ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. പത്തുപവൻവേണം.. അതുപ

നെയിടെപ്പോകും? അതിനെത്തുടർച്ചയ്ക്ക് അതെവിടുന്നു കിട്ടും? അതാരു തരും? അവർക്കെങ്ങനെ വിശക്കും? അവരെങ്ങനെ ഉറങ്ങും?

“ഞാനൊരു വഴി കാണുന്നു. ഞാനതു പറയാം. തട്ടാൻ എന്തിനു പറയരുത്?”

“എന്തു വഴി? എന്തു വഴി?”

“നമ്മുടെ മോളു് ഒരു വഴിക്കാകട്ടെ.

എം. മുക്കുന്ദൻ

നമ്മുടെ മോൾക്കു് ഒരുത്തനെ കിട്ടട്ടെ. തട്ടാൻ എന്തിനു പറയരുത്?”

“എട്ടുദൈവങ്ങളും പിടിച്ചു് സത്യം ചെയ്യുന്നു, ഞാനെന്തിനു പറയില്ല. നമ്മുടെ മോളു് ഒരു വഴിക്കാകട്ടെ. നമ്മുടെ മോൾക്കു് ഒരുത്തനെ കിട്ടട്ടെ.”

“തട്ടാൻ കേൾക്കണം. ഒരേയൊരു വഴി..”

“എന്തു വഴി? എന്തുവഴി? തട്ടാത്തി പറയണം..”

“തട്ടാൻ കക്കാൻ പോകണം..”

അതുകേട്ടു് ഞെട്ടുന്ന തട്ടാൻ. കരയുന്ന തട്ടാൻ.

“തട്ടാത്തി കേൾക്കണം. ഞാനിതുവരെ കട്ടിട്ടില്ല. കളുപുപറയുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. കക്കാൻ എന്തെക്കൊണ്ടു് ആകില്ല..”

തട്ടാത്തി പെണ്ണിന്റെ കല്യാണം

“എന്തു കക്കും ഞാൻ തട്ടാത്തി?”

“പൊന്നു കക്കണം. തട്ടാൻ..”

“എന്തു വീട്ടിൽച്ചെന്നു കക്കും തട്ടാത്തി?”

“ആയിരം വീട്ടിലെ മുപ്പന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു കക്കണം. തട്ടാൻ..”

“എങ്ങനെ കക്കും തട്ടാത്തി?”

“കാക്കയായി കക്കണം. തട്ടാൻ..”

അന്ന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ തട്ടാൻ ഒരു കാക്കയായി വേഷംമാറി ആയിരം വീട്ടിലെ മുപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു പറന്നു പോയി.

തട്ടാൻ ആ വീടിനോടും. തട്ടാൻ അവിടെ പോയിട്ടുണ്ട്.

നാട്ടിലെ കുമ്പേരൻ ആയിരം വീട്ടിലെ മുപ്പൻ. നാട്ടുകാർക്കൊക്കെ പേടി മുപ്പനെ. കാക്ക പറന്നു വീട്ടു മുററത്തെ കൊള്ളിൽ ചെന്നുനിന്നു. തലചെരിച്ചു വീട്ടിനുള്ളിലേക്കു നോക്കി. കറിയ കാക്ക. കരിങ്കാക്ക കള്ളക്കാക്ക.

പണ്ടൊരിക്കൽ ആയിരം വീട്ടിൽ മുപ്പന്റെ വീട്ടിൽ തട്ടാൻ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. മുപ്പന്റെ മുപ്പത്തിക്കു് അഷ്ടിക തിക്കാൻ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. മുപ്പത്തിയുടെ പണ്ടെടവ കണ്ടു കണ്ണുകൾ അങ്ങമഞ്ഞിച്ചുപോയല്ലോ. എന്തെല്ലാം ജാതി വളകൾ! എത്രയത്ര വളകൾ! എത്രയോ കല്പവച്ചമോതിരങ്ങൾ! മുപ്പിന്നു കൾ അരഞ്ഞാണങ്ങൾ!

മുപ്പത്തി പണ്ടെടവസൂക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു പിത്തളപ്പെട്ടിയിലാണല്ലോ. ആ പിത്ത

ളപ്പെട്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് മുപ്പന്റെ കിടപ്പുമുറയിലാണല്ലോ.

കാക്ക നാലുപാടും ഒന്നു നോക്കി. മുററത്താരുമില്ല. കോലായിലും ആരുമില്ല. മുപ്പനൊരു നായുണ്ട്. ആ നായിനേയും കാണുന്നില്ല. ദൈവങ്ങൾ കാക്കയെ.

സ്വന്തം മുട്ടിന്മേലേ എട്ടു ദൈവങ്ങളേയും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് തട്ടാൻ ഒരൊറ്റപ്പറക്കൽ.

എന്തൊരു കഷ്ടകാലം! പറന്നു ശീലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് വാതിൽക്കൽ തുണുന്ന തിരശ്ശിലയിലാണു് ചെന്നു മുട്ടിയതു്. ചിറകുകൾ തടഞ്ഞു് താഴെ ഉരുണ്ടുവീണു. ഒന്നും പററിയിട്ടില്ല. ദൈവങ്ങൾ കാത്തു.

തട്ടാൻ പിടഞ്ഞെണിനിറു് തിരികെ പറ്റുന്ന മുററത്തെ പുച്ചെടിയിന്മേൽ ചെന്നു നിന്നു. തലചെരിച്ചു് ഇരുഭാഗത്തും ഒന്നു നോക്കി. വീണതു് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ തട്ടാൻ കുറച്ചിലാണു്. തട്ടാത്തിക്കും കുറച്ചിലാണു്.

തട്ടാൻ തയ്യാറെടുത്തു. പകുത്തട്ടി തിരശ്ശിലകളുടെ വീടവിനെ ലാക്കാക്കി അമ്പു വീട്ടുതലോല അകത്തേക്കു പറന്നു.

തട്ടാത്തിയുടെ ഭാഗ്യം. ഇത്തവണ തട്ടാൻ പററിയില്ല.

ആ വിജയത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അകത്തേക്കുവന്ന അതേ വേഗത്തിൽ തട്ടാൻ കോണിപ്പടിയിലൂടെ മുക്കിലൂടെ ഒന്നാമത്തെ നില ലക്ഷ്യമാക്കി പറന്നു.

അവിടെയെത്തിയപ്പോഴും തട്ടാൻ പടിയും കിട്ടിയില്ല. ഇടതും വലതും മുറികൾ. മുവിലും പിമ്പിലും മുറികൾ. മുപ്പന്റെ കിടപ്പുമുറയിലേക്കു് മുപ്പത്തിയുടെ കിടപ്പുമുറയിലേക്കു് പണ്ടെടവ എവിടെ? പണ്ടെടവയെന്നു പിത്തളപ്പെട്ടിയെവിടെ? തട്ടാന്നൊന്നും കണ്ടില്ല. തട്ടാന്നൊന്നും തിരിഞ്ഞില്ല.

പല മുറികളുടേയും മുവിലൂടെ ചിറകുകൾ കടഞ്ഞു പറന്നശേഷം, രണ്ടും കല്പിച്ചു്, ഒരു മുറിയിലേക്കു കടന്നു ചെന്നു.

എന്താണു കണ്ടതു്? തട്ടാത്തിയോടു പോലും പറയാൻ കൊള്ളില്ല. കാക്കയൊന്നെങ്കിലും ആകെ നാണിച്ചുപോയി. കണ്ണുപൊത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാക്കയല്ലേ? കൈയുണ്ടോ?

“അതെന്താ?”

“പേടിക്കണ്ട. കാക്കയാ..”

“കാക്കയെങ്ങനെയാ അകത്തുവന്നതു്?”

“പറഞ്ഞുപറഞ്ഞു കാക്കകളു് വീട്ടിനുള്ളിൽ കയറിവരാറും തുടങ്ങുയാ? നിന്നെ ഞാൻ...”

മുപ്പൻ കൈയിൽ കിട്ടിയ തലയണയെടുത്തു് അലമാരയുടെ മുക്കിൽ നിൽക്കുന്ന കാക്കയെ ലക്ഷ്യംപാച്ചു് എറിഞ്ഞു. ഏറ്റ കൊണ്ടില്ല. ഏറ്റ തെറ്റി.

കാക്ക അലമാരയുടെ മുക്കിൽ നിന്നു പറന്നു് ജനലിന്മേൽ ചെന്നുനിന്നു.

“അതവിടെ നിന്നോട്ടെ. ബലിക്കാക്കയാ..”

മുപ്പത്തി പറഞ്ഞു.

“ബലിക്കാക്കയെ ഉപദ്രവിക്കരുതു്. അതവിടെ നിന്നോട്ടെ..”

തട്ടാൻ ജനലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു് നാലുപാടും നോക്കി. പെട്ടെന്നു് തട്ടാന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി. പിത്തളപ്പെട്ടി മുറി

യുടെ മൂലയിലെ ഒരു സ്തംഭത്തിന്മേൽ. താക്കോൽ, താക്കോൽപോരത്തിൽ. ദൈവങ്ങൾ കാക്കയെ. എന്റെ മോൾക്കു് ഒരുത്തൻ വരും. അവളുടെ വഴിക്കാകും.

“കാക്ക നോക്കണം.”

മുപ്പത്തി പറഞ്ഞു. മുപ്പൻ പറഞ്ഞു:

“നോക്കിക്കൊള്ള. ബലിക്കാക്കയാ..”

“എന്തിനു നാണാകുന്നു..”

“കാക്കയൊന്നും മനസ്സിലാക്കില്ല. നാണിക്കണ്ട. നിയ്യന്റെ പൊന്നിൻ കടം. നിയ്യന്റെ തങ്കക്കടം..”

കാക്ക മുഖം തിരിച്ചുകണ്ടു. തട്ടാത്തിക്കൊരു കാക്കയായി വരാമായിരുന്നു. തട്ടാത്തി ഇതൊന്നു കാണണമായിരുന്നു. നേരം പോകുന്നു. വെയിലാറ്റുന്നു. തട്ടാന്റെ ക്ഷമ നശിക്കുന്നു.

മുപ്പനും മുപ്പത്തിയും ജനലിൽ ഇരിക്കുന്ന പക്ഷിയെ മറന്നിരിക്കുന്നു. അവർ ലോകം മറന്നിരിക്കുന്നു.

തട്ടാൻ ധൈര്യം വന്നു. ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതെ ആരോണപ്പെട്ടിയുടെ അരികിൽ പറന്നുചെന്നു നിന്നു. താക്കോൽ തിരിച്ചുവാൻ കൈയില്ല. കൊക്കണ്ടു്. കൊക്കു് പോരാ. തിരിയുന്നില്ല. അനങ്ങുന്നില്ല. കൈ വേണം.. കൈയെവിടെ? കാക്കയല്ലേ? കൈയുണ്ടോ?

തട്ടാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവർ മയങ്ങുന്നു. ലോകം മറന്നു മയങ്ങുന്നു. കാക്കയെ മറന്നു മയങ്ങുന്നു.

കാക്ക ഒരു നിമിഷം വീണ്ടും തട്ടാൻ

യി. താക്കോൽ തിരിച്ചു. മുടി തുറന്നു. വീണ്ടും കാക്കയായി.

കണ്ണുബലിപ്പോയി. വള വേണോ മാല വേണോ? അരഞ്ഞാൻ പേണോ? ഏതെടുക്കണം? ഏതെടുക്കേണ്ട?

പത്തു പവൻ മതി. തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു് അതു മതി.

തട്ടാന്നൊരു മാല കൊത്തിയെടുത്തു. പത്തുണ്ടോ? പത്തുണ്ടാകും. പത്തുമതി. തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണല്ലേ?

കാക്ക കൊക്കിൽ മാലയുമായി താഴേക്കു പറന്നു. പുറത്തേക്കു പറന്നു. പുറയിലേക്കു പറന്നു.

അപ്പോൾ നാലാൾ കണ്ടു. നാട്ടാൾ കണ്ടു.

“കാക്ക പോകുന്നു..” നാലാൾ പറഞ്ഞു:

“പൊന്നിന്റെ മാലം കൊത്തി കാക്ക പോകുന്നു..”

“പിടിയതിനെ, തല്ലതിനെ, കൊല്ലതിനെ..”

നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു.

തട്ടാൻ ഉയരത്തിൽ പറന്നു. ഉയരത്തിൽ ഉയരത്തിൽ പറന്നു.

നാട്ടുകാർ മുക്കിലോട്ടു നോക്കി. അവർ ഓടി. കല്ലെടുത്തുനിന്നു. കവണയെടുത്തുനിന്നു. കത്തിയെടുത്തുനിന്നു.

തട്ടാൻ ഏറ്റ കൊണ്ടു. തട്ടാൻ പേടിച്ച്. ഒരു മാവു് കണ്ടു. മാവിൻകൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു. വേഷംമാറി തട്ടാൻ നായി. പൊന്നെടുത്തു് മടിയിൽവെച്ചു.

തട്ടാൻ മാവിൻകൊമ്പിൽ!

“തട്ടാൻ, തട്ടാൻ നിയ്യന്താ അവിടെ ചെയ്യുന്നതു്?”

നാട്ടുകാർ മുക്കിലോട്ടുനോക്കി.

“ഒരു കാക്ക. കൊക്കിൽ പൊന്നുള്ള ഒരു കാക്ക. അതിനെ പിടിക്കാൻ കയറിയതാ..”

തട്ടാൻ ഉൾനീറങ്ങി.

“തട്ടാൻ, തട്ടാൻ മഴ പോയി വെയിലു വന്നു. വെയിലുപോയി മഴ വന്നു. തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു് കല്യാണം മെന്ന്?”

തട്ടാൻ പറഞ്ഞു:

“തൃലാം പതിനെട്ടിനു് തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണം.. മഴയെങ്കിൽ മഴ. വെയിലെങ്കിൽ വെയിലു്. തൃലാം പതിനെട്ടിനു് കല്യാണം..”

“പൊന്നുണ്ടോ തട്ടാൻ?”

“പൊന്നുണ്ടു് നാട്ടാൻ..”

“പവൻ പത്തുണ്ടോ തട്ടാൻ?”

“പത്തുണ്ടു് നാട്ടാൻ..”

“ഞങ്ങളു് പോകുന്നു. പിടി കാക്കയെ. തല്ലതിനെ, കൊല്ലതിനെ. കള്ളക്കാക്ക. കരിങ്കാക്ക. കലികാലക്കാക്ക..”

നാട്ടുകാർ കാക്കയെ തിരഞ്ഞു് ഓടി. തട്ടാൻ പിറകിൽ നിന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

“തൃലാം പതിനെട്ടിനു് തട്ടാത്തിപ്പെണ്ണിനു് കല്യാണം.. നിങ്ങളും വരണം. നാട്ടാൻ. നാടാകെ വരണം. നാട്ടാൻ..”

* തട്ടാന്റെ മുട്ടിന്മേൽ എട്ടു് ദൈവം. തട്ടിട്ടും മുട്ടിട്ടും പോകാത്ത ദൈവം—ഒരു നാണുപാട്ടു്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകവും കവി സദസ്സും ഇന്ന് ഓർമ്മയുടെ മറുകരയിലാണ്. കഴിഞ്ഞ രംഗങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ മറവിയുടെ മായാത്ത തിരശ്ശീല വീണു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ ഇരുമാണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഭൂതകാലത്തിനപ്പുറത്തെ അസ്ഥമയ ഓളയിലേക്കു ഒന്ന് എത്തിനോക്കൂ! ഒരു നിമിഷം കാതോർക്കൂ!

ആൽമരങ്ങൾ ജഡയണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന കാവിലെ, ദേവീക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഏകാന്തമായ കോണിലിരുന്ന് കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാൻ മഹാഭാരതം വിവർത്തനം ചെയ്യുകയാണ്. തമ്പരാൻ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ പകർത്തിയെടുക്കാനാവാതെ ശിഷ്യന്മാർ വിഷമിക്കുന്നു.

പുത്തൻകോവിലകത്തെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തിൽ കവിസദസ്സ് കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. വെൺമണിയും ഒറവകരയും കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പരാനും മുക്കുവിയുടേതെ, നെററി വിയർക്കുന്ന ഭൂതകവന വിന്യസത്തിൽ തളരാതെ നില്ക്കുന്നു. ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നെത്തിയ ആരാധകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ചുണ്ടിൽനിന്ന് കവിതപൊഴി

പഴയകൊട്ടാരം ആണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. കാവ്യലക്ഷ്യം വഴിനടന്ന വിഥിയിൽ ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ കണക്കു തീർക്കലുകളും പുതിയ ഇടപാടാപ്പിക്കലുകളും കലമ്പുന്നു. വലക്കണ്ണുകളുമായി പകൽ യക്ഷികൾ റോഡുകൾ കാവലിരിക്കുന്നു. കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കല്പടവുകെട്ടിയ, ടിപ്പുവിന്റെ പട കഴിച്ച 'പടാകള'ത്തിൽ ബീജകോടികൾ ഇല്ലാക്കൈകളിൽ നില്ക്കുന്നു. ജലപ്പുരപ്പിൽ ഭൃണബലികൾ ചുവന്നു കലങ്ങുന്നു.

കാവ്യസദസ്സ് കൂടിയിരുന്ന പുത്തൻ കോവിലകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇന്ന് മദ്യ വില്പനയുള്ള ഹോട്ടലാണ്. ആ പുറത്തുള്ള കൂടെ ലക്കത്തൊറിയ ഒരു നിഴൽ, വേച്ചു വേച്ചു നില്ക്കുന്നു. കവിത മരക്കാത്ത തൂണുകളിലൊന്നിൽ ചാരിനിന്ന് മരൊരാൾ നിഴൽ ഇഴഞ്ഞുപാടുന്നു. മദ്യത്തിൽ കതിരുന്ന വിഷാദഗാനം ഓർമ്മകളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു നീണ്ടുപോകുന്നു.

ഡച്ചുകാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയ തമ്പരാനു പണിതുകൊടുത്ത കോട്ടക്കോവിലകം ഇന്ന് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ഓഫീസാണ്. ഡച്ച് ശില്പമാതൃകയിലുള്ള കോട്ടയ്ക്കു

ല്ലൂർ കോവിലകത്തെ പുതിയ തലമുറ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അലസജീവിതത്തിന്റെ - മുഴുവൻ ദുരിതവും ഒന്നിച്ചുവേരിക്കുന്നു. കോവിലകത്തു് ഭാഗം നടന്നതിനുശേഷം ഓരോ കുടുംബത്തിനും കഷ്ടിച്ചു കഴിയാത്ത വകപോലും കിട്ടിയില്ല. ജോലിയെടുക്കാതെ ഈ രാജ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നായിരിക്കുന്നു. തമ്പരാക്കന്മാരും തമ്പരാട്ടിമാരും ഓരോരോ തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരിൽ പലരും ജോലി തേടി നാടുവിട്ടിരിക്കുന്നു.

പഴയ പ്രതാപകാലം ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് ഒരു ദുഃസ്വപ്നം മാത്രമായിരിക്കാം. തന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു് കോവിലകത്തു നില്ക്കുന്നിരുന്ന കടുത്ത അനാചാരങ്ങൾ പിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തെ കഞ്ഞിക്കുട്ടി തമ്പരാട്ടി അനുസ്മരിക്കുന്നു:

“അക്കാലങ്ങളിൽ കോവിലകത്തെ തമ്പരാട്ടിമാർക്ക് പുറത്തിറങ്ങണമെങ്കിൽ വാളും പരിചയും പിടിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു നായർ ഭേദം മുഖിൽ അകമ്പടി സേവിക്കണം. പ്രായപൂർത്തി വന്ന തമ്പരാ

സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ പുതിയ ഒരു കെട്ടിടം പണിഞ്ഞു് കറെപ്പേർ അങ്ങോട്ടു മാറിത്താമസിച്ചു. അതാണു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാനും മറ്റും പിറന്നുവീണ, കാവ്യ സദസ്സുകൾ അങ്ങേയറ്റത്തിന്നു പുത്തൻ കോവിലകം. ഡച്ചുകാർ വലിയ തമ്പരാനു താമസിക്കാൻ പണിഞ്ഞു നൽകിയതാണ് കോട്ടക്കോവിലകം. കൂടാതെ ഇപ്പോൾ വലിയതമ്പരാൻ താമസിക്കുന്ന കോവിലകം, വലിയതമ്പരാൻ കോവിലകം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

ബുദ്ധമതസന്നദ്ധനായി സിലോണിലേക്കു പോയ, ‘മുക്കുമാല’ എന്ന

രാട്ടിക്കു് ഒരു ശ്ലോകം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു:

‘ദേവകീസുത ഗോവിന്ദ വാസുദേവ ജഗത് പതേ ദേഹീമേതനയം കൃഷ്ണ! ആയുഷ് മന്തം യശസ്വിനം..’

തമ്പരാട്ടി പരദൈവമായ തൃക്കുലശേഖരപുരം ശ്രീകൃഷ്ണനെ ശ്ലോകംപൊല്ലി ജീക്കാൻ തുടങ്ങി. ദീർഘനാളത്തെ ജനത്തിനുശേഷം ഈശ്വരപ്രസാദത്താലൊ എന്നോ, തമ്പരാട്ടി രണ്ടു കഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അമ്മയായി. ആയുഷ് മന്തം യശസ്വിയായ ഒരു പുത്രനെയാണ് വെൺമണി ആഗ്രഹിച്ചതെങ്കിലും ആയുഷ് മന്തമായ ഒരു പുത്രനും, യശസ്വിയായ മരൊരാൾ പുത്രനും എന്ന രീതിയിൽ വിധി ആ വരദാനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ഇവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ യശസ്വിയായെങ്കിലും അല്ലായ്ക്കായി മരണമടഞ്ഞു. കനിപ്പനായ കഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പ

മ്പരാനെ അതിശയിക്കുന്ന പലരത്തങ്ങളും ഈ കോവിലകത്തു പിറന്നു പ്രഭാവത്തോടെ ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരുടെയെല്ലാം കഴിവുകളും മാഹാത്മ്യങ്ങളും മുത്തശ്ശിക്കഥകളിൽമാത്രം ഇരുങ്ങിനിൽക്കുന്നു. സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന്റെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്കവുമായിരുന്ന ഈ കോവിലകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുറത്തേക്കു് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു പേരു് കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാനേറത്ര മാത്രമാണ്. താർക്കികതിലകൻ കഞ്ഞൻതമ്പരാനും, സംഗീതവിതു് ചക്രൻതമ്പരാനും, ജോതിഷി വലിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പരാനും, കവിസാർവഭൗമൻ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പരാനും, ഭാഗവതർ കഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പരാനും, പണ്ഡിതരാജ കൊച്ചിക്കാവുതമ്പരാട്ടിയും, വിദ്വാൻ ഭട്ടൻ ഗോദവർമ്മത്തമ്പരാനും എല്ലാം വിസ്മൃതിയുടെ നീലക്കയങ്ങളിൽ ആണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിവർത്തനത്തിലെ വിശ്വ

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകവും കവിസദസ്സും വിസ്മൃതിയുടെ നീലക്കയങ്ങളിൽ ആണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോവിലകത്തെ പുതിയ ഹൃദയങ്ങൾ മരണത്തെക്കാൾ ശാന്തമാണ്. അരന്തറാണ്ടിനപ്പുറത്തേക്കു് എത്തിനോക്കി വികാരംകൊള്ളാൻ ആർക്കും സന്മനസ്സും സൗകര്യവുമില്ല. അവർക്ക് ജീവിക്കണം...നിത്യവും ജോലിക്കു പോയാലല്ലാതെ ജീവിക്കാൻവയ്യ.

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാൻ

കോവിലകത്തിന്റെ ശില്പ

യുന്ന ഈ അദ്ഭുതമനുഷ്യരെ നോക്കി അന്തഃവിട്ടു നിൽക്കുകയാണ്.

ഈ കാലങ്ങൾ വളരെയൊന്നും വിദൂരമല്ല. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിടയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് മാഞ്ഞുവെക്കും ഈ കൊടുംകൊടുങ്കുരുമ്പും. പക്ഷേ, ഇന്ന് ആരോർക്കുന്നു, പിൻകുടമയും റോഡവസ്ഥയുമായി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കുട്ടം തമ്പരാക്കന്മാരും നമ്പുതിരിമാരും ജീവിതസൗഭാഗ്യങ്ങളോടും സ്ഥാനമാനങ്ങളോടും വിടപറഞ്ഞു് കവിതയുവേണ്ടി കത്തിയെരിയുകയായിരുന്നുവെന്ന്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തെ പുതിയ തലമുറയ്ക്കായില്ല, അവർ ജീവിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം. ശാസിക്കുന്ന വായുവിന്റെ സുഗന്ധം. കാവ്യഭിത്തികളാൽ പടത്തുയർത്തപ്പെട്ട ആ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചൈതന്യം.

പോയകാലത്തിന്റെ കേട്ടറിവുകളുമായി വല്ലപ്പോഴും കൊടുങ്ങല്ലൂരെന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്, ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്:

“എവിടെയാണ് കോവിലകം? എല്ലാം ഒന്നു നടന്നു കാണണമല്ലോ.”

“എവിടെയാണ് കോവിലകം? എന്തിനായില്ല.”

പുറമ്പോക്കിലെ എണ്ണമറ്റ വ്യഭിചാരക്കുടിലുകളുടെ നിഴലിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ

ചുറ്റും കമ്പിച്ചുരുളുകൾ വെയിലിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. കിളിവാതിലുകൾ പണമടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കൗണ്ടറുകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗേവതീക്ഷേത്രത്തിനു കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ വലിയതമ്പരാൻ താമസം. മകരമാസത്തിലെ താലപ്പൊലിക്ക് എതിരേല്പു തൊഴുന്നതിനോ, മീനത്തിലെ അശ്വതിക്ക് കടനിവർത്തി കാവു തീണ്ടാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിനോ മാത്രം വലിയതമ്പരാൻ, ദ്രവിച്ചു പല്ലക്കിൽ വെളിയിലിറങ്ങും. അപ്പോൾ കാവൽപ്പടയാളികൾ തുരുമ്പിച്ച വാളും പരിചയമേന്തി തമ്പരാനു വഴിതെളിക്കും. പുതിയ തലമുറ അദ്ഭുതത്തോടെ ഈ കാഴ്ച നോക്കി നില്ക്കും.

പണ്ടും അങ്ങനെയായിരുന്നു. രേണുകാര്യങ്ങളിലല്ല, കലാസാഹിത്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പരാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധവഹിച്ചിരുന്നതു്. രാജഭരണം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യമായി പരിഗണിച്ചു് കൊച്ചിരാജാവാണ് ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നിപ്പോൾകൊടുങ്ങ

ട്ടിമാർ സ്വന്തം സഹോദരന്മാരായി സംസാരിക്കുവാൻ പാടില്ല.”

വളരെയേറെ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ച്, നീണ്ട സമരത്തിലൂടെയാണ് താൻ പത്താംക്ലാസ്സുവരെ പഠിച്ചതെന്ന് കഞ്ഞിക്കുട്ടിതമ്പരാട്ടി പറഞ്ഞു. തമ്പരാട്ടിയെ പഠിപ്പിക്കാൻ അദ്ധ്യാപകർ കോവിലകത്തു വരും. തമ്പരാട്ടിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഒരു പരീക്ഷാസെൻറർ കോവിലകത്തു സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ പത്താം ക്ലാസ്സിലെ പരീക്ഷയ്ക്കു മുമ്പ്, മനുഷ്യന്റെ അസ്ഥിമൂടും നോക്കി പഠിക്കേണ്ട ഒരു ഘട്ടം വന്നു. അസ്ഥിമൂടും കോവിലകത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാനൊക്കുമോ? ഒടുവിൽ നീവൃത്തിയില്ലാതെ വാളും പരിചയമേന്തി നായർപടയാളികളെ അനുഗമിച്ച് അടുത്തുള്ള ഹൈസ്കൂളിൽ ചെന്നാണ് തമ്പരാട്ടി മനുഷ്യാസ്ഥിമൂടും നോക്കി പഠിച്ചതത്രെ.

പിറയ്ക്കൽ കോവിലകമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള കോവിലകം. പിന്നീടു് കോവിലകത്തു് അംഗ

കാമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

രാൻ ആയുഷ് മന്തായി ദീർഘകാലം ജീവിച്ചു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകം വെറും സാഹിത്യകളരി മാത്രമായിരുന്നില്ല, സംഗീതം, സാഹിത്യം, തർക്കം, വ്യാകരണം, ജോതിഷം, വൈദ്യം, തച്ചശാസ്ത്രം, നാട്യം തുടങ്ങി സർവ്വകലകളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഒരുകാലത്തെ ആധികാരിക പാനകേന്ദ്രമായിരുന്നു. പാണ്ഡിത്യത്തിലും നൈപുണ്യത്തിലും കഞ്ഞിക്കുട്ടൻത

വിസ്മയം സാധിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പരാൻ കേരളവ്യാസനായി ഓർമ്മകളിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി വരുന്നു.

രണ്ടു തമ്പരാക്കന്മാർ

ചമ്പക്കുളിലും ആട്ടക്കഥകളിലും മയങ്ങിക്കഴഞ്ഞു് മണിപ്രവാള പേരിൽ അടിയറയ്ക്കുന്ന കവിതയെ മലയാളത്തിന്റെ പച്ചത്തണ്ടുകൊണ്ടു് ആദ്യം തൊട്ടതു്

ഇടത്തുനിന്നും വലത്തോട്ട്: കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാൻ, കഞ്ഞിപ്പിള്ളത്തമ്പരാട്ടി, വടക്കേക്കുറ്റപ്പത്തു് പാറക്കുട്ടി അമ്മ, കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പരാൻ കോട്ടയ്ക്കൽ കോവിലകത്തു ജനിച്ച മകൾ

ചേലപ്പുറമ്പു നമ്പൂതിരിയാണ്. കേരളക്കാനാശി പാട്ടുകളുടെ കച്ചേരിസ്ഥലമായി പിന്നീട് മദ്ധ്യകേരളം. പാടങ്ങളിലും വേലിപ്പുറ്റുകളിലും പുരപ്പറമ്പിലും കവിയുടെ കണ്ണുകൾ മേഞ്ഞു നടന്നു.

‘പാടത്തുംകര നീളെ നീലനിറമായ് വേലിക്കൊരാലോഷം-യാടിത്തുങ്ങിയലഞ്ഞുലഞ്ഞുസൂതം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കും വിധം പാരാവെരികൾക്കെൻ കൈയിലധുനാ പീയൂഷം-തേയും ഓടിച്ചുൻപൊട്ട കയ്പുലിതരസം പെറ്റുള്ള പൈതങ്ങളെ!’

ചേലപ്പുറമ്പൻ ഈ മുളിപ്പാട്ട് പെരിയാറിന്റെ തീരത്തെ നമ്പൂതിരിയിലൂടെ ഉലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തും നിലയ്ക്കാത്ത പ്രതിധാനിയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. പിന്നീട് പുത്തോട്ടത്തും നമ്പൂതിരിപാടി. വെണ്മണിമാർ ഏറ്റുപാടി. ശിവരാത്രിയും ഒമ്പതും, നടുവംകവികളും കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനും കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനുംകവിതയിലുടുകി. കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന് ഒരു മറുപടിയും വരുംകാലത്തിന് വാശാനുമായിരുന്നു പുത്തോട്ടത്തിന്റെ ശ്ലോകം.

‘മുടില്ലാത്തൊരു മുണ്ടുകൊണ്ടു മുടിയും മുടിട്ടു വൻകരയും ചുടിക്കൊണ്ടുറിവാൾ പുറത്തു തിരുകി പ്രാഞ്ചികിതച്ചങ്ങിനെ നാടൻ കച്ചയടുത്തു മേനിമുഴുവൻ ചേറും പുരണ്ടിപ്പൊഴി-പ്പാടത്തു വരുന്ന നിൻ വരവുക-ണ്ടേറൊക്കെതിക്കുന്നു ഞാൻ.’

കവിയും പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന വിചാൻ ഇളയ തമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തും കാവ്യസദസ്സ് ആരംഭിച്ചത്. വെണ്മണിത്തമ്പുരാനും, പുത്തോട്ടം നമ്പൂതിരിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു എണ്ണപ്പെടേണ്ട അനുയായികൾ. ചേലപ്പുറമ്പന്റെ മാർഗ്ഗം പിൻതുടർന്ന് മസ്തിഷ്കവധായാമമല്ല, ഹൃദയരോമാഞ്ചമാണ് കവിത എന്ന തിരുത്തുകയായിരുന്നു അവരുടെ വിനിതലക്ഷ്യം. കാരണവന്മാരുടെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കവിതയുടെ കൊടുങ്കാറ്റുമായാണ് അടുത്ത തലമുറ വളർന്നുവന്നത്. വെണ്മണിത്തമ്പുരന്റെ അഭിലാഷം രണ്ടു ചിലകളിൽ പൂർണ്ണമായി. മഹൻ നമ്പൂതിരി അച്ഛന്റെ ശ്ലോക പാരമ്പര്യം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാക്കി വളർത്തിയെടുത്തു. ഫലിതശൃംഗാരങ്ങളാലും, വികാരനിക്ഷേപത്താലും നക്ഷത്രമണിഞ്ഞ ഒരു ഭാവോന്തരീക്ഷംതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു.

പക്ഷേ, കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ വെണ്മണി ശൈലിയുടെ നിലാവണിയില്ലാത്ത ഉതിർത്തതിൽക്കാതെ എത്താത്ത ആകാശങ്ങളിലേക്കു കയറി. കാലത്തിന്റെ സവിശേഷസ്വഭാവത്തിൽ ആണ്ടുനിൽക്കേതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യ മനസ്സ് വരുംകാലകാലാനിരതികളിൽ മേഞ്ഞുനടക്കാനും കൊതിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. സഹോദരസ്ഥാനത്തുള്ള, തന്നെക്കാരും പണ്ഡിതനും പ്രതിഭാശാലിയുമായിരുന്ന ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ വിസ്തൃതമായ ഒരു തണലും മാതൃകയും ആയിരുന്നിരിക്കണം. മറ്റൊരു അമ്മത്തിൽ, വിന്നിഞ്ഞുതന്നെ കിടന്നു മോഹവലയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാവാതെ ഒരേ രാഗത്തിൽ പാടിയ അന്നത്തെ നമ്പൂതിരിക്കുവരികളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഈ രണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാർക്കും സവിശേഷ വ്യക്തിത്വമുണ്ടായിരുന്നു. കാലത്തിന്റേയും മാറ്റത്തിന്റേയും പ്രതികരണമെന്ന വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന എത്രയോ കവിതകൾ ഇരുവരുടേതായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻണ്ട്.

പിന്നീട് വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരിലൂടെയും കവിതയത്തിലൂടെയും, ചങ്ങമ്പുഴക്കവികളിലൂടെയും വളർന്നു പൂർണ്ണമായി സഫലിതമായ കാലപ്

ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

നിക വസന്തത്തിന് ഉഷഃപൂജ ചെയ്തതു വെണ്മണി പ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട ചില കവികളാണ്. നടുവത്തപ്പനോടും, കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനോടും, കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനോടുമുള്ള ആരാധന വി. സി. ഹൃദയപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വലുതായ അനുരതിലേക്കിലും നമ്പൂതിരിക്കവികളുടേയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും കാവ്യസംസ്കാരം ഭിന്നമായിരുന്നു.

1857 മുതൽ 1925 വരെയാണ് കവി സാർവഭൗമൻ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ ജീവിതകാലം. സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും നിരവധി കാവ്യസമ്പത്തുകൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെണ്മണി ശല്യം തീരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെ

ടാത്ത, അർത്ഥവും ശബ്ദസൗന്ദര്യവും തികഞ്ഞ കവിതകളേ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളൂ. ചുറ്റും ഫലിതശൃംഗാര കവിതകൾ നിലയ്ക്കാതെ മുഴങ്ങുമ്പോഴും, അവയ്ക്കൊന്നും ചെവികൊടുക്കാതെ ഒരു ജ്ഞാനിയുടെ നെഞ്ചുറപ്പോടെ തമ്പുരാൻ പ്രൗഢസുന്ദരങ്ങളായ കാവ്യങ്ങളെഴുതി. കല്യാണിനാടകം, ഉമാവിവാഹം, മധുരംഗലം, മലയാം കൊല്ലം, സുന്ദരകാണ്ഡം തുളുൽ, രാമാശ്വമേയം തുടങ്ങിയവയാണ് തമ്പുരാന്റെ പ്രസിദ്ധ രചനകൾ. സംസ്കൃതത്തിൽ ചമ്പുക്കുളം തമ്പുരാൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കഞ്ചൻതമ്പുരാർക്കുശേഷം ഭാഷയിൽ അതേ ചാതുരിയോടെ തുളുൽക്കാവ്യം രചിച്ചതും ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനാണ്. രണ്ടു മലയാള ശൈലികളും അദ്ദേഹത്തിന് വശമായിരുന്നു.

‘മാണിക്യരത്നോപമ കാന്തിചിത്രം പാണിഭയത്താൽ ദ്രവഭരേപുത്രീ ചേണാൻ ഗോമൈഴം ഭഗായാം ചാണം പരം കങ്കമമായ് ചമഞ്ഞു’ എന്നിങ്ങനെ സൗന്ദര്യത്തേയും, ‘നിങ്ങിളൊരിക്കലുമൊരുത്തന നീരിളക്കം പാങ്ങിളൊരുത്തനൊരു മുണ്ടു പിഴിഞ്ഞുടുപ്പാൻ വിങ്ങിത്തുടങ്ങുമൊരു വന്നടി-യെണ്ണതേച്ചാ-ലേങ്ങിത്തുടങ്ങുമപരൻ പടി കേറിയാലും’ എന്നിങ്ങനെ രോഗബാധയേയും അയത്തലളിതമായി തമ്പുരാൻ വർണ്ണിക്കുന്നു.

കാളിദാസന്റെ ‘ഋതുസംഹാര’ത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരേയൊരു കൃതിയേ മലയാള ഭാഷയിലുള്ളൂ. അതാണ് കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ ‘മലയാം കൊല്ലം’. മലയാളമാസങ്ങളിൽ കേരളത്തിന്റെ സുന്ദര പ്രകൃതിയിൽ വരുന്ന ഭാവമാറ്റങ്ങളെ കവി സസൂക്ഷ്മം കണ്ടെത്തുന്നു.

ദ്രുതകവനത്തിലും പാണ്ഡിത്യത്തിലും ഓർമ്മശക്തിയിലും കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനെ അതിശയിച്ചിരുന്ന കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ പ്രശസ്തനായ ഒരു വൈദ്യനുമായിരുന്നു. ഇടിരിമുല്ലിന്റെ അടുത്തു വൈദ്യം പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ‘കിഴങ്ങു വർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം വയറിനു ചിത്തയാണെന്നു’ മുസ്സുതു പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ ‘മുത്തങ്ങാക്കിഴങ്ങോ’ എന്ന് തമ്പുരാൻ മറുപോട്ടും പോലിച്ചുവത്രെ. മുസ്സുതു ഉടനെ തമ്പുരാന്റെ വൈദ്യപഠനം മതിയാക്കി തിരിച്ചയച്ചു.

1864 മുതൽ 1913 വരെയാണ് കേരള വ്യാസൻ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ ജീവിതകാലം. വെണ്മണിപ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഏറ്റവും മധികം പുരോഗമന സ്വഭാവം കാണിച്ച കവിയായിരുന്നു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ. ഫലിതം, ശൃംഗാരം, വീരം തുടങ്ങിയ രസങ്ങൾ സമത്വമായി തമ്പുരാൻ കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരേസമയം വെണ്മണിമാരുടേയും നടുവം കവികളുടേയും രീതിയിൽ കവിതയെഴുതാനും അദ്ദേഹത്തിനുകഴിയും കവിതയിൽ കണ്ടെഴുതാനും, മണിമുദ്രകളോളം പ്രസംഗിക്കാനും 874 ദിവസം

കൊണ്ട് മഹാഭാരതത്തിലെ ത്രൈലക്ഷത്തി ഇരുപത്തയ്യായിരം ശ്ലോകങ്ങൾ പദാന്തപദം തല്ജമപെയ്ത് വിശ്വവിജയം നേടാനും കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ കഴിഞ്ഞു. കവിത, തമ്പുരാൻ ഒരു വെറും വിനോദം മാത്രമായിരുന്നു.

തുപ്പൽകോളാമ്പി, ഗംഗാവതരണം, കേരളം, ചന്ദ്രിക, പാലുള്ളിചരിതം തുടങ്ങിയവയാണ് തമ്പുരാന്റെ പ്രസിദ്ധ കൃതികൾ. ചന്ദ്രികയിലെ ഈ ശ്ലോകം തമ്പുരാന്റെ അനായാസ രചനയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്:

‘താരേ ശാസ്യത്തിലോമന്ദി ചെറു-കാരേററു ചിന്നിക്കരത്തിൽ ചേരും നൽ പുസ്തകത്തെ ചെറു-മുലകളുണിച്ചുമേൽ ചേർത്തുവെച്ചു’ നേരേനിൽക്കുന്ന ബാലത്തരണികൾ നടുവിൽ ബാലികാപാഠശാലാ ഭാരം നാണിച്ചു നിന്നോരുകൊഴുകിന പെൺപൈതലേതായിരിക്കും?’

എണ്ണമറ്റുകൃതികൾ രചിച്ചതുകൊണ്ടോ, കവിതയുമായി കേരളം മുഴുവൻ അലഞ്ഞതുകൊണ്ടോ അല്ല, മനസ്സുടേ അസാധ്യമായ മഹാഭാരത വിവർത്തനം ഏകനായി നിർവ്വഹിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ കീർത്തിയുടെ കൊടുമുടിയിലെത്തിയത്. തമ്പുരാന്റെ ഗീതാർത്ഥജമയുടെ ഭാവവും താളവും നഷ്ടപ്പെടാത്ത ചാരുത നോക്കൂ:

‘ധർമ്മക്ഷേത്രം കരുക്ഷേത്രം പൂക്കുപോരിനൊരുങ്ങിയോർ എൻകൂട്ടരും പാണ്ഡേവരും മെന്തെചെയ്തു സഞ്ജയി!’

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേവീക്ഷേത്രത്തിലിരുന്നു മഹാഭാരത വിവർത്തനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, കേട്ടറിഞ്ഞു ഒരിക്കൽ വളഞ്ഞൊരും, തമ്പുരാന്റെ വിവർത്തനം കാണാൻ വരികയുണ്ടായി. തമ്പുരാൻ ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നു. പകർത്തിയെടുക്കാൻ സമയം കിട്ടാതെ ശിഷ്യന്മാർ വിഷമിക്കുന്നു. പക്ഷേ, തമ്പുരാൻ യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. അദ്ദേഹം നിറുത്താതെ ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ കാഴ്ച കേരം നോക്കിനിന്നപ്പോൾ, തമ്പുരാൻ ക്ഷീണിച്ചോ എന്നു വളഞ്ഞോളിനു സംശയം തോന്നി. ഇനി കേരം ഞാൻ വായിച്ചു കൊടുക്കാമെന്ന് വളഞ്ഞൊരും തമ്പുരാനോടു ഉണർത്തിച്ചു. ഉടനെ ശ്ലോകം നിറുത്തി തമ്പുരാൻ പുസ്തകം വളഞ്ഞോളിനെ ഏല്പിച്ചു. പുസ്തകത്തിൽ കണ്ണോടിച്ചു വളഞ്ഞൊരും നടുങ്ങിനിന്നു. അത് ദേവനാഗരി ലിപിയിലുള്ള ഭാരതത്തിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. സംസ്കൃതം വായിച്ച്, അതേ നിമിഷത്തിൽ തന്നെയാണ് തമ്പുരാൻ വിവർത്തിതശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തിരുന്നതു്.

കവിതയ്ക്കും, വിവർത്തനത്തിനും ശേഷം അവസാന കാലത്തു തമ്പുരാൻ ചരിത്രഗവേഷണത്തിനും ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

‘കേരളം’ എന്ന അപൂർണ്ണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചരിത്രസത്യങ്ങൾക്കല്ല, ഐതിഹ്യകഥകൾക്കാണ് അദ്ദേഹം പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിന് കാരണമായി മഹാകവി പറയുന്നു; കേരളത്തിന്

വിചാൻ ഭട്ടൻ ഗോദവർമ്മത്തമ്പുരാൻ

ഭാഗവതർ കഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

കൊച്ചിക്കാവു തമ്പുരാട്ടി

ചരിത്രകാലമായിട്ടില്ല, ഐതിഹ്യകാലമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തിന്റെ ചരിത്രപ്രാധാന്യം സഹൃദയമനസ്സിൽ ആലേഖനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കവികൾ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻമാണ്. ഈ രണ്ടു കവികളും, അവരുടെ എണ്ണമറ്റ രചനകളുമില്ലാതെ നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, ‘നളന്ദ’യോ, ‘നക്ഷശില’യോപോലെ ഒരിക്കൽ കത്തി നിന്ന കേരളത്തിലെ ഈ സർവ്വകലാശാല കാലത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഐതിഹ്യം മാത്രമായി അവസാനിച്ചേനെ!

തമ്പായിമാരുടെ ദുഃഖം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ, സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രമായിരുന്നെങ്കിലും, കോവിലകം കലാക്ഷേത്രമായിരുന്നെങ്കിലും, സാമുദായിക അടിമത്തത്തിന്റെ കോട്ടയായിരുന്നു മനസ്സു ഹൃദയങ്ങൾ. സർവ്വവിധ അനാചാരങ്ങളും അന്നത്തെ തമ്പുരാക്കന്മാർ ചിട്ടയായി അന്യോധിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ കോയിപ്പിള്ളിൽ പാപ്പിത്തമ്മ, വടക്കേക്കുറുപ്പത്തു് പാറക്കുഴിത്തമ്മ, കോട്ടയ്ക്കൽ കോവിലകത്തു് ദേവിത്തമ്പുരാട്ടി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സതീരത്നങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു വിവാഹങ്ങളിൽ നിന്നുമായി അദ്ദേഹം പതിനേഴു മക്കൾക്കു ജന്മം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ ഓരോ തമ്പുരാനും ജീവിത ഖനിയിൽ എണ്ണമറ്റ സതീരത്നങ്ങൾ ഹോമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നായർ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സംബന്ധമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാർക്കു വിധിച്ചിരുന്നതു്.

വളരെ യൗവനയമായിരുന്നു കോവിലകത്തെ ഇരുട്ടിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന തമ്പായിമാരുടെ കഥ. ഏകജന്മത്തിൽ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ വീതം ആ സ്രീഹൃദയങ്ങളെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

‘കെട്ടാനൊരുത്തനപരൻ പതിയായി ബുദ്ധി

മുട്ടാൻതൃതീയപുരുഷൻസുരതംനടത്താൻ മുട്ടാതകുണ്ടുവിലജാതിക്രിയാദികാട്ടി ജുട്ടാൻ നൃപംഗന കലത്തിനാ

മറ്റൊരുത്തൻ എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു അവരുടെ ദുർവിധി.

തമ്പായിക്കു് പന്ത്രണ്ടു വയസ്സു തികയുമ്പോൾ ‘തുത്താലിചാർത്തൻ’ എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട്. ‘ആര്യഭട്ടർ’ എന്ന സമുദായത്തിലെ ഒരു ഗണത്തിന് തമ്പായിയെ ക്രിയാവിധികളോടെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. അതാണ് ആത്മീയ വിവാഹം. പക്ഷേ, വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന് തമ്പുരാട്ടിയിൽ ഭൗതികമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളൊന്നുമില്ല. നാലുദിവസം കഴിഞ്ഞു എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭക്ഷിണ കൊടുത്തു ആ ഭർത്താവിനെ പറഞ്ഞയയ്ക്കും. പിന്നീട് തമ്പുരാട്ടിക്കു് ഏതെങ്കിലും ഒരു നമ്പൂതിരിയുമായി സംബന്ധം അനുവദിക്കും. പക്ഷേ, ശാരീരിക ബന്ധമല്ലാതെ മറ്റൊരാളോടുകൂടാതെ രണ്ടാം ഭർത്താവിന് തമ്പുരാട്ടിയിൽ ഉണ്ടാവില്ല.

(ശേഷം 19-ാം പേജിൽ)

കെ. രാജേന്ദ്രബാബു എം. എസ്.സി.

വെള്ളിനിലാവിലെ കളിപ്പറമ്പ് കോട്ട്. ആകാശത്തുനിന്ന് ആ വനശോഭ ആസ്വദിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ, കൈക്കടന്നയിൽ നിറയെ ചുവന്ന രത്നക്കല്ലുപോലുള്ള പൂക്കളുമായി വരവേല്ക്കുന്ന കര മരങ്ങൾ. കാട്ടുതീ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പ്ലാശിൻ ചമര, ചന്ദ്രഗേവാൻ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട വൃക്ഷമായിത്തീർന്ന ഇതായിരിക്കുമോ കാരണം? പൂക്കൾ ചന്ദ്രന്റെതാണെങ്കിൽ ഒരു ഞെട്ടിൽ വിടരുന്ന മുന്നിലകൾ ത്രിമൂർത്തികളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന എന്നാണു സങ്കല്പം. മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള ഇല, വിഷ്ണു. ഇടത് ബ്രഹ്മവും വലത് ശിവനും. ദേവലോകത്തെ അതിവിശിഷ്ട പാനീയമായ 'സോമ'യിൽ മുങ്ങിയ ഗന്ധന്റെ ഒരു രൂപം പണ്ടൊരിക്കൽ ഭൂമിയിലേക്ക് അടന്നുവീണു. അനശ്വര നായിത്തീർന്ന ആ ഗന്ധ ഡന്റെ രൂപംതന്നെയാണ് ഇതിൽ നിന്ന് മുളപൊട്ടി വളർന്ന മരമാണ് പ്ലാശ് എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഒട്ടനവധി മിത്തുകൾ ചുറ്റുന്ന നിൽക്കുന്ന ഈ വൃക്ഷത്തെ ഹിന്ദു ഭക്തജനങ്ങൾ മറ്റൊരു ദൈവത്തെപ്പോലെ കണക്കാക്കുന്നതു് ഇക്കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്.

ഓരഞ്ചേനിനത്തിൽ നിറയെ പൂക്കളുമായി കടപോലെ നിൽക്കുന്ന ഗുൽമൊഹർ, വാളരിമരം (രാജമല്ലിമരം) എന്നു നാം വിളിക്കാറുള്ള ഇതിനെ പലരും 'ഫ്ളെയിം ഫെം ട്രീ'യെന്നും 'ഫ്ലോറസ്' എന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മധ്യഭാഗത്ത് സ്വദേശിയായ ഗുൽമൊഹർ ഇന്ത്യയിലെ പല പല മറ്റു മല ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിലും ഭംഗിക്കുമ്പോൾ നട്ടുവളർത്തപ്പെടുന്ന ഒരു മരമാണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ 'വനജാല'യായ പ്ലാശ് തികച്ചും ഒരു ഭാരതീയൻ തന്നെ. മദ്ധ്യഭാഗത്തിലും പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളിലുമുള്ള വനങ്ങളിലാണ് ഈ വൃക്ഷം ജനംകൊണ്ടതു്. (ദേവലോകത്തു നിന്നു വന്ന ഗന്ധന്റെ രൂപം ഭാരതത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊവിടെയൊന്നു വീഴുക?) നിലാവിലെ കളിപ്പറമ്പ് ചുവന്ന മുത്തുകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഇവയുടെ പൂക്കൾ ഉച്ചവെയിലിൽ അഗ്നിജ്വാല പോലെ വെട്ടിത്തീങ്ങുന്നു.

വളർച്ച മുറുമ്പോൾ ഏറിയാൽ പതിനഞ്ചു മീറ്ററോളം പൊക്കത്തിൽ നിവർന്നിലാക്കുന്ന ഒരു മരം. ചാരനിറത്തിൽ പരുപരുത്ത തൊലി. മുക്കിലുപോലെ ത്രിപല്ലിക പത്രങ്ങൾ. ഇല തൊട്ടുനോക്കിയാൽ തുകലിന്റെ പൂർവ്വപോലിരിക്കും. മുകൾഭാഗം മിനുസമുള്ളതും, അടിവശം പട്ടുരുന്തപോലുള്ള രോമങ്ങളാൽ ആവൃത

മായതും. സിൽക്കിന്റെ ഈ ആവരണം ഇലകൾക്ക് ഒരു നറച്ച നിറംകൊടുക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് അണ്ഡാകാരത്തിലുള്ള ഇലയ്ക്ക് ഏറിയാൽ ഇരുപതു സെന്റിമീറ്ററോളം വലിപ്പം കാണും.

വെൽവെറുപോലത്തെ കടംചുവന്നിറത്തിലെ പൂക്കളെക്കാൾ മുമ്പുനായി പരിണത്ത് അതിൽനിന്നു പൊട്ടിവിടരുന്ന വരുന്ന ഒട്ടനവധി ചുവന്ന പൂക്കൾ. കടംചുവന്നിറത്തിലെ ബാഹ്യഭേദപ്രകാരത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിച്ചുനിൽക്കുന്ന, കത്തിജ്വലിച്ച തീയുടെ നിറത്തിലെ ഭേദങ്ങൾ. പ്രസിദ്ധ തുടർക്കൊമൻ കവിയാണു അമീർ ഖുസ്രുവിനെ ഈ പൂക്കൾ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. ശത്രുസംഹാരം കഴിഞ്ഞ വനരാജന്റെ പോരപുരണ്ടു നഖത്തോടാണ് അദ്ദേഹം ഈ പൂക്കളെ ഉപമിച്ചതു്.

ആകെ അഞ്ചു ഭേദങ്ങൾ. പയറുവർഗ്ഗത്തിലെ മറ്റു പൂക്കളെപ്പോലെ, ഇവയുടേതിനും പതാകഭേദവും പക്ഷഭേദങ്ങളും വഞ്ചിഭേദങ്ങളുമുണ്ട്. ആരംഭത്തിൽ പച്ചനിറമണിഞ്ഞ കായ് പാകമാകുന്നതോടെ ബ്രൗണായി മാറും.

ഇലപൊഴിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള മരങ്ങൾ. നവംബർ-ഡിസംബർ മാസങ്ങളിൽ പ്ലാശ് മിക്കവാറും നഗ്നയായി മാറുന്നു. ചില മരങ്ങളുടെ പൂവട്ടിലെ ശാഖകളിൽ ഏതാനും ഇലകൾ മാത്രം ചിലപ്പോൾ കൊഴിയാതെ നിൽക്കും. ഫെബ്റുവരിയോടുകൂടി മരച്ചില്ലകളിൽ അങ്ങിങ്ങായി പൂക്കളുടെ തീക്കനലുകൾ മിന്നിമിന്നി വരികയായി. മാർച്ച് ഒടുവിലാകുമ്പോൾ മരത്തിന്റെ നഗ്നമായ ഉടലാകെ പൂർണ്ണമായും തീനാളങ്ങൾ ജ്വലിച്ചുയരും. മെല്ലെ മെല്ലെ ആ തീനാമ്പുകൾ ഒന്നൊന്നായി നിലത്തടിയും. പിന്നെ ഒന്ന രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ശിഖരങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും പച്ചിലകളുടെ ഉടയാടയണിയുകയും ചെയ്യും.

സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും ആയിരത്തി മുതലു മീറ്റർവരെ ഉയരമുള്ള വനപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ മരങ്ങൾ വളരുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ വിവിധപ്രദേശങ്ങളിലെ കാലാവസ്ഥയുടെ വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി പൂക്കളുടെ നിറത്തിൽ നേരിയ മാറ്റമുണ്ടായതായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കടംമഞ്ഞ, ഇളം ഓറഞ്ച് എന്നീ നിറങ്ങളിൽ പൂക്കളായിരുന്ന ചില മരങ്ങൾ പഞ്ചമഹൽ, അമരാവതി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ഇലകൾക്കും പൂക്കൾക്കും ഏറെ വ്യത്യാസങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു വള്ളിപ്ലാശ്കളുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ കാലിനോളം വണ്ണമുള്ള തണ്ടോടുകൂടിയ ഈ വലിയ വള്ളിച്ചെടിയും മദ്ധ്യ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ വനങ്ങളിലാണുള്ളതു്. വിത്തുപാകി കിളിർപ്പിക്കാവുന്ന പ്ലാശിന്റെ തൈകൾ വളരെ സാവധാനമേ വളർന്നു മരമായി വരാറുള്ളൂ എന്നൊരു പോരായ്മയുണ്ട്. എങ്കിലും, ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലും ഉപ്പുരസമുള്ള മണ്ണിലും ഒക്കെ ഈ മരം വളരാൻ മടിക്കുന്നില്ലെന്നതു് ഇതിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്.

ഒരു പൂമരമെന്ന നിലയിൽ ഉദ്യോഗപ്രേമികളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു കഴിഞ്ഞ പ്ലാശിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി എടുക്കുന്നുണ്ട്. പൂക്കൾ പൂജയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്നു. പൂച്ചാറ് ചായമാക്കി, വസ്ത്രങ്ങൾ അതിൽ മുക്കി ഉടുക്കാറുണ്ട്.

ഹിന്ദുക്കൾക്കും ബുദ്ധമതക്കാർക്കും ഈ വർണ്ണവസ്ത്രം ഏറെ പ്രിയംകരമാണ്. വാഴയിലയ്ക്കു പകരം പ്ലാശിലായിൽ ആഹാരം കഴിക്കാറുണ്ട്. ഇലകൾ തുന്നിച്ചേർത്ത് ഓലകൾക്കുമുണ്ടാക്കും. വിശുദ്ധ ഹോമ കണ്ഡങ്ങൾക്ക് തീകൂട്ടാൻ ഇതിന്റെ വിറകെടുക്കണമെന്നു് വേദങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നു. ആദ്യമായി പുണ്യം ധരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണബാലൻ കൈയിൽ പ്ലാശിൻ കമ്പു പിടിച്ചിരിക്കണം. മരത്തിന്റെ വേര ചതച്ചെടുക്കുന്ന ബലമുള്ള നാൽ വടമാക്കിയെടുക്കും. മെതിയടിയുടെ പട്ടയായും ഇതു് രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാറുണ്ട്. കടലാസ് നിർമ്മാണത്തിന് ഈ നാൽ വിശേഷപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കായിൽനിന്ന് ഒരിനം എണ്ണ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഏതാണ്ട് തേക്കിൻതടിയുടെ ഗുണമുള്ള പ്ലാശിന്റെ തടിത്തരങ്ങൾ കെട്ടിനിർമ്മാണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. നന്നായി സീസൺചെയ്ത ഒരു ക്യൂബിക് അടി തടി മുപ്പതു മുതൽ നാലുപതു പൗണ്ടുവരെ തൂങ്ങും. ചില ഗിരിവർഗ്ഗക്കാർ പ്ലാശിൻവേര് പഴുങ്ങിത്തീന്നാറുണ്ട്. പട്ടയും കായും വിഷപിക്വിയെടുക്കുന്നു. ഇലയും തണ്ടും കരിച്ച് മറ്റുചില മരങ്ങളുമായി ചേർത്ത് തേളുകിടക്ക് ഔഷധമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പ്ലാശ്, പ്ലാശിൻ ചമര, ബ്രഹ്മപുഷ്പം, ധാക്, ചപ്റാ, കിംഗ് കം, മുക്കുപുയം, ചമര, ബീജസ് നേഹ, ബ്രഹ്മപാതക, കാരക, ലക്ഷതര, രക്തപുഷ്പം, ത്രിപത്രക എന്നീ ഭാരതീയ നാമങ്ങളിലറിയപ്പെടുന്ന വനജാലയുടെ ലാറ്റിൻ പേരു് ബ്യൂട്ടിയ മോണോസ്റ്റൈമ എന്നാണ്. വള്ളിപ്പാശിന്റെതു് ബ്യൂട്ടിയ സ്പർബ എന്നും.

ഫ്ളെയിം ഫെം ട്രീ ഫോറസ്റ്റ്

ഒരു കോവിലകത്തിന്റെ കഥ

(17-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ആത്മാവിലെ ഭർത്താവു് ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്തു്, ദക്ഷിണ വാങ്ങിപ്പോയ 'ആര്യഭട്ടർ' ആയിരിക്കും.

ആര്യഭട്ടർ മരിച്ചാൽ തമ്പുരാട്ടി പുലകൊള്ളണം, പിണ്ഡം വയ്ക്കണം, വിധവാ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കണം. എന്നാൽ സംബന്ധക്കാരനായ തമ്പുതിരി മരിച്ചാൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻപോലും വയ്യി ഉണ്ടാവുന്ന കട്ടികൾക്ക് തമ്പുതിരിയെ 'അച്ഛാ' എന്നു വിളിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും

നിഷേധിച്ചിരുന്നു. മരണാനന്തരം ശേഷക്രിയകൾ ചെയ്യാൻ മറ്റു അവകാശമുണ്ടായിരുന്നതു് വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ ഇളംകർശി മനയിലെ അംഗങ്ങൾക്കായിരുന്നു.

താലികെട്ടാൻ പട്ടരും, സംബന്ധം ചെയ്യാൻ തമ്പുതിരിയും, ശേഷക്രിയ ചെയ്യാൻ സ്ഥിരം കടംബവുമായി എത്രയോ കാലം തമ്പുരാട്ടിമാർ അപമാനം സഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പന്നീട്ട് കോവിലകത്തെ പതിയെ തലമുറ സ്വന്തം നാലുകെട്ടിനോടു തന്നെ നില്ക്കുന്ന സമരങ്ങളും നിരാഹാരങ്ങളും പ്രഖ്യാപിച്ചു. 'ശ്രീദേവി' എന്ന കൈയെഴുത്തു മാസികയിലൂടെ സാംസ്കാരികസമരം തമ്പുരാട്ടിമാർ ശക്തമാക്കി. 'അകമ്പടി ബഹിഷ്കരണ സമരം',

'സ്വജാതി വിവാഹം', 'ആര്യഭട്ടർ പിണ്ഡം വയ്ക്കാതിരിക്കൽ' തുടങ്ങി അനേകം സമരമാകൾ പ്രയോഗിച്ചു. ഐതിഹാസികമായ 'പാലിയം സത്യഗ്രഹത്തിൽ' പങ്കെടുത്തു് ശാരീരിക മർദ്ദനങ്ങളും വേണ്ടത്ര അനുഭവിച്ചു. കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആഗ്രഹങ്ങൾ തളിർ നീട്ടിയപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തെ പുതിയ തലമുറ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരായി. 'മോസ്റ്റോ' എന്നായിരുന്നു ഒരു കാലത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തിന്റെ അപരനാമം.

ഇന്നോ? എല്ലാം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. പോയ കാലത്തിന്റെ വേനലും വർഷവും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. കോവിലകത്തെ പുതിയ ഹൃദയങ്ങൾ മരണത്തേക്കാൾ ശാന്തമാണ്. അരനൂറ്റാണ്ടിനപ്പുറത്തേക്ക് എത്തിനോക്കി വികാരംകൊള്ളാൻ ആർക്കും സന്ദർഭം. സൗകര്യവുമില്ല. അവർ ജീവിക്കണം. നിത്യവും ജോലിക്ക് പോയാലല്ലാതെ ജീവിക്കാൻ വയ്യ. കേരളത്തിൽ ജോലി സാധ്യത കുറവാണ്. എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ രമേശ് രാജയും ഉണ്ണിരാജയും ജോലി തേടി ബോംബേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. അന്യനാട്ടിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു വീട്ടിലേക്ക് മാസം തോറും പണമയയ്ക്കുന്നു. അവർ കുഞ്ഞിക്ക് ഒട്ടൻ തമ്പുരാന്റെയും കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെയും പരമ്പരയിലെ ഇന്നത്തെ കണ്ണികളാണ്. ഹൃദയാകാശത്തിൽനിന്നും വീണ്ടു തണുത്ത നക്ഷത്രങ്ങളാണ്.

വഴികളിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഭ്രാന്തൻ തമ്പുരാൻ മാത്രം ഇടയ്ക്കിടെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഡബ്ലിംഗും എം. എ. ക്കാരനാണ്. ഗുജറാത്ത് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ റിസർച്ച് ചെയ്തിരുന്നതാണ്. സംസ്കൃത പണ്ഡിതനാണ്. പക്ഷേ, ഭ്രാന്തായിപ്പോയി. രാവിലെ ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് പത്രവും നിവർത്തിപ്പിടിച്ച് വഴികളിലൂടെ വായിച്ചു നടക്കും. അനിതികളെ ചോദ്യം ചെയ്യും. പാതിയഴിഞ്ഞ റോറുമുണ്ട്. കോണകവുമായി എന്നും അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ സമയത്തിനെത്തും. ജഡ്ജിയുടെ വിധിയേയും, വക്കീലന്മാരുടെ വാദത്തെയും നിശിതമായി വിമർശിക്കും.

എന്നും കാണാറുള്ളതുകൊണ്ട് പലരും ഈ അർദ്ധനഗ്നനെ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. പക്ഷേ, ഓഷ്ഠയിലൊ, രാഷ്ട്രീയത്തിലൊ, നിയമത്തിലൊ എന്തെങ്കിലും സംഗമമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഭ്രാന്തൻ തമ്പുരാനെ സമീപിച്ചാൽ മതി. തൃപ്തികരമായ മറുപടി കിട്ടും.

എനിക്കു തോന്നുന്നു, ഇദ്ദേഹമാണ് പഴയ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടാവുന്ന കോവിലകത്തെ ഏക മനുഷ്യൻ. മാറിയ കാലഘട്ടത്തിൽ മാറ്റത്തിനു വഴങ്ങാത്ത മനസ്സുമായി ജനിച്ചു, ഭ്രാന്തനായി അലയേങ്ങിവന്ന ഒരേയൊരു തമ്പുരാൻ!

*സ്ഥാനാന്തരം.

പേജ് 20 കലാകൗമുദി ലക്കം 308

യാത്രാവിവരണം

നാലു

നല്ല ഭാഷിക്കുള്ള ദിവസമായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്ക് വേണ്ടതിലധികം നേരമെടുത്തു. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തു് കാറ് പാർക്കു ചെയ്യുന്നതിനെത്തി. എൻറമോ! ആയിരക്കണക്കിനല്ല, പതിനായിരക്കണക്കിന് കാറുകൾ നിരനിരയായി കിടക്കുന്നു; നോക്കെത്താത്ത സ്ഥലംവരെ. “എന്നും ഇവിടെ ഇങ്ങനെയാണോ ബേർട്ടി?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു ദിവസങ്ങളിൽ കാലാവസ്ഥ മോശമായിരുന്നില്ലേ? അതു കഴിഞ്ഞു നല്ലൊരു ദിവസം കിട്ടിയപ്പോൾ, അതും ശനിയാഴ്ചയ്ക്കു ധാരാളം പേർ ഇങ്ങോട്ടു തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്താണ് ഈ ഗ്രേറ്റ് അഡ്വഞ്ചർ? വിശാലമായ ആ പ്രദേശത്തേക്കു കടന്നാൽ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെ ലഹരി പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരുപാട് കാളകളുണ്ട്. “നമുക്കു് എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടു് എല്ലാം കാണാം,” ബേർട്ടിയുടെ നിർദ്ദേശം. നല്ല വിശപ്പും ഭാഹവും. അമേരിക്കയിലെങ്ങും സുപ്രസിദ്ധമായ മക് ഡോണാൾഡിന്റെ ക്ഷണവിതരണശാല. മുററത്തുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഞങ്ങളിരുന്നു. വലിയൊരു വട്ടമേശ. ചുറ്റും കസേരകൾ. നടുവിലൊരു കട നിവർത്തിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മുത്തുക്കടമാതിരി. കടക്കീഴിലിരുന്നു വെയിലേൽക്കാതെ നമുക്കു് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആഹാരപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കാം, വിശ്രമിക്കാം. അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾകാണാം ഒരു നാളികേരത്തിന്റെ വലിപ്പമുള്ള, പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ടിലാക്കിയ എന്തോ ഒന്ന് ആളുകൾ കടിച്ചു രസിച്ചതിനുള്ള പത്രമുതെന്നി. ഞാനതു പറയുകയും ചെയ്തു—ഉടനെ പൊതികളുമായി റെഞ്ചി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പൊട്ടിച്ചപ്പോഴല്ലേ നേരമ്പോക്കു്.

വഴിവടങ്ങളിൽ സ്കൂളുകളെ കളിപ്പിക്കുന്ന ഒരുതരം മിറായി വില്പനക്കാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെപ്പടിവിദ്യപോലെ പഞ്ചാസര ഉതി വീർപ്പിച്ചു് മുത്തപ്പൻ താടിപോലാക്കി എടുത്തു് ഒരു കച്ചവടം—വല്ലപ്പോഴുമേ ഇളുട്ടരെ കാണൂ. നാട്ടിൽ കൊച്ചു കുട്ടികൾ അതിനു മദാമ്മ പ്ലസ് എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഈ പേരു് അവരെങ്ങനെ കണ്ടുപിടിച്ചെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. അത്തരമൊരു സാധനമായിരുന്നു ഈ പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ടിൽ. ആരും കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഞങ്ങൾ കാങ്ങിനടക്കുമ്പോൾ വൃത്താകൃതിയിൽ നാനാവണ്ണത്തിൽ കണ്ണുഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശധാരണി—അതൊരു കെട്ടിടമെന്നുതന്നെ

വേണമെങ്കിൽപ്പറയാം. അതിൽ കത്തിരുന്നവരിയാണു്. “അമ്മയ്ക്കു് കത്തിപ്പറ്റത്തന്നു കേറേണ്ട? അമേരിക്കയിൽ വന്നിട്ടു് അതു കൂടെ ആയിക്കോട്ടെ.” വേണ്ട, നിങ്ങളൊക്കെത്തന്നെ ആയിക്കോ—ഞാൻ ഇവിടെ ഇരുന്നു കണ്ടു കൊള്ളാം. ഞാനും ബേർട്ടിയും കാളക്കാരായിരുന്നു. നല്ല വെളുത്തുകൊഴുത്ത കൃത്രിമക്കുതിരകൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി നിൽക്കുന്നു, വൃത്താകൃതിയിൽ. ജനം കത്തിപ്പറ്റത്തു കേറുന്നതോടെ ഒരു കത്തിക്കലാണു്. നാലോ അഞ്ചോ റൗണ്ടിച്ചാൽ പിന്നെ കത്തി

ഒരു മുത്തപ്പൻ അമേരിക്കയിൽ

ഗ്രേറ്റ് അഡ്വഞ്ചറിലെ ഉല്ലാസയാത്ര

നിശ്ചലമാവുകയും ആളുകൾ താഴെ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമയമത്രയും ഞങ്ങൾ സുഖമായി സംഗീതം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു.

അമേരിക്കന്റെ പ്രിയങ്കരമായ മത്സ്യമാണു് ഡോൾഫിൻ. മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും പലതരത്തിലുള്ള അഭ്യോസങ്ങളും കസത്തുകളും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു പരിചയിച്ചവരാണ് നമ്മൾ. എന്നാൽ മത്സ്യങ്ങളുടെ ഓരോ വേലകൾ നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ഭുതമാണു് തോന്നിയതു്. അന്നു് ജനത്തിരക്കുള്ള ദിവസമായിരുന്നല്ലോ. ജനത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു് ഞങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തെത്തി. ചെറിയൊരു തടാകം. അതിൽ നല്ല പച്ചനിറത്തിലുള്ള ജലം. കഞ്ഞിത്താളങ്ങൾ അലതല്ലി കളിക്കുന്നു. കാളക്കായി ഇതിന്റെ തീരം ഒരുക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു. തീർമെന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ ഒരു കളത്തിന്റെ അടിയിൽ വെള്ളവും, തൊട്ടുമേലോട്ടു് വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളും. കളനായ ഒരു

വെള്ളക്കാരന്റെ ആഴ്ചയെന്നുസരിച്ചാണു് ഡോൾഫിൻ ഓരോ അഭ്യോസവും ചെയ്യുന്നതു്. അയാൾ വായിൽ ഒരു വാച്ചു് കടിച്ചുപിടിച്ചിട്ടു് ഡോൾഫിനോടു് എന്തോ പറിപ്പിറുത്തു. കൂട്ടത്തിൽ ചെറിയൊരു ഡോൾഫിൻ മേലോട്ടു കതിച്ചു് വാച്ചു് പിടിച്ചെടുത്തു. കാളക്കാരെ ഹിഷ്കാവ. മുഴക്കുമ്പോൾ ആ കൊച്ചുമിടുക്കൻ വാൽ കത്തിപൊങ്ങിനിന്നു് അവന്റെ നീണ്ട തൊണ്ടലു കൊണ്ടു് കൈയടി നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കൂട്ടമായും ഒരറയായും പല അഭ്യോസങ്ങളും അവർ കാളവച്ചു് അഭ്യോസങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവയ്ക്കു് ധാരാളം ക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു കണ്ടു. കൊഴുത്തു മിനുത്തു മിന്നുന്ന ഡോൾഫിനുകൾ.

വെള്ളം നിറഞ്ഞു് വീതികുറഞ്ഞൊരു കൃത്രിമത്തോട്ടു്. അതു വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞൊഴുകുന്നു. നാലുപേർക്കിരിക്കാവുന്ന മിനുസപ്പെടുത്താത്ത വഞ്ചിപോലെ ഒരു സാധനം; ഈ വഞ്ചികളിൽ സന്ദർശകർ കേറുന്നു. തുഴയൊന്നും കൂടാതെ വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ആ വാഹനം അതിശീഘ്രം മുന്നേറുന്നു. ചെറുപ്പക്കാർക്കു വളരെ രസമുള്ള ഒരു പരിപാടിയായിത്തീർന്നു. പിന്നീടു് അമ്പതോ അതിൽകൂടുതലോ പൊക്കമുള്ള ചരിഞ്ഞ ഒരു പാലത്തിൽ കൂടെ മേലോട്ടു് തത്തിക്കേറുന്നു. അങ്ങേയറ്റം ഉയരത്തിൽ ചെന്നശേഷം കിഴ

ക്കാംകൂടായി താഴോട്ടു കതിച്ചു് ചെറിയ തോട്ടിൽ വീഴുന്നു. കാത്തിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ (ഞാനും ബേർട്ടിയും) അടുത്തുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു് ചിരിച്ചു് മേലാകെ നന്നത്തു് ഒരു കതിച്ചുപോക്കു്: അഞ്ചുമിനിറ്റിനകം അവർ—ബേബിയും തങ്കവും കട്ടികളും—ഞങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തി. അപ്പോൾ മാത്രമാണു് എനിക്കു സമാധാനം വന്നതു്. വെള്ളക്കാരന്റെ ഈ സാഹസം എനിക്കത്ര പിടിച്ചില്ല. വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ? കാളകൾ കണ്ടുകണ്ടു് കയ്യും കാലും കഴഞ്ഞു്, കാരീനകത്തു കേറിയപ്പോൾ തങ്കം പറഞ്ഞു: “ഇനി ഏതായാലും സഹാരി കൂടി കണ്ടിട്ടു് മടങ്ങാം. അമ്മ എന്തു പറയുന്നു? നടക്കേണ്ട പ്രശ്നമില്ല. കാരീലിരുന്നാൽ മതി.” ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുതിരിച്ചു. ‘സഹാരി’ എന്ന ബോർഡു് വച്ച ഗേറ്റ് മലക്കത്തുറന്നു. എല്ലാം വളരെ നിശ്ശബ്ദം. നിർദ്ദേശാനുസരണം കാരീന്റെ ചില്ലുകൾ പൊക്കിവച്ചു. വഞ്ചി മെല്ലെ മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. ക്രമേണ സൗമ്യരമായ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ, ബന്ധനങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെ സ്വൈരവിഹാരംനടത്തുന്ന സങ്കേതങ്ങൾ. മരംചാടി നടക്കുന്ന അനേകതരത്തിലുള്ള വാനരന്മാർ—ഒരറയായും കൂട്ടമായും നടക്കുന്ന ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾ. ശബ്ദമുണ്ടാക്കി വെള്ളത്തിലെ മീനിനെ തേടിപിടിച്ചു തത്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പാത്തകളും താറാവുകളും; ഓരോ

വർഗ്ഗത്തിനും അവർക്കിണങ്ങിയ താവളങ്ങളും, അത്ഭവികളും.

വഴിയിൽ ഒരു ജിറാഫ് ഞങ്ങളുടെ വഞ്ചി തടസ്സപ്പെടുത്തി. കഴുത്തും നീട്ടി ചിന്താമഗ്നനായി ഒരു നിൽപ്പു്. സെക്യൂറിറ്റിവാഹനം അവനെ വിരട്ടിക്കൊട്ടിച്ചു. ഞങ്ങൾ മൃഗരാജന്മാരുടെ സങ്കേതത്തിലെത്തി. ഇരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ വിരളിപിടിച്ചു് അലരുന്ന സിംഹങ്ങളെ കണ്ടു ശീലിച്ചു എനിക്കു് ശരിക്കു പേടിതോന്നി. ഭാര്യയും മക്കളുമൊത്തു് അവനങ്ങളെ സമാധാനമായി കഴിയുന്നു. മക്കൾ ഒന്നോ രണ്ടോ. കാറുകളും മനുഷ്യരുമെല്ലാം അവർക്കു് സുപരിചിതങ്ങളാണു്. കൂറ്റനായ ഒരു കരടി കാരീനോടു് സ്വപ്നം അടുത്തപ്പോൾ സെക്യൂറിറ്റി വാഹനം പാഞ്ഞടുത്തു. ഒരു മൃഗത്തിനും ക്ഷീണമോ അവശതയോ കണ്ടില്ല. ആമണിയോടെ ഞങ്ങൾ സഹാരിവിട്ടു. അഴിഞ്ഞു കൂത്താടിനടക്കു

ഡോൾഫിനുകളുടെ അഭ്യോസപ്രകടനം

ന്ന കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെകൂടെ ഏതാനുംസമയം. സഹാരിയിൽ കടിക്കാനോ തിന്നാനോ ഒന്നും കിട്ടില്ല. വല്ലാത്ത ദാഹം. ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാരീൽ വച്ചു് റെഞ്ചി എനിക്കു് ഒരു ബീയർ ടിൻ പൊട്ടിച്ചുതന്നു. മറ്റൊരു അറിയാതെ കട്ടി അമ്മച്ചിക്കായി കരുതിയിരുന്നതാണു്. കൊച്ചുകളുൻ; എന്നും വൈകിട്ടു് റെഞ്ചിയാണു് എനിക്കു ബീയർ തരാറു്. സ്വപ്ന നിറത്തിലുള്ള ബീയർ അതിലും ഭംഗിയുള്ള ഗ്ലാസ്സിൽ കലാപരമായി പകർന്നു തരുന്നതിൽ അവൻ മിടുക്കനാണു്.

വൈകിട്ടു് എട്ടു മണിയോടെ ഞങ്ങൾ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ എനിക്കു നന്നേ ക്ഷീണം തോന്നി.

ആദ്യ ഒന്നോ, അതോ രണ്ടോ കഴിഞ്ഞു. “നാളെ നല്ല കാലാവസ്ഥയാണു്. നമുക്കു വാഷിങ്ടണിലേക്കു പോകാം. രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ച് തിങ്കളാഴ്ച മടങ്ങാം. അമ്മ എന്തുപറയുന്നു?” ബേട്ടി

യുടെ ചോദ്യം. ‘സഹോദരി ജയ്സിയും ഭർത്താവു് പയസ്സും വാഷിങ്ടണിലാണു്. അവർക്കു രണ്ടു കുട്ടികളുമുണ്ടു്. പതിവുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഇരുന്തറിയുന്നതു മെൽ ദൂരമുണ്ടു്. ലോങ്ഘൈലൻഡിൽനിന്നും വാഷിങ്ടണിലേക്കു്. “എത്ര മണിക്കൂറെടുക്കും ബേർട്ടി?”

“കഷ്ടിച്ചു് അഞ്ചുമണിക്കൂർ,” ബേർട്ടി പറഞ്ഞു. ഹൈവേയിൽകൂടിയുള്ള സുഖമായ യാത്ര. രണ്ടാഴ്ചക്കുശേഷം അദ്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, നിരത്തിനിരുവശവുമുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം നിറപ്പുകിട്ടാനു നിൽക്കുന്നു. ഇന്നും കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന കാഴ്ച! ഇരുന്തറമ്പതുമെല്ലാം ഒരു പുനോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽകൂടി ഒഴുകിയൊഴുകിപ്പോകുന്നു. കണ്ടിട്ടും കണ്ടിട്ടും തൃപ്തിയാകാത്ത ഒരനുഭൂതി. ഈ വൃക്ഷക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ ചെറു തടാകങ്ങളും അവിയിൽ പ്രത്യേകതരം ജലവാഹനങ്ങളുമുണ്ടു്. വേനൽക്കാലമാകുമ്പോൾ അമേരിക്കൻ ജനത വിശ്രമത്തിനും വിനോദത്തിനുമായി ഇതുപോലുള്ള സങ്കേതങ്ങളിലെത്തും. പ്രത്യേകിച്ചും യുവതീയുവാക്കൾ—അവർ അവിടെ എല്ലാംമറന്നങ്ങു കഴിഞ്ഞുകൂടും. അന്നു്, വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇക്കാണുന്ന ഭംഗിയുള്ള ഇലകളെല്ലാം പൊഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. പകരം മരങ്ങളെല്ലാം പൂത്തുനിൽക്കും. യുവമിഥുനങ്ങളുടെ ചുംബനത്തിന്റെ സീൽക്കാരം, വനത്തിലെ ഇളംതെന്നൽ ഏറ്റുപാടും. മൈലുകളോളം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ബാൾട്ടിമോറിലെ ഒരു പാത. മാൻഹട്ടൻ നദിയുടെ അടിയിൽ വിശാലമായ പാതയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ മഹാനദി മുക്കളിൽകൂടി ആത്മീയവി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പയസ് കുടുംബം അതിഥികളെ ഹാട്ടുമായി സ്വീകരിച്ചു. പയസ് ഇന്ത്യൻ എമ്പസിയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണു്. സംഗീത ബിരുദധാരിണിയായ ജയ്സി യോടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ഇപ്പോൾ പാട്ടെല്ലാം എങ്ങനെയാണു്?”

“ഈ പഠിപ്പുകൊണ്ടൊന്നും ഇവിടെ ഒരു കാര്യവും ഇല്ലത്തേ. പിന്നെ ഞങ്ങൾ—ഇവിടെയുള്ള മലയാളികൾ എന്തിന്റെ പേരിലെങ്കിലും ഓരോ പരിപാടി സംഘടിപ്പിക്കും. അതിലൊക്കെ പങ്കെടുത്തു പാടാറുണ്ടു്. കുരുന്താട്ടിൽ കോങ്കണ്ണൻ രാജാവു് എന്നു പറയുംപോലെ.” ജയ്സി ഇതു പറയുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. വാഷിങ്ടണിലെ രണ്ടുദിവസത്തെ താമസത്തിനിടയിൽ ആവുന്നിടത്തോളം കാളകൾ പയസ് സ്വേതികൾ ഞങ്ങളെക്കാണിച്ചു.

ആദ്യമായി ഞങ്ങൾ പോയതു് ആർലിങ്ടൺ ശ്മശാനത്തിലേക്കാണു്. അമേരിക്കക്കാരുടെ പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന പ്രസിഡൻ്റ് ജോൺ കെൻഡി അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നതു് ഇവിടെയാണു്. ഈ സെമിത്തേരി വലിയ ഒരു കുന്നാണു്. കാർ പാർക്കു ചെയ്യുന്നിടത്തുനിന്നും രണ്ടു മൂന്നു ഫർലോങ് മേലോട്ടു നടന്നാലേ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തു. പണ്ടേ ഉയരം കോറൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിലാണു് ഞാൻ. എന്നിട്ടും എത്ര ആയാസരഹിതമായാണു്

(ശേഷം 37-ാം പേജിൽ)

മിസസ് എം. പി. പോൾ

കിടംകുമ്പയെങ്കിൽ കടംകുമ്പയും പഴംകുമ്പയെങ്കിൽ പഴംകുമ്പയും കെട്ടുകുമ്പയെങ്കിലങ്ങിനെയും, കൂട്ടവിൻ; ആർക്കതിലാവലാതി! കാലം കുമ്പയുമേൽപ്പാട, മോളി-ലാലോലമാടമാൽവേട്ടപോലെ, കുമ്പയിലൊരുമരം കാവുമാകാം; കവിതയിൽ കാടൊരു പെരുമരവും.

പാപംപലതരം പാരിൽനിളെ, പാതിയും തീരമോ പാടിയാലും? പാകമോതാനും പാകമാണ്. പാപവും പഴകിയാൽ പാപമാകും. വാഴമ്പൊളാർക്കമിതോർക്കവയ്യ. വീഴമ്പൊളാർക്കെ വെളിപ്പെടുന്നു. താഴിപ്പട്ടിയ കരളകത്തു് താഴ്ന്നവികാരങ്ങൾ തങ്ങിനിൽക്കും, വേണ്ടാത്ത വേദത്തിൽ തെറ്റുപോലെ, കണ്ടുകിണറ്റിലെ പുറുപോലെ, പൊതുജ്ഞതയിലെ നത്തുപോലെ ചെത്താത്തകളിലെ മത്തുപോലെ തിട്ടമില്ലെന്നിനം കാലഘട്ടം തട്ടിപ്പൊളിക്കുന്ന ചട്ടവട്ടം. താനേതന്നിത്തിരയും. തന്മയാക്കും. തായാട്ടും പുലയാട്ടും കെട്ടടങ്ങും. പോരുള്ളപോതിൽ പൊരുത്തുരയ്ക്കാൻ പോകുമോനല്ലോ പെരുത്തവകൻ!

രണ്ടു്

അക്കരെ,യങ്ങൊരു നിരൊഴുക്കിൽ നിൽക്കുമൊരുത്തനെ നിങ്ങൾ കണ്ടോ? കാറ്റിൽപ്പുതിച്ചെത്തുമൊച്ചകേട്ടോ? കരിങ്കല്ല് കരമുണ്ടും തമ്മിലകം! വെളുത്തേടൻ വേലു കുറുത്തതും കസവാക്കും കണ്ടുകെട്ടുകാരനത്രെ! കഴിവിനല്ലിക്കാലം കൂലി, കാതു-കടിയനാം മടിയനെനോത്തിടമ്പോലും കല്ലിന്മേൽ തല്ലുമ്പോലും, തനകത്തെ അല്ലലും തെളളിയ ചൊല്ലുകാലം. വേലയെചെയ്യാതെ, വേണിക്കാൻ വേളയിയാളുകൾക്കേതേവേറെ? നാഴിയിരിക്കൊണ്ടു നാലുജീവൻ നാളത്തിനീക്കുന്ന നല്ലകാലം! മിണ്ടുവാൻവയ്യാത്ത രണ്ടിനൊപ്പം പിണ്ണാക്കും വയ്ക്കോലും പൊതിരെവേണം. വിശന്നാലും കഴുത വീഴുപ്പെടക്കും അലക്കുന്നോനവയർ കഞ്ഞിപോരാ, മുണ്ടിനും തണ്ടിനും കഞ്ഞിമുമ്പിൽ, മുണ്ടകുമ്പോളോ നമുക്കുകൊയ്യാൻ! കലയാണപ്പോക്കിന കസവുവേട്ടി കടമായുടക്കാൻ കൊടുത്തുപോയൊൽ, കൊണ്ടുവരുന്നേരം തങ്കനൂലും കണ്ടിച്ചിത്തിപ്പിണഞ്ഞിരിക്കും. ഏറ്റാപ്പുകെട്ടുമോടിപോലും ഏറ്റിയാലൊരുപാറനെല്ലുക്കും. പിന്നിലേക്കിന്റെ നീതിശാസ്ത്രം വണ്ണാനോടോതുന്ന വലിയകണ്ണൻ: "കഞ്ഞിയും നീലവും കൂട്ടി, നല്ല കംഗിയിൽ, മുട്ടിയുഴിഞ്ഞമട്ടിൽ, മുളിച്ചും ചുണങ്ങും ചുരുങ്ങിയാലും ഒളിപെടാൻ പെട്ടിയാൽ തേച്ചിടണം. കോടതി വക്കീലൻ വാക്കിനല്ല, കോളറിനാണിപ്പോലും കോളെടുപ്പ്!" അരിവാങ്ങാൻ ഞെങ്ങിഞ്ഞെങ്ങിടുന്നു, കരിതാങ്ങാൻ കാടൊങ്ങു തേടിടേണ്ടു.

കവിതകളുടെ പഴി പണഞ്ഞ കിഴുതികളുടെ കഥ

(എം. ഗോവിന്ദൻ)

ഏറാടി അവാർക്കളോടെതിരച്ചൊല്ലാൻ ഏതൊരുവിരുതനിയൂരിലാവോ! തൂക്കാൻ, തുറക്കിനകത്തൊരുക്കാൻ; സർക്കാരധികാരം സാറിനേണ്. വെളുത്തേടൻ മച്ചുതുന്നപോലെ വെറുമിയുപമയും കൊള്ളിവാക്കായ് അച്ചിനു ചേരില്ല, മച്ചമില്ല, നൊച്ചെലിച്ചാത്തൊഴിവുമില്ല! പട്ടണപ്പാട്ടിൽ പടിഞ്ഞ കൂട്ടർ പത്തിലഞ്ചാളമി നാട്ടുകാരിൽ. നഗരച്ചൊരിയും വെറിയുമേറെ നലമെന്ന നണ്ണുന്ത മറുപേരും. ഓരോ പരിഷ്കാരം പേട്ടുളളി, ഓരവുമരികും കടിച്ചുനളളി, നാട്ടിൻപുറമൊരു കയ്ക്കടരോഗി. കൂട്ടില്ല, തന്നെയും താൻവെറുത്തു! നാണയമുള്ളൊർക്ക നാണമില്ല കാണിക്കണക്കില്ല നല്ലവർക്കും, കാണവും കൈവിട്ട നാണമേനോൻ വാണംവിടുന്ന മേലാവുപോലും. തുമ്പിപോൽ തുളളിപ്പുന്ന വമ്പൻ രൂപയിൽ തുമ്മി മാടമ്പിയായി, അച്ചിയലംകരിച്ചിങ്ങിരിപ്പ്; മച്ചിക്ക മരൊറു കൂച്ചിലെത്തു്! ഓശാരംപോലെ ആചാരമായി ഓണവും വിഷുവുമൊരോമ്മാത്രം. കൂട്ടവിടവോളം കൊടുമതന്നെ, കോണംതിരുമ്പിയും കോമ്പകോർത്തും!

മൂന്നു്

പുഴയോരക്കുറുകുല്ലുണ്ടുമേവം കഴുതകൾക്കൊരുചിട്ടി നോന്നിയത്രെ. വെളിപാട് കണ്ടപോൽ രണ്ടുപേരും ഇളംകുമ്പ വായിലേ വെച്ചുനിന്ന അറിവിന്റെ പുല്ലുവർ കാന്തതിന്നോ? ചെറിയൊരു നാണമവക്കിയെന്നോ? അതളം പൊരുളും കൊഴുത്തനാവിൽ, കിളിയോ, കിളിയൊച്ച കൂട്ടവച്ചോ അരികിലെ മാളത്തിൽ നിന്നിഴഞ്ഞ കരിമുഖസർപ്പം പൊരുത്തുറച്ചോ? മാലോകമറിമായമാരറിഞ്ഞു? മാതേവത്തിരുമനമാരറിഞ്ഞു? മണലുരിൽ മാൺപും വരമ്പുമിട്ട് മതബോധമണവാളന്മാരണഞ്ഞു. പുഴവക്കിലല്ലി പതുവഴികൾ മുഖവുരയാക്കി മുന്നിട്ടുശാകുന്ത? പേരാറിൻകരകളിൽ കവികലങ്ങൾ; പെരിയാറിൽ പേർപൊറ ദർശനങ്ങൾ മുങ്ങകളിരുമുങ്ങി മുളിപ്പുമ്പോലും എങ്ങാണോനിന്നെത്തും പേടിപോലെ, യുങ്ങെന്നൊരിവാളിലൊന്നപോലെ മുന്നിന്റെ 'കൂട്ടുമ്പോയ'ങ്ങളാവാം.

ആറും, തിരകളും പുഴപാരി നിറംമണൽക്കൊടു ചുറ്റുമ്പും കഴുതകളുനോന്നും ചർച്ചയ്ക്കും കലയുടെ കാതലും കരകളും പുതുമക്കവിതയിൽ തനിയെ, തനിമക്കവിതയിൽ പുതുമയ്ക്കും തുണിയെല്ലാം കഴുകിക്കഴിഞ്ഞു തുടർമണിമൊഴികെട്ടു തുമ്പയ്ക്കും കഴുതകളെഴുതിത്തുടങ്ങിയാലും, കവികൾക്കും കന്നിക്കും കർക്കശം! അതുപോട്ടെ വണ്ണാനെല്ലയ്ക്കും ഇനി വിഴുപ്പേതിൻപുറത്തുമ്പും? തുണിയലങ്കാരവും കല, അറിവും തുണയേകാൻ കഴുതകൾ തുറക്കിയല്ലേ? വെയിലാറ്റുമ്പെ തുണിയ്ക്കിക്കി തുറയിലുമറയിലും ചെന്നുകി ഒരപള്ളച്ചൊരിനു കോപ്പൊക്കാൻ ചെറുതിട ചുമ്മാതെയൊന്നിടാൻ കഴുതയ്ക്കു കമ്പം കവിത, ഏതാൻ പെരുവണ്ണാനണ്ണുവാന്തേമിനം!

നാലു്

"പേട്ടനറിഞ്ഞുവോ, നാട്ടിലേങ്ങും പേട്ടത്തുംപാട്ടുനൊരിരൂപാലി കാലുറയ്ക്കാതെ കവികൾ,തമ്പിൾ ശീലുകൾപോരാതെ ഇരണ്ടിടം നാരായമച്ചാരംവച്ചു, നാടർ ചാരായം വാങ്ങുന്ന ചൊരയ്ക്കും കവിയരങ്ങത്തു നിരങ്ങിനിൽ കുറവൻകരങ്ങുകൾ കമ്മിയടും. താടിയും തലയും തെഴുത്തുപിള്ളർ ആടിയും പാടിയും താളുട്ടി!" പെങ്ങും കൊരുത്തതാംചഞ്ചലയിൽ ആങ്ങു കണ്ണികൊളത്തിനിട്ട്: "കാലില്ലാക്കവിതയ്ക്കു കയ്ക്കില്ല. വാലില്ലാക്കാലിക്കും കൊളുപ്പില്ല. വെള്ളക്കാർ വാഴ്ത്തിയാൽ പേക്കറികൾ വള്ളത്തൊറുകൃതികളായ് വളരുന്നോ? കൃതിയും കുമിയും പൊരുത്തം യതിയും യമനമൊരുത്തല്ല കാളകൾ താളത്തിൽ താടയ്ക്കും മേളക്കവികളോ ജാടകാടും. അഞ്ചാറുമാസമിതുവലയ്ക്കും. കയ്യണ്ണിമാരുടെ കൂവൽപിണെ ചൊല്ലാട്ടും തീർന്നപ്പോൾ കഴുതകൾക്കും വല്ലാത്തവാരിമ്പഞ്ഞമ്പിത്തം കുമ്പയിൽ കാന്തികലർന്നുപോലെ, പെണ്ണുതന്മാരനിൽചേർന്നുപോലെ, എന്തുംവരട്ടെ, വരുന്നപാട്ടിൽ അന്തിച്ചുവണ്ണാനടുത്തണഞ്ഞു മുണ്ടും തുണിയും മാറാപ്പുകെട്ടി രണ്ടിൻ മുതുകിലുമൊരിവെച്ചു.

മുമ്പോട്ടുള്ളവൻ മുട്ടിലുന്നും മുണ്ടൻവടിയാൽപ്പിടച്ചുരച്ചു: "കവികളെ ഓർത്തുകരഞ്ഞുകൊണ്ടോ, കലികാലകഴുതയ്ക്കു കാമപൂർത്ത?" തിന്നാനും കരയാനും മാത്രമാവാം തമ്പുരാൻ വാവട്ടമിട്ടിവയ്ക്കും. എന്നാലും...വണ്ണാനുണ്ണിയായ്കാൽ വണ്ണയിൽപ്പണ്ണാക്കും മുൾവാട്യം. പാവങ്ങൾ കഴുതകളെത്തുചെയ്യാൻ? പാടത്തും പറമ്പത്തുമാരുമില്ല ഒഴുക്കിനെതിരായ് കിഴക്കുപോകും ഓടക്കാറൊന്നമരികിലില്ല. ശീലയലക്കലും ശൈലിനോക്കി ശീലുവിലക്കി വിലയിരുത്തും. പുലബന്ധംപോലുമില്ലാത്തശീലം. പുഴവും പുണ്യാറവും പോലെ പാൽത്താൽ. വണ്ണാനുവാശി വരേണ്ടകാര്യം? പൊണ്ണനും പോത്തിനും യുക്തിവേണ്ടും മാറാപ്പും മാറാത്ത നോവുമായി മറിഞ്ഞതാ വിഴുത കഴുതരണ്ടും! അന്നേരമെന്നേരും ചെന്നതായ്? പുന്നാരുപുവരും ചൊന്നതായ്? ആരാരോ, നീയാരോ, നിങ്ങളാരോ? താരാരോ, അനാരോ, തങ്ങളാരോ? "അരുതെടോ, കഴുതയ്ക്കും ജീവനുണ്ടു്!" അതുചൊന്ന നാക്കിന്റെ ഉറക്കറിഞ്ഞോ? "മതി നിന്തു്"കെന്നു വിലക്കുവാനായ് കതികൊണ്ട കാലിൻ കരുത്തുകണ്ടോ? കഴുതകളുൾ കൊണ്ടുതന്നേരും കവിതയായൊഴുകിയ കരുണകണ്ടോ? എഴുതുന്നതൊന്നും പഴുതെയല്ല പൊഴുതുകളടയുന്ന പഴുതുമല്ല. കഴുതയും കവിതയെഴുതിയാൽ, കൈ-കഴുകിപ്പഴിക്കുമോ നൽക്കവികൾ? പെരുവീരലേകിനാനേകലവ്യൻ ഗുരുവന്നിരുന്നാറെ, ഭക്ഷിണയായ്. ചതിയന്ദ്രോണന്റെ ചാതിക്കാറായ് പുതുകവികളുടങ്ങിലൊന്നരണ്ടു്! ഉലകിന്റെ ഉണ്ണയറിഞ്ഞവക്കേ-തുയിരും വിലയാണൊരുത്സവം. താൻ! പഴുതാൻ, പാമ്പും കരിമ്പുഴവും. കഴുതയും കഴുകനും കട്ടറമ്പും. കരിമീനും പരൽമീനും പെരിയമീനും കരുവിയും കാക്കയും കാട്ടുപോത്തും. ഉട ഓടക്കമ്പിലുരുച്ചുമേവം മെരുവും, മെരുങ്ങുന്ന മാൻകിടാവും ഇടവേളത്തോതിരുട്ടിയാലും ഇരത്തോട്ടം കട്ടവയും കരടിതാനും,— ചെറുതും വലതുമി ജതുജാലം ഉറുതിയായുലകിതിരുചിതമാണ്. പൊറുതിയോരോന്നിനുമിപ്പൊരുത്തം അറുതിപ്പെടാത്തൊരു നൽവിരുത്തം. അരിയൊരിക്കാരിയമാരറിയാ? കവികളെന്നവരെ വിളിച്ചുനമ്മൾ.

നിന്നവകൾ, കാലം ചുരുത്തുമുററിൻ കിന്നിവകൾ, അഴകിൻകിനാക്കളായി. ഓരോ കിനാവും നനഞ്ഞ കണ്ണിൽ, ഓരോ കിനാവും കഴഞ്ഞ മണ്ണിൽ നാളവും താളവുമായ് വരുന്ന, നാടിന്റെ നാഡിയിൽ രക്തരാശി രൂപലിൽ, രൂപയിൽ രൂമയേശി നാരംതോറുമാരംതോറുമേറിയെറി.

അഞ്ചു്

ഉർവ്വശീശാപവും ശാപമല്ല. ഉർവ്വയിലിലുപകാരമാണിനം.. കവിയുടെ ലോകത്തിൽ കുമ്പഞ്ഞിൻ കണിയില്ല, പോറലും പൊടിയുമില്ല. കവിയെന്നപാവത്തെക്കല്ലെറിഞ്ഞാൽ അവ വൈരക്കല്ലായ് തിരിച്ചുകിട്ടും. പുകപോലെ പകയും പറന്നുപോകും. എരിതീയുമെതിരുമവിഞ്ഞുതിരും. കവികളെപ്പഴിചൊന്ന കഴുതരണ്ടും കിഴവിയായ്, കിഴവനായ് ചഞ്ഞൊടുങ്ങി അവയെന്നാലിനും വരുന്നമുന്നിൽ കഥയായും വ്യഥയായുമോമ്മുന്നിൽ! അതുമല്ലവയ്ക്കുഴുജനമുണ്ടേ, കവിയെയെതിർത്തിൻ പലിശ ബാക്കി!

[മുഴുല്ല എട്ടാണു് ജന്മമെന്നൊരു പക്ഷാന്തരം. കവിതയും ജ്യോതിഷവും ഒരേപാലെ കൈകൾപ്പും ചെയ്യുന്ന ഒരു പണിക്കർ ഈ ജന്മപകും ഗണിച്ചുവ ചതു് താഴെ കൊടുക്കുന്നു. ഇതെഴുത്തുന്ന ആരും വിരോധിച്ചുണ്ടെങ്കിലും ട്ടെന്നും കന്നിന്മേൽ...! എന്നു മട്ടു്

ഒന്നാം ജന്മത്തിലൊട്ടുമാത്തയ്യിന്മേൽ മിന്നാമിനുങ്ങായ് വിളങ്ങുമല്ല. രണ്ടാംജന്മത്തിൽ പെരുമ്പാമ്പായിഴഞ്ഞിവർ വണ്ടുവെറുവരനെ വിഴുങ്ങുമല്ലോ. മൂന്നാം ജന്മത്തിൽ ഗരുഡാവതാരമായ് മുക്കുത്തിയൊന്നിനെ മുതുകിലേറും നാലാം ജന്മത്തിൽ നാലടിവടിവത്തിന് കോലാടായ് പഴഞ്ഞാലി തിന്നലയും അഞ്ചാംജന്മത്തിൽ കയറിട്ടുമാടുകയും അമ്പലപ്പുറമ്പിലേ നോമ്പു നോൽക്കും. ആറാംജന്മത്തിലാനത്തലവരായ് ആറാട്ടുപുഴയിൽത്തീടവെട്ടക്കും. ഏഴാംജന്മത്തിലേഴായിരത്തോളം ഏടുകളിഴയിട്ടുതുന്നിവയ്ക്കും. എട്ടാംജന്മത്തിലെരുമേലിമലയെറി പെട്ടിപ്പാട്ടിനേജൻസിയേൽക്കും.]

ആറു്

കഴിയിലേക്കെഴുതെള്ളാൻ കാലുനീട്ടും പഴയൊരാവേലുവലക്കുന്നിറുത്തി, കഴൽവച്ചുപണ്ടത്തെ വടിയുമുന്നി പുഴവക്കത്തിപ്പൊഴും വന്നിരിപ്പു. കരയോളം നീളമോളങ്ങൾപോലെ കരയിക്കും നിന്നവകൾ കരുന്നിറച്ചു്. മാനത്ത,യക്കോലിൽ വർണ്ണരാജി നാനാതലത്തിലുലാവിടമ്പോലും, കന്നിനുകളിൽ കുമിഞ്ഞുതണ്ടും വന്മകിൽക്കെട്ടുകൾ കണ്ടിടമ്പോലും, കഴുതകളൊഴിവായ വാഴ്വിൽ നൊത്തു മിഴിനിരൊഴുക്കുന്ന കിഴവനായ്! ഒരുത്തുളളിക്കണ്ണിരിവർക്കുവേണ്ടി കരുതുവാൻ കവികൾക്കും കടമയില്ലേ? വണ്ടെന്നും ചെണ്ടെന്നും വാഴ്ത്തുവോരോ ഉണ്ടെങ്കിലുണ്ടെന്നുചൊൽവിൻ. കണ്ടതും കേട്ടതുംപൂൺമതല്ല തെണ്ടിയും തേടിയും കാൺമതല്ല ഉൺമയാണെങ്കിലുൺമതന്നെ, ഉള്ളത്തിലുരുവാകും വെൺമതന്നെ!

ബംഗാളി നോവൽ

അഞ്ചു

ഇതു കേട്ടതും “എന്റെ സോമ” എന്ന പാഞ്ചത്ത് ഉറക്കെ കറയാൻ തുടങ്ങി. സുജാതയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. “നിങ്ങളും മോണം ജീവൻ കളഞ്ഞില്ലേ? അവനി വിടവെന്നത് സോമവിനെ രക്ഷിക്കാനായിരുന്നു. സോമവും അവന്റെ മറ്റു കൂട്ടുകാരും ഈ ഭാഗത്തു വന്നുപെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ മനസ്സിലായി. രാത്രി ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോയിരുന്നു. വന്നുപോയിട്ടു, സോമ എവിടെ? ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു: ഞാൻ വേഗം പോകയാണ്. ഇതു കേട്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഈ രാത്രി കോളനിയിൽക്കൂടി പോകാനൊക്കുമോമോനെ? രാത്രി ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി വെളുപ്പിനെ നീന്തിപ്പോയാൽ പോരെ. ആ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയില്ല ചേച്ചി. നോക്കൂ ചേച്ചി, ഈ ഇത്തിരി പോന്ന മുറയിലാണവർ തൊട്ടു തൊട്ടു കിടന്നിരുന്നത്.”

“എവിടെ? ഏതു മുറയിൽ?”
“ഈ മുറയിൽത്തന്നെ. വേറെ മുറി എവിടെ ചേച്ചി? ഞാനും മോളും വരാത്തയിൽ. ആ അടച്ചുകെട്ടിയ വരാത്തയിൽ. അവർ മുറിക്കകത്തു. ഞാൻ ജനലയ്ക്കരികിലിരുന്നു, ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാൻ.”

“പ്രതി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ?”
“അതേ ചേച്ചി. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ചെറിയ പീടികയുണ്ടായിരുന്നു. പണമധികമൊന്നും ഇറക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങാടിയിൽ ചില്ലറ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന ഒരു പീടിക. ഈ വീട്ടുതന്നെ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയതാണ്! അതേ, അവർ ഈ മുറയിലിറങ്ങി. സോമവിന്റെ അച്ഛൻ ഉറങ്ങാതിരുന്നു, നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ അവരെ വിളിച്ചുണർത്താമെന്നുവെച്ചു. അതേ ചേച്ചി, ആ മുലയിൽ ഞങ്ങളുടെ കീറിയ പല്ലുപായയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അവർ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു ചിരിക്കുക. ചെമ്പുനണുണ്ടായിരുന്നു. ചേച്ചി, പ്രതിയുടെ ചിരി ഇപ്പോഴും എന്റെ ചെവിയിൽ ഓളംവെട്ടുന്നു ചേച്ചി. തനി സ്വർണ്ണക്കുട്ടനായിരുന്നില്ലേ ചേച്ചിയുടെ മോൻ.”

“പ്രതി ഇവിടെ ഇടയ്ക്കല്ലോ. വരാറുണ്ടോ?”
“എത്രതവണ വരും, ഇരിക്കും. കറച്ചു വെള്ളം തത്ര ചെറിയമ്മേ, ചായവേണം എന്നൊക്കെ എന്നെ വിളിച്ചു പറയും.”
പ്രതി ഇവിടെ വരാറുണ്ട്! ഇവിടെ ചായ കടിക്കാറുണ്ട്. ചിരിച്ചു സന്തോഷിച്ചു സംസാരിക്കാറുണ്ട്!

സോമവിന്റെ അമ്മയെ, ചുമരിലെ കലണ്ടറിൽനിന്ന് വെട്ടി ഒട്ടിച്ച പടത്തിനെ, പീടികപൊട്ടിയ കപ്പിനെ അങ്ങനെ പലതിനേയും ഒരു പുതിയ അനുഭൂതിയോടെ സുജാത നോക്കി ആനന്ദിച്ചു.

പ്രതി, തന്റെ രക്തത്തിന്റെ രക്തമായ പ്രതി, അവനെ പ്രസവിക്കാൻ സമയത്തു തന്റെ ജീവഹാനിപോലും സംശ

യിക്കപ്പെട്ടതാണ്. തന്റെ അരികിൽ ക്രമേണ അപരിചിതനായിത്തീർന്നു തുടങ്ങിയ പ്രതി, ഇതാ ആ പ്രതിയുമായി താൻ പരിചയം പുതുക്കുകയാണ്.

സ്വപ്നത്തിലെത്രതവണ സുജാത പ്രതിയെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. തലമുടി കോതിക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്ന നീലപ്പർച്ചയായിട്ടുള്ള പ്രതി. സുജാതയെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന പ്രതി. എന്തൊരാൽക്കരികത്തോടെയാണവൻ നോക്കുന്നത്. എന്തൊരുകാഗ്രതി!

നിദ്രയില്ലാത്ത രാത്രികളുടെ അവസാനത്തിൽ ശാരീരികക്ഷീണം കാരണം കൺ പോളകളടങ്ങുന്ന പോകമ്പോൾ, അതാ, കോണിയുടെ താഴെനിന്ന് പ്രതി ഗംഭീര നയനങ്ങളാൽ തന്നെ നോക്കുന്നതായി കാണാറുണ്ട്. സുജാത പറയും, പ്രതി നീ പോകല്ലേ. പ്രതി നോക്കിനിൽക്കും. സുജാത പറയും, വാ പ്രതി, കയറി വാ. പ്രതി നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ നിൽക്കും.

ണം പറയുകയില്ല. ആ ചുണ്ടുകളിൽ പുഞ്ചിരിപോലുമില്ല.
പക്ഷേ, ഇവിടെ പ്രതി സംസാരിക്കാറുണ്ടെന്ന്, ചിരിക്കാറുണ്ടെന്ന്, ചെറിയമ്മ ചായതത്ര, വെള്ളമാദ്യം തത്ര എന്നെല്ലാം അനായാസമായി പറയാറുണ്ടെന്ന്!

സോമവിന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു, നി എന്തിനാണ് മോനെ സകലതും ജലാഞ്ജലി ചെയ്യുന്നത്? എന്തിന്റെ കറവുണ്ട് നിനക്കു? എത്ര ഉജ്ജ്വലനായ അച്ഛൻ, എത്ര അറിവുള്ള അമ്മ. അവനൊന്നും പറയുകയില്ല. ചിരിക്കും. ഫൊ! ആ ചിരി കണ്ണിനുമുമ്പിൽ കളിക്കുകയാണ് ആ ചിരി ചേച്ചി.

സുജാതയ്ക്ക് ഹൃദയത്തിനൊരടിക്കൊണ്ടു തുപോലെ തോന്നി. പ്രതിയുടെ ചിരി, ആ അപൂർവ്വമായ ചിരി. പ്രതിയെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ഓർമ്മകളുടേയും ഏകാന്ത അധികാരി താൻ മാത്രമാണെന്നായിരുന്നു ഇതുവരെ സുജാതവിചാരിച്ചിരുന്നത്. പ്രതി ഈ സോമവിന്റെ അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിലും ഏതാനും ഓർമ്മകൾ വച്ചു പോയിരിക്കുന്നു എന്നതിന്മേലാണത്രെ താനറിയാൻ പോലും ഇടയാകാത്തതു്!

പ്രതി അന്നു വീട്ടിൽത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. പകൽ മുഴുവനും. മൂന്നാം നിലയിലിരുന്നു എന്തോ എഴുതുകയായിരുന്നു. ചുമരിൽ രാത്രി എഴുതാനുള്ള സ്റ്റോംഗനെയ്തത്തിത്തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി സുജാതയ്ക്ക്. പൊലീസ് പരിശോധന സമയത്തു അവയെല്ലാം കണ്ടെടുത്തു. അവയൊന്നും ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽത്തന്നെ ഇല്ല.

ഇപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തുണ്ട്, പ്രതിയുടെ സ്കൂളിലേയും കോളേജിലേയും പുസ്തകങ്ങൾ, നോട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ, സമ്മാനം കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ, സ്വർണ്ണമെഡൽ, ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽ വെച്ച് കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം എടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ, കാൻവാസ് ഷൂസ്, സ്റ്റോർട്സിനു കിട്ടിയ കപ്പ് എന്നിവമാത്രം. പ്രതിയുടെ ഏതാനും സംവത്സരങ്ങളുടെ സ്മാരകം. എല്ലാം സുജാതയ്ക്കൊർമ്മയുണ്ട്.

“അമ്മേ, എനിക്കു പ്രൈംസ് കിട്ടും. അമ്മ വരില്ലേ?” ഇവിടെ അടുത്തുള്ള ബാലസംഘത്തിൽ പ്രതിപോയി ചേർന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യദിവസം കൊണ്ടാടാൻ മറ്റു ബാലകൾക്കൊപ്പം ഡ്രം കൊട്ടിയും ബുഗിം വിളിച്ചും മാച്ച് ചെയ്തുപോയതു്, ഫുട്ബോൾ കളിച്ചു കപ്പ് നേടിയെങ്കിലും കാലൊടിഞ്ഞുവന്നതു്...

അവൻ മാറാൻ തുടങ്ങിയവത്സരത്തിലെ, അവനിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കാനാർജിച്ചു വെക്കാനുള്ള ഒന്നും, ഒരു പുസ്തകമോ എഴുത്തോ കടലാസ്സുകളോ ഒന്നും തന്നെ വീട്ടിലിനില്ല. എല്ലാം അവർ അടിച്ചുവെക്കുകയോ പൊലീസ് അവയെല്ലാം കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നും സുജാത കേട്ടു.

പകൽ മുഴുവനും വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു അന്ന് പ്രതി. ബാക്കിൽനിന്ന് വൈകുന്നേരം വന്നപ്പോൾ പ്രതി വീട്ടിലുണ്ടെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ സുജാത കറച്ചൊന്ന അതിശയിക്കാതിരുന്നില്ല. പകൽ മുഴുവനും ഒരു ടെലിഫോൺകാൾ കാത്തുകൊണ്ടാണ് വീട്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതെന്ന് പിന്നീട് സുജാത അറിഞ്ഞു. സോമവും മറ്റും തിരിച്ചുവരും. വരരുതെന്നു പറ

ഞ്ഞു സന്ദേശം കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അതു കൊണ്ടുപോയവൻ സോമവിന്റെ അടുത്തുചെന്നു വിവരമറിയിച്ചില്ല. ആ ഭാഗത്തുചെന്നു ആരോടോ പറഞ്ഞു പോന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതി വിചാരിച്ചതല്ല. ഫോണിൽ ഈ വിവരം കിട്ടി. എല്ലാം നശിച്ചുവെന്നു ഉടനെ പ്രതി മനസ്സിലാക്കി.

ഇങ്ങനെയാണവർ മരിച്ചതു്. പലരെയും അന്ധരെപ്പോലെ വിശ്വസിച്ചുപോയി അവർ. ആരെയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുവോ അവരിൽ പലർക്കും ജോലി, സ്വരക്ഷ, സുഖജീവിതത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു വിലപിടിപ്പുതെന്ന് പ്രതിയെപ്പോലുള്ള നിഷ്കളങ്കർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. പലരും പ്രതിയെയും കൂട്ടരേയും ചതിക്കാൻ വേണ്ടിയും അവരുടെകൂടെ കൂടിയിരുന്നു എന്നതും അവരറിഞ്ഞില്ല. പ്രതിക്കു ഞെങ്കിൽ വയസ്സ് അധികമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വിശ്വാസം അവനെയാണെന്ന് അന്ധരാക്കി വീട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതു വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സമാജത്തിനും എതിരായാണോ ഇവർ യുദ്ധം ചെയ്തുവെന്നൊരുങ്ങിയതു് ആ വ്യവസ്ഥയും സമാജവും പലരേയും, ജനിക്കും മുമ്പുതന്നെ ശൂണാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ, വിഷാദത്താക്കാൻ കഴിവു

വേഗം ഓടിയെത്തും. കാത്തിരുന്ന ടെലിഫോൺ സന്ദേശം വരേണ്ട നേരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രതി വിചാരിച്ചിരിക്കാം. ഉച്ചയായിട്ടും വിവരം കിട്ടാതിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ അവന്റെ മനസ്സ് ഉൽക്കണ്ഠാകലമാകാൻ തുടങ്ങി. ഉച്ചയും പകലും കഴിഞ്ഞു സന്ധ്യ ആയിട്ടും വിവരമില്ല. സുജാത തിരിച്ചെത്തി.

“എന്താടാ, ഇന്നു പുറത്തേക്കെങ്ങോ പോയില്ലേ?”

“ഇല്ല.”

“ഉം, എന്തേ?”

“എന്താ, വെറുതെ. പോയില്ല. വത്ര അമ്മേ ചായ കടിക്കാം.”

ഒന്നിച്ചിരുന്നു. ചായ കടിച്ചു. പ്രതി പുറത്തേക്കുള്ള കതകിനു പുറംതിരിഞ്ഞാണിരുന്നത്. ഒരു പഴയ ഷാൾ അവൻ പുതച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ പഴയ ഷാളാണതു്. തണുപ്പുകാലത്തു് അവൻ ഈ നീലനിറത്തിലുള്ള, കീറാൻതുടങ്ങിയ ഷാൾ കഴുത്തിൽക്കൂടി ഇട്ടു വീട്ടിലിരിക്കാറുള്ള. സുജാത എത്രതവണ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, “അതു കളയ്ക്ക് മോനെ ഇനി, വേറെ നല്ല തൊണെടുക്ക് ഇനി” എന്നു്.

പ്രതി പറയും: “ഇതിനു നല്ല ചുട്ടുണ്ട്.” ആ ഷാൾകൊണ്ട് ശരീരം പുതച്ചു കോതാത്ത തലമുടിയുമായി പ്രതി മുനിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു. ചായകടിച്ചു. തുറന്നിട്ട കതകിൽക്കൂടെ മുററത്തെ മതിലും പാത്രം കഴുകുന്ന സ്ഥലവും പൈപ്പും എല്ലാം കാണാം..

ചായകടിക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ പതിവില്ലാത്തവിധം വിനിയമമായി തമാശ പറഞ്ഞു. വളരെ നാളുകൾക്കു മുമ്പൊരുദിവസം ദിലയിലേക്കു പ്രതി പോയിരുന്നു. പിന്നീട് സുജാത അറിഞ്ഞു, അവനങ്ങാട്ടു പോയില്ലെന്ന്. ഖഡ്ഗ് പൂർ സ്റ്റേ

ഷനിൽ വെച്ച് അവനിഞ്ഞു, പൊലീസ് തിരിച്ചിലിനെപ്പറ്റി. ദിലയിലേക്കു പോകുന്ന ബസ്സുകൾ നിറുത്തി ഹെൽമെറ്റ് ധരിച്ചു എസ്. പി. ബസ്സിൽ കയറി ഓരോരുത്തരുടെ മുഖത്തേക്കും ടോർച്ചുടിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ ബസ്സുകൾ പതുക്കെയെ പോകാറു എന്നായിരുന്നു നിയമം. വഴിയുടെ ഇരുവശത്തും ബയണറുമായാണ് പൊലീസ് കാവൽ നിന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ പ്രതി അന്ന് ദിലയ്ക്കു പോയില്ല.

അന്ന് സംസാരിക്കുമ്പോൾ സുജാതയ്ക്കു വിനിക്കോ അക്കാരുമായില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ വിനി ദിലയെപ്പറ്റി അവനോടു പലതും ചോദിച്ചു.

പ്രതി പറഞ്ഞു: “ദില ദില ഒരു വൃത്തികെട്ട സ്ഥലമാണ്. അവിടെ താമസിക്കാനും സൗകര്യമില്ല. ക്ഷേണത്തിനും വിഷമമാണ്.”

“അതെന്തെ. എന്റെ ചെറിയമ്മയുടെ മകൾ പോയിരുന്നുവല്ലോ. അവളുണ്ടെന്നൊന്നുമല്ലല്ലോ പറഞ്ഞതു്?”

“പേടത്തിത്തമ്മയുടെ ചെറിയമ്മയുടെ മകളല്ലേ?”

“അയ്യോ പാവം! അവളെ നി അറിയുകതന്നെ ഇല്ല, അല്ലേ. നിന്റെ ആത്മാത്മസുഹൃത്തില്ലേ ദീപക്. അവന്റെകൂടെ അവൾ ഒന്നിസ് കളിക്കാറുള്ളതു് അറിയില്ല, അല്ലേ? ദീപകിന്റെ വീട്ടിലാണ് ഒല്ലാ നിങ്ങളുടെ ഒരു താവളം.”

“പക്ഷേ, ഞാനെങ്ങനെ അറിയാനാണ് നിങ്ങളുടെ അനിയത്തിയെ?”

സുജാത ഇടയിൽ പറഞ്ഞു:

“അറിയില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. പോകാറുള്ളപ്പോൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും, തീർച്ച.”

“എന്താ കാരണം?”

“അവൾ വളരെ സുന്ദരിയാണ്.”

“അമ്മയെക്കാളും സുന്ദരിയോ?”

വിനി ഉടനെ പറഞ്ഞു: “അമ്മേ, സൂക്ഷിച്ചോളൂ കേട്ടോ. പ്രതി എന്തെന്നില്ലാതെ പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ട്. തീർച്ചയായും കാണം എന്തെങ്കിലും കാര്യം.”

“എന്താ വിനി നി ഈ പറയുന്നത്? അവനെക്കുറിച്ചാണു് എന്നിൽ നിന്നു വേണ്ടതു്? പണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. പിന്നെ എന്താവശ്യമാണു്? അവനു് അമ്മയെത്തന്നെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ.”

“എന്താ അമ്മേ അങ്ങനെ പറയുന്നത്?”

വിനി വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “അമ്മ തനി വിധവ്വിയായാണ്. ഞാനാണെങ്കിൽ അവന്റെ നാഷണൽ സ്റ്റോളർഷിപ്പിന്റെ പണം അങ്ങനെതന്നെ കൈയ്ക്കലാക്കുമായിരുന്നു.”

“അതൊന്നും അത്ര എളുപ്പമല്ല പേടത്തിത്തമ്മേ. ചേട്ടനോടു ചേദിച്ചുനോക്കൂ. അറിയാം.”

“എന്തിനു്! ചേട്ടനോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തിനു്?”

“ചേട്ടൻ എന്നും ധാരാളിയല്ലേ? പോക്കറുമണിവേഗം ചിലവാക്കിക്കളയൂ. എന്റെ ഉപനയനത്തിനു കിട്ടിയ പണത്തിൽനിന്ന് ഞാനു് ചേട്ടനു കടംകൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കൊടുത്തപണവും പലിശയുംകൂടി തിരിച്ചുവാങ്ങിയിട്ടു മുണ്ട്.”

(തുടരും.)

മഹാശ്വേതാദേവി

പരിഭാഷ: ലീലാ സർക്കാർ

നോവലെറ്റ്

അഞ്ചു

പരസ്യം വന്നതോടെ ആ വിവാഹ വാർത്ത എങ്ങും പർച്ചാവിഷയമായി. ഓഫീസിലെ ജോലിക്കാരുടെ അതേക്കുറിച്ച് രഹസ്യമായി ചർച്ച നടത്തിയെങ്കിലും പരസ്യമായി അവരോട് ചോദിച്ചില്ല.

മരുഭീവസം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ കൊച്ചുക്കുട്ടൻ ഓഫീസിലെ തക്കമുള്ള വിവാഹവാർത്ത എടുത്തിട്ട് അവരും തന്നെയും വായാടിയുമായിരുന്നു.

“കൊച്ചുക്കുട്ടൻ മണവാളനാകാൻ പോകുന്നേ കേട്ടല്ലോ. നേരമേ?”

ഒരു ചെറുചിരി മാത്രം ചിരിച്ചു ചോദ്യം നേരിട്ടശേഷം കൊച്ചുക്കുട്ടൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രത്തിലേക്കു

“ഞാൻ രണ്ടാംതരമാണോ പറഞ്ഞുവരുന്നത്?” കൊച്ചുക്കുട്ടൻ ചോദിച്ചു “രണ്ടാംതരമാണ് പറഞ്ഞത് തക്കമുണ്ടാണെന്ന ആക്ഷേപിക്കരുത്. ഞാൻ തീരെ രണ്ടാംതരക്കാരനല്ല.”

തക്കമുള്ള ഒരു കിരീടം വെച്ചുവെച്ചായി. അവളുടെ മുഖം ഇരുളുകയും ചെയ്തു. “കാര്യം ചോദിക്കുമ്പോൾ അനാവശ്യമാണ് പ്ലോ നിങ്ങളുടെ പരമ്പരയ്ക്ക്.”

“എന്താവാശ്യം?” കൊച്ചു കുട്ടന്റെ ശബ്ദം അല്പമുയർന്നു. “ഒരോരോരുത്തർക്കും ഓരോരുത്തരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നത്തിലിടപെടാൻ കൊച്ചുക്കുട്ടൻ വരാറുണ്ടോ?”

മറ്റൊരു കൈപ്പിറ്റായ രമണി, തക്കമുള്ള കൂട്ടിനെത്തി: “കൊച്ചുക്കുട്ടൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാ. ഇതു പക്ഷേ, തക്കമുള്ള കൊച്ചുക്കുട്ടനെ ചൊടിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞതാണെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇതൊരു സാധാരണ സംഭവമല്ലേ? അതുകൊണ്ട് തെരക്കിടാകാം.”

“കോടാനുകോടി മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായെന്നുവരാം. രമണി സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക് മെന്റോണാക്കാൻ നോക്കൂണ്ട്.” കൊച്ചു

കൊച്ചു. ഈ സാറ്റ് ഒരുപാട് തോട്ടു ചാടിത്തുളയ്ക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ കൊച്ചു കുട്ടനും കൂട്ടുകാരും അങ്ങോട്ടും അഭിനന്ദിക്കുന്നവനാ ഈ ജോർജ്ജ്.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

“സാറിനെന്താ ഇതിലിത്ര താല്പര്യം?” മറ്റൊരു കൂട്ടം മറ്റൊരുവൻ ചോദിച്ചു.

“താല്പര്യം? നമുക്കൊക്കെ കഴിയാത്തതും തന്നെയുള്ളവർമാത്രം ചെയ്യുന്നതുമായ ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അത്തരം സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പോൾ അവരെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ട മഹാദേവന്?” ജോർജ്ജ്.

“രണ്ടാംകെട്ടവർക്ക് എന്തും ചെയ്യാം എന്ന് ജോർജ്ജ് സാരം. മനുഷ്യനാണോ. മാനോമില്ലേ ജീവിക്കാൻ പരമ സുഖം?” സത്യവിശ്വാസിയും പാലംവെള്ളം മാത്രം കുടിക്കുന്നവനും നിത്യവും കമ്പസരിച്ച് കർണ്ണാക കൈയ്യാണു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നവനുമായ സേവ്യർ പറഞ്ഞു.

“പുണ്യവാണെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന സേവ്യർവിവരണത്തിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നതു കഷ്ടംതോണ്.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

പുണ്യവാൻ എന്ന ഒരു പരിഹാസപേരു സേവ്യറിനുള്ളതുകൊണ്ട് സേവ്യർ ചൊടിച്ച്. “പുണ്യവാനെന്ന് വിളിച്ച് നിങ്ങളെന്ന കളിയാക്കുവാൻ വേണ്ട. ഇതക്ക കലികാലത്തു കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാ. അന്തികൃസ്തു അവ തരികാരായിരിക്കണം.”

“എൻ സേവ്യറേ, കാണാൻ കൊള്ളാവുന്നൊരു പെൺകുട്ടികളാ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധിക്കുമോ? ഓ! നിങ്ങളെ രഹസ്യമായി ചെയ്യുകയല്ലാതെ പരസ്യമായി ചെയ്തില്ലല്ലോ പ്ലേ?” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു. “ഞാൻ സൗകര്യം കിട്ടാ രഹസ്യത്തിൽ പണി പറിക്കുന്നവനാ. കാരണം ധൈര്യം കൂടുതലാണേയ്ക്ക്. തന്നെയുള്ള ആരെങ്കിലും അത്തരം കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ കളങ്കമുണ്ടാകും അവരെ കുറ്റംപറയുകയും ചെയ്യും. അതല്ലാതെ നമുക്കു പററില്ലല്ലോ. നാമൊക്കെ മാനുവൽമാർല്ലേ?”

ജോസഫ് വൈറില

കുട്ടൻ ചുടുകിടിച്ചുവരുന്നതുപോലെ തോന്നി.

“പറഞ്ഞുകൊടു കൊച്ചുക്കുട്ടാ.” സെക്ടർ ക്ലർക്ക് ജോർജ്ജ് ഒരു ചാർമിനാറിന് തി പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ സംസാരത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. ഒന്നരണ്ടു പക്ഷേ ആഞ്ഞാഞ്ഞു വലിച്ചിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു: “എന്തിനൊന്നാമറിയില്ലേ രാമ

സൗകര്യം കിട്ടാ രഹസ്യത്തിൽ പണി പറിക്കുന്നവനാ. കാരണം ധൈര്യം കൂടുതലാണേയ്ക്ക്. തന്നെയുള്ള ആരെങ്കിലും അത്തരം കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ കളങ്കമുണ്ടാകും അവരെ കുറ്റംപറയുകയും ചെയ്യും. അതല്ലാതെ നമുക്കു പററില്ലല്ലോ. നാമൊക്കെ മാനുവൽമാർല്ലേ?”

നാരായണൻ, എന്നപേരുള്ള ഓരോരുത്തനിക്കും പിടിക്കാത്തതു. എന്തെങ്കിലും അറിയാത്തതെങ്കിലും വളച്ചുകെട്ടുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോയപ്പോൾ ചോദിച്ചുകൊടുത്തു.

“സാറേ കൊച്ചു കുട്ടൻ ഓഗസ്തായല്ലോ. പക്ഷേ ഗുണമില്ല. കൊച്ചുക്കുട്ടൻ കമ്പനിയിൽ സാറിന് വേക്കർസിപ്പ്.” തക്കമുള്ള പറഞ്ഞു.

“തക്കമുള്ള അത്രക്കുണ്ടു പോകാതെ

തക്കമുള്ള രമണിയും പരസ്പരം കണ്ണുകളിൽ നോക്കിയിട്ട് തലതാഴ്ത്തിയിരുന്നു. അപ്പോൾ മറ്റൊരു പുണ്യായ അവരാച്ചൻ അവർക്കിടയിലേക്കു വന്നു പറഞ്ഞു: “എൻ സാറെ ഈ രാജ്യത്തു കൂടുതലും പുണ്യാളന്മാരും മഹാത്മന്മാരും ജീവിക്കുന്നത്. നടക്കുന്നതോ നരകത്തിപ്പോലും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും.

ഞാൻ കൊച്ചു കുട്ടനെപ്പോലെ പിപാശയുള്ള വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെട്ടോ.”

“ഹോ! അവരാച്ചൻ ഈ കാര്യത്തിലെ ഈ താല്പര്യം നോക്കൂ?” തക്കമുള്ള പറഞ്ഞു.

“എൻ തക്കമുള്ളവരേ, ഈ അവരാച്ചൻ കെട്ടിപ്പോയി, അയാൾക്കൊന്നിനെ ജനിപ്പിച്ചു പോയി. അല്ലേ, അവരാച്ചൻ കൊച്ചു കുട്ടന്റെ കൂട്ടത്തിലാ.”

“അതു രൂപം കണ്ടാലറിയാം,” തക്കമുള്ള അടക്കിപ്പിടിച്ച് കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ഒരു കൊഴുപ്പോമില്ല. അവരാച്ചൻ പരമപെഴയ ഇപ്പോഴും അയൽവക്കത്തു പെങ്കൊച്ചുങ്ങളെക്കൂട്ടിത്തന്നെ ഈ അവരാച്ചന്റെ കണ്ണെത്തും. പിന്നെന്താ പെണ്ണോടും ഒക്കെമില്ലാ. അതുകൊണ്ട് ഗർഭ സത്യാഗ്രഹണം നടക്കാറില്ല.”

അവരാച്ചന്റെ കമൻ കേട്ടു പലരും ചിരിച്ചു. തക്കമുള്ള രമണിയോട് പറഞ്ഞു: “ഒരു നാണോ. മാനോമില്ലാത്ത പാർട്ടി.”

“ഒള്ളതു പറഞ്ഞേന്ന് എന്തിന നാണിക്കണം. തക്കമുള്ള സാറേ?” അവരാച്ചൻ ചോദിച്ചു. “കൊച്ചുക്കുട്ടന്റെ ഒരു പരസ്യം ഇതിനകം കാരണം? ഇന്നുള്ളേ ഈ കൂലിപ്പണിക്കുപോണ രണ്ടു പെങ്കൊച്ചുങ്ങളെ പരസ്പരം കലയാണം കഴിയില്ലേ? അന്നെന്തെ തക്കമുള്ളവർ ആ വിഷയം ചർച്ചക്കുടക്കാതിരുന്നേ? അവരാച്ചനോടൊന്നും തോന്നല്ലേ. സംശയം തീർക്കാൻ ചോദിക്കുന്നേയ്ക്ക്.”

“ഇതക്ക അവരാച്ചൻ പത്രം വായിക്കണകൊണ്ടു കൊഴുപ്പോണ്.” നീയെന്തിനാ ആവശ്യമില്ലാത്തതെങ്കിലും കണ്ടാലും വായിക്കുന്നത്?” ജോർജ്ജ് ചോദിച്ചു.

“അതു നേരം. ആവാത്തതു കാണാതിരുന്നാമതി. പക്ഷേ, എൻ സാറെ, അങ്ങനെയൊന്നിലും കണ്ടാപ്പിന്നെ എൻ കണ്ണുവടന്ന പോരല്ല. എൻ കാര്യം പോക്കാണല്ലേ?” അവരാച്ചൻ ചോദിച്ചു.

“പക്ഷേ, അവരാച്ചോ നി ഡാക്ടറെ കാണേണ്ടിവരില്ല. മനോരോഗികൾ ഡാക്ടറെ കാണാറുമില്ല.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

വളഞ്ഞു ചിരിഞ്ഞു ചിരിച്ചു കഴഞ്ഞു കൊണ്ടു അവരാച്ചൻ പറഞ്ഞു: “ഹോ, ഇപ്പോഴൊന്നിരിക്കാശ്വാസായതു.”

“കണ്ടില്ലേ ആ പെഴുചിരി. ഓരോ...” തക്കമുള്ള പറഞ്ഞു.

“കണ്ടാ കണ്ടാ പിന്നെ. അവരാച്ചൻ പരീക്ഷിക്കേണ്ടല്ലോ. കേട്ടാ ജോർജ്ജ് സാറെ, ഈ പെണ്ണും പെണ്ണുംകൂടി കലയാണം കഴിച്ചുചെയ്ത പരിപാടി...”

“ഒന്നുപോ എൻ വരാച്ചോ.” നാണിച്ചു തലകുനിച്ചിരുന്ന രമണി പറഞ്ഞു. “അവരാച്ചൻ പരീക്ഷിക്കാതിരുന്നാമതി. അവരാച്ചൻ മണ്ടൻകളി കളിച്ചോളാം. പിന്നെ കേട്ടോ ജോർജ്ജ് സാറെ, കൊച്ചു കുട്ടനാണല്ലോ നമ്മുടെ വിഷയം. എന്തിനൊന്നാണു സംശയങ്ങളെണ്ണം. ഇവരുടെ കലയാണം കഴിഞ്ഞെന്നു വെക്കും. ഇവരെങ്ങനെ ഓടും?”

“ഇതെന്തു ചോദ്യമാണവരാച്ചോ? അവർ കിടന്നുറങ്ങും.” ജോർജ്ജ് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ആ ചിരി മിക്കവാറും ചുണ്ടുകൾ ഏറ്റുവാങ്ങി.

“ഹോ! നിങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടിങ്ങനെ

ചിരിച്ചാ ഈ മരമണൻ സംശയങ്ങളെ കൂടെപ്പോ. അല്ലസാറെ, ഇവരുടെ മുന്നപേരും കൂടി ഒരു പെണ്ണിനേ. കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കെടുന്നോടോ?”

“അവരാച്ചന്റെ ചോദ്യം ന്യായം,” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു. “അതിനോരോരുത്തരുടെ ഓരോ ദിവസം ആ പെണ്ണിന്റെ കൂടെ കഴിഞ്ഞാട്ടവരാച്ചോ.”

“മതിമതി. അവരാച്ചൻ ചോദിച്ചുനേളും.” തക്കമുള്ള രമണിയും അടക്കിയ ചിരിയോടെതന്നെ ഇരുന്നു. അവരാച്ചൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചു. “ഇവർക്കൊരു കണ്ണുണ്ടായാ അവന്റെ തന്തയായിരിക്കും സാറെ?”

“കണ്ണു വേണോകിമാത്രം കണ്ണിനെ ജനിപ്പിച്ചാപ്പോരെ അവരാച്ചോ?” ജോർജ്ജ് ചോദിച്ചു.

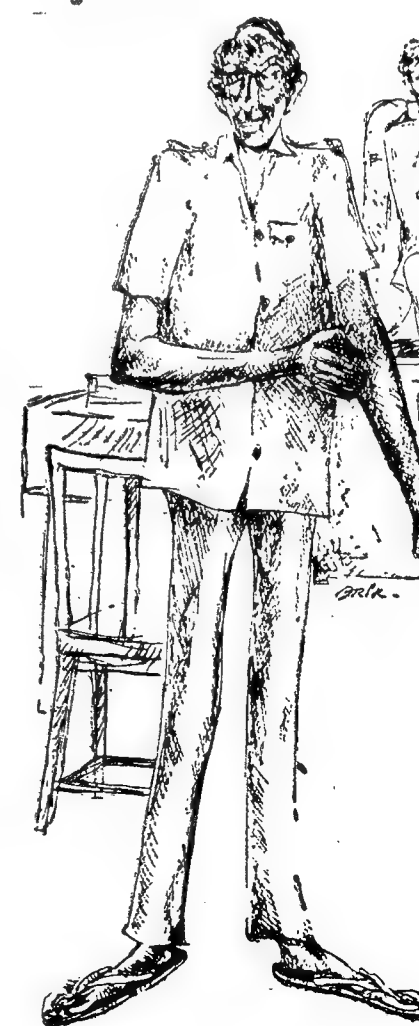
“മതിസാറെ അതുമതി. പക്ഷേ, അതിൻതന്ത?”

“അതാ പറഞ്ഞതു ആക്കാണോ കണ്ണു വേണ്ടതു. ആ വ്യക്തിമാത്രം ഒരു പ്രത്യേകകാലത്തു ആ സ്ത്രീയോടൊത്തു കഴിയുക.”

“ഇപ്പോഴായി. അവരാച്ചൻ വിട്ടു.”

“ഈ വിവാഹത്തിനുള്ളൊരു മേന്മ അവരാച്ചനറിയാമോ?” ജോർജ്ജ് ചോദിച്ചു.

“എന്താ സാറെ?”

“എത്രയോ വേതികൾക്ക് വിവാഹശേഷം കണ്ണുണ്ടില്ലാതെ വരാറുണ്ടെന്നറിയാമോ? അത്തരമൊരു ദുഃഖം കൊച്ചു കുട്ടന്റെയും കൂട്ടുകാരുടെയും ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടാവില്ല.”

“പരമാർത്ഥം,” അവരാച്ചൻ പറഞ്ഞു. “മുന്നപേരും ഷണ്ഡന്മാരാവില്ലല്ലോല്ലെ? പക്ഷേ, സാറെ പെണ്ണു ഗർഭധാരണശേഷിയില്ലാത്തവളാണെങ്കിലോ?”

“കൊള്ളാം കൊള്ളാം,” മഹാദേവൻ പറഞ്ഞു. തക്കമുള്ള രമണിയും അഭിനന്ദനപൂർവ്വം അവരാച്ചനെ നോക്കി.

“യു ആർ ബ്രിഡ്ജ്?” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു. “പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊന്നാ അവളു സഹിച്ചോളണം.”

“അവൾക്ക് മുന്നപേരുംകൂടി കൈകാര്യംചെയ്യാനൊക്കോ സാറെ?” അവരാച്ചൻ തലചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

“അതല്ലേ അവരാച്ചോ അതിന്റെ രസം. ഒരു നിമിഷം ആ പെണ്ണിനു ബോറടിക്കില്ല. ആണുങ്ങളാണെങ്കിൽ മുന്നപേരുംമത്സരിക്കാം. അവൾക്കൊന്നും ലഹരിയുള്ള മധുവിധു രാത്രികൾ മാത്രം.”

“നേരം, നമ്മുടെ ചാൻസ് പോയല്ലോ സാറെ.” അവരാച്ചൻ സങ്കടമെന്ന പോലെ പറഞ്ഞു.

“ഹോ എന്തു വെഷമോണ് നോക്കൂ!” തക്കമുള്ള.

“വെല്ലുവെഷമോണ് തക്കമുള്ള സാറെ. തോട്ടു ചാടി. വേലിക്കേ പതുങ്ങിമൊക്ക അവരാച്ചൻ അവരാച്ചന്റെ കേട്ടു തെക്കൊണ്ടു.”

“ഹോ ഇങ്ങനൊരു നാണോ. മാനോമില്ലാത്ത സാധനം!” തക്കമുള്ള നിവൃത്തിയില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

“കേട്ടോ അവരാച്ചോ, ജാതിമതപിന്തകൾ ഈ വിവാഹംമൂലം ഒരൊട്ടിക്ക് കൊച്ചു കുട്ടനും മറ്റും പൊളിക്കണം. സമൂഹത്തിലെ വൈകാരിക സംഘട്ടനങ്ങളെക്കേറേയും ഈ ചെറുപ്പക്കാർ വിരൽച്ചുണ്ടും.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

“അതെൻ തലേ കേറണില്ലല്ലോസാറെ.” അവരാച്ചൻ തലചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അതു മനസ്സിലായില്ലേ അവരാച്ചൻ? അവരാച്ചന്റെ ഭാര്യയുടെ നേരെ മറ്റൊരുത്തൻ നോക്കിയാൽ അവരാച്ചൻ കത്തിയെടുക്കണം. എൻ ഭാര്യയുടെ നേരെ ആരെങ്കിലും നോക്കിയാൽ നോക്കിയവനോട് ചോദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ ഭാര്യയ്ക്കു ഞാൻ

ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു: പീഡിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മൾ രണ്ടും ചെയ്യുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

“ലേലം. സ്വാഭാവികമായിട്ടേ നമ്മൾ ടേക്കു അടപെടുത്തിയോ? സാഹിത്യം നമ്മൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പറ്റിയാണ്.”

“അതവരാൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും അവരുടെ തനിമയിൽ മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് അവരായിരുന്ന ഭാര്യയും അവരായിരുന്ന ഭർത്താവും ഇപ്പോൾ ഇപ്പോഴായിരുന്നില്ലേ?” ജോർജ്ജ് ചോദിച്ചു.

“ഞാനിന്നുപോയി. കർത്താവേ! ഇപ്പോൾ ശരിക്കും ഇന്നുപോയി.” അവരായിരുന്നില്ല. പ്രയാസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“നമ്മളാരും. യേശുക്രിസ്തുവാരല്ലവരാ. പക്ഷേ, നമ്മളെല്ലാം. ശ്രീകൃഷ്ണനും പാണ്ഡവന്മാരും. അങ്ങനെയെന്നാണ് നമ്മൾ സമ്മതിക്കില്ലെങ്കിൽ കൂടി.”

“നിങ്ങളും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു. നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു. സേവ്യർ ആവേശപൂർവ്വം ഇടപെട്ടു. “നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾക്ക് ചെവി തുറന്നവൻ നിത്യനരകത്തിലല്ലാതെ. വീഴാമ്പോണില്ല.”

“സേവ്യരെ, സത്യത്തെ സത്യമായിട്ട് കാണാൻ പഠിക്കട്ടെ. എങ്കിൽ ദൈവവും നമ്മളും. ഏതെങ്കിലും ചോദ്യം.” ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു.

തക്കയുടേയും രമണിയുടേയും ശിരസ്സുയർന്നില്ല. അവരായിരുന്ന. മിണ്ടാതെ നിന്നു. ജോർജ്ജ് വീണ്ടും ഒരു ചാർമി നാറിൽ തീ കൊളുത്തി. കൊച്ചു കുട്ടൻ സംസാരം മുഴക്കി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

“ഇത്രയും കൊണ്ടുമാലോചിക്കാതെ എന്ത് കൊച്ചു കുട്ടനും കൂട്ടരും പുതിയ വിവാഹ രീതിയാവിഷ് കരിക്കുന്നേക്കില്ല. അവർ ചിന്തിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവരെക്കൊണ്ടേറെ ചിന്തിപ്പിക്കണം. ഞാനവരെ അങ്ങേയറ്റം അഭിനന്ദിക്കുന്നു.”

ജോർജ്ജ് എഴുന്നേറ്റതോടെ സഭ പിരിഞ്ഞു.

പരസ്യം ചെയ്യാൻ പെൺകുട്ടികളുടെ തിരക്കായിരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊച്ചു കുട്ടനും വക്കീലും മുക്കുനും. തെറ്റാ പറ്റി. ഓരോ ദിവസവും പത്രമാഫിസിൽ ചെന്നു അവർ തിരക്കിയെങ്കിലും ഒരൊറ്റ സ്ത്രീപോലും പരസ്യം കണ്ടു. അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നിട്ടും പ്രത്യാശയോടെ രണ്ടാഴ്ചയോളം അവർ പത്രമാഫിസിൽ കയറിയിറങ്ങി.

“നമ്മുടെ പരസ്യം മനുഷ്യരാൾക്കുണ്ടില്ലായിരിക്കും.” ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. വക്കീൽ പറഞ്ഞു.

“കാണാത്തതിട്ടല്ലേ കഴിഞ്ഞ രണ്ടാഴ്ച അതേക്കുറിച്ച് മാത്രം സംസാരിച്ചു. നമ്മളെ വെറുക്കുകയല്ലേ?” മുക്കുനും പറഞ്ഞു.

“ഇനിയെന്താണെന്നോ പൊ.വഴി? ആകെ നാണക്കമായി.” കൊച്ചു കുട്ടൻ പറഞ്ഞു.

“വല്ല വിധവയോ വേശ്യയോ ആയാലും മതിയാർന്നു. നമുക്കൊന്നു കൂട്ടുകയല്ലേ?”

പൊതുവെ അങ്ങിനടക്കേണ്ടത് വർക്കി പറഞ്ഞു.

“അതുകൊള്ളാം.” മുക്കുനും പ്രതികരിച്ചു. യോടെ പറഞ്ഞു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ അപ്പോൾ തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു.

“എന്തു?” കൊച്ചു കുട്ടൻ ചോദിച്ചു.

“എന്തോ ഉടനടൻ ഗ്രാമത്തിന് ഒരു കറുത്ത സുന്ദരി റെയിൽവേലയിനിൽ അതിയായി ഫിലിപ്പ് സാറു പറഞ്ഞു. കാമുകന്റെ കൂടെ ഒളിച്ചോടിയതാണത്രേ. പൊലീസുപിടിച്ചപ്പോൾ അവൻ മുങ്ങി. നമുക്കുവളരെക്കൂടി സംസാരിച്ചുനോക്കാലോ?”

“അതുകൊള്ളാം. പക്ഷേ, അവളോടൊന്നെ സംസാരിക്കാം?” കൊച്ചു കുട്ടൻ തലപുകഞ്ഞാലോചിച്ചു.

“നമുക്കൊരു ദിവസത്തേക്കുവള ബുക്ക് ചെയ്യാനേയ്യ.” വർക്കി ലാലവുമായി പറഞ്ഞു.

“എന്നിട്ട്?” മുക്കുനും.

“എന്നിട്ടെന്താ. സുരക്ഷിതയായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്കുവള കൊണ്ടുവന്നു. കാര്യം തൊന്നു പറയണം. എന്താ പറയല്ലേ?” “പറ്റാം. പറ്റാം. പക്ഷേ, നമ്മളും മുന്നേ പേരും കൂടിച്ചെന്ന് ബുക്കുചെയ്യാൻ റെയിററു വളരെ കൂടിപ്പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.” കൊച്ചു കുട്ടൻ പറഞ്ഞു.

“ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. നമുക്കു മുന്നേ പേർക്കും കൂടി പോയവളുണ്ടാണോ. നമ്മളുടേതിനേ പെൺകുട്ടിയെങ്കിലും ആരകിലും ഒരാളെ ബുക്ക് ചെയ്യുക.” മുക്കുനും പറഞ്ഞു.

“ഇതിനെല്ലാം പണം വേണ്ടേ?” വക്കീൽ തിരക്കി.

“പണമുണ്ട്. വാ പോകാം.” കൊച്ചു കുട്ടൻ എഴുന്നേറ്റു.

മുന്നേപേരും കൂടി വസ്യം മാറി ഇറങ്ങി. റെയിൽവേലയിനും കഴിഞ്ഞു നീണ്ട ഇടക്കു മുറികളുള്ള വീടിന്റെ അകത്തേ ഒരു മുറിയിൽ വെച്ചു. അവിടെ യുള്ള പെൺകുട്ടികളെ അവർ കണ്ടു. കറുത്തുരുട്ടിയ എരുമ കണക്കുള്ളവരും, മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയ വികൃത സന്താളങ്ങളും പ്രായക്കൂടുതലുള്ള അനാകർഷ്യ രൂപങ്ങളും അവരെ നിരാശപ്പെടുത്തി. ചിലർ മുക്കു പിഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നു. ചിലർ ചുമച്ചു കൊണ്ടും. പത്രങ്ങളിലും പതിന്നാലിനമിടയിൽ പ്രായമുള്ള ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയെ അവരവിടെക്കണ്ടു. അവൾക്കായിരുന്നു ഏറ്റവും കൂടുതൽ വൈകൃതവും.

“വേറെ വല്ലതും ഒണ്ടോ ആശാനെ? ഇതൊന്നും പററില്ല.” മുക്കുനും തിരഞ്ഞാലുറുമിറ്റാതെ പറഞ്ഞു.

വസ്യിക്കുള്ള ചുവന്ന കണ്ണുകളും കറുവാളിയുടെ മുഖമുള്ള പരുന്തു ഗോപാലൻ, വെററിലക്കു പുറമെ പല്ലുകാട്ടി വെളുക്കെച്ചിരിച്ചു. അകത്തേക്കു നോക്കി അയാൾ വിളിച്ചു: “ഏയ് ടീസ, മീന...”

നാലഞ്ചുനിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം അത്രാധികാരി വസ്യം ധരിച്ചു ലാസ്യഭാവത്തിൽ രണ്ടു സ്ത്രീകൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി വന്നു. ഒരുത്തിക്കു കൊള്ളാവുന്ന നിറമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പക്ഷേ ചിരിച്ചപ്പോൾ ആദ്യം തോന്നിയ അഭിപ്രായം.

മുഴക്കപ്പെട്ടായി: വായനിയെ ഇടം പല്ലുകൊണ്ടു തിന്നു അവൾക്കു. നിറം കറുപ്പുള്ളവൾക്കു മേൽമുണ്ടിൽ ഏകദേശം പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ രോമവും ശരീരത്തിൽ പലയിടത്തും ചൊറിയോ തടിപ്പുകളോ കൈയുണ്ടായിരുന്നു.

“അപ്പോളിത്രേയ്ക്ക് ഗോവിന്ദനാശാന്റെ കൈയിലെ സ്റ്റോക്കു?” കൊച്ചു കുട്ടൻ അതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു. പറ്റാം. മുക്കുനും വക്കീലും കൂടി എഴുന്നേറ്റു.

“ഹാ, നില്ക്കേയ്. അങ്ങിനെയൊരു പോയലോ. ലീലേ...ഏയ് ലീലേ പെണ്ണ്...”

അല്പനേരത്തേക്കു അനക്കമേയില്ല. പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും വിപരീതമായി ഇതു ഏതുതരം സാധനമായിരിക്കുമെന്ന് അവർ മുഖം ചിന്തിച്ചു. ഒരാഴ്ച മുൻപായി കറുത്തസുന്ദരി എവിടെ? അവൾ വന്നതുപോലെതന്നെ ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ടോ? ഒരു പെണ്ണുകൊടുമെന്നു വെച്ചപ്പോൾ വന്നുകൂടുന്ന കഴുപ്പുണ്ടാകുമെന്നായിരുന്നു.

മുക്കുനും ഓർമ്മകളിൽ മുഴുകിനിന്നു. ആരോ നടന്നുവരുന്ന പാപേതനും. മുന്നേ പേരും ആകാംക്ഷാഭരിതരായി. പതിയെ കണിഞ്ഞ ശിരസ്സും വിഷാദം വിതുമ്പി നിൽക്കുന്ന മുഖവുമായി എഴുന്നേൽപ്പോലും നോവിക്കാതെ ഭ്രമിയിലേക്കു ഒഴുകിവരുന്നതുപോലെ ഒരു പെൺകുട്ടി നടന്നു നടന്നു വന്നു. മുക്കുനും കൊച്ചു കുട്ടനും വർക്കിയും ഉണർന്നുപോയി. എന്തൊരു രാത്രി! സന്തം കണ്ണുകൾ വെച്ചിടുകയോണോ? ഇതെന്തിനായിരുന്നു. ഇത്രയ്ക്കു നല്ല ഒരു പെൺകുട്ടി വേശ്യയായതിൽ എന്തിനെപ്പറ്റിയോ? മുക്കുനും അറിയാതെ കൊച്ചു കുട്ടനെ നോക്കി. വക്കീൽ മുക്കുനും കൈ എടുത്തു നോക്കി. “ഇതിനേ സംസാരിക്കാം” പററില്ല, വേറെ ചരക്കൊന്നും ഗോവിന്ദന്റെ കയ്യിലില്ല.”

ഇതു ആർക്കെങ്കിലും പറയാതെ വരുമോ എന്നായിരുന്നു ഗോവിന്ദന്റെ സംസാരത്തിന്റെ ധ്വനി. “വന്നിട്ടൊരാഴ്ചയോ യുള്ള, ഓടിത്തൊടാത്തില്ല.” ഇത്രയൊക്കെയായിട്ടും ലീലയെന്ന സുന്ദരി ശിരസ്സുയർത്തുകയോ അവരെ നോക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. എന്തെങ്കിലും അങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചാൽ കരഞ്ഞുപോകാൻ ഇടയുള്ളതുപോലെ വിതുമ്പുന്ന മുഖവുമായി അവൾ നിന്നു.

മുക്കുനും ഒന്നുകൂടി കൊച്ചു കുട്ടനെ നോക്കിയിട്ട് എഴുന്നേറ്റു. “അപ്പോൾ. ഞാനുടേ അമ്മയ്ക്കു നാട്ടിലേക്കു പോകും വരുമ്പോഴാണ്.” “അതെന്തു പോക്കുകയാ?” വർക്കിയും എഴുന്നേറ്റു. “ഇനിക്കു പോകണോട്ടെ?” കൊച്ചു കുട്ടന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞിട്ട്, “അപ്പോൾക്കുള്ള ഒരു ശിരസ്സായില്ലേ? ഈ പെൺകുട്ടി നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറ്റി കാണണം. ഞാനും വിശ്വസിക്കണം. നിങ്ങളിലെത്തേക്കി വിശ്വസിച്ചു സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ. പോട്ടേ ഗോവിന്ദാ?”

മുക്കുനും വർക്കിയും പുറത്തിറങ്ങി.

കൊച്ചു കുട്ടൻ പരുന്തു ഗോവിന്ദനുമായി വിലപേടി. ഒരുവിധം സമ്മതിച്ചുവന്നപ്പോഴാണ് ലീലയെക്കൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യം കൊച്ചു കുട്ടൻ അവതരിപ്പിച്ചത്. അതിനെ അയാൾ അങ്ങേയറ്റം എതിർത്തു. ഒന്നോ പത്തോ ദിവസം അവിടെ തങ്ങിക്കൊള്ളൂ. പക്ഷേ അവളെ പുറത്തേക്കു വിടല്ല.

“എന്തൊന്നും ഗോവിന്ദൻ തീർത്തുപറയണം. ലീലയെ രണ്ടു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഞാൻ വന്നു കൊണ്ടുപോകാം.”

“അതല്ല സാരം...”

“എന്തിനൊന്നും കേൾക്കണം. ഇതാ ഇതുകൂടി വെച്ചോ.”

അമ്പതിന്റെ ഒരുനോട്ടുകൂടി കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ ഗോവിന്ദൻ അടങ്ങി. ഇറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി കൊച്ചു കുട്ടൻ ലീലയോടു പറഞ്ഞു: “അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ വരുട്ടോ.”

കൊച്ചു കുട്ടൻ പുറത്തിറങ്ങി. മുക്കുനും വർക്കിയും ബസ് സ്റ്റാൻഡിനു സമീപം കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

“ഒറപ്പിച്ചോ?” മുക്കുനും വർക്കിയും ഒരുമിച്ചു ചോദിച്ചു.

“അതൊക്കെ ക്ലീൻ ക്ലീൻ. പുറത്തേക്കു വിടില്ലെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അതൊക്കെ പക്ഷേ ശരിപ്പെടുത്തി.”

“കൊച്ചു കുട്ടൻ പെണ്ണിനെ പിടിച്ചോ?” മുക്കുനും ചോദിച്ചു.

“കാമുകൻ കറക്കിക്കൊണ്ടു വന്നതും പൊലീസു പിടിച്ചതൊക്കെ നമ്മുടെ ഓഗ്യോയിട്ടെത്താമതി. അല്ല ഇത്ര നല്ല പെണ്ണൊന്നും നമുക്കു കിട്ടാമോണില്ല.” “നമ്മുടെ പെണ്ണെന്ന് പറയാറായോ? അവൾ സമ്മതിക്കോ?” വർക്കി ചോദിച്ചു.

“സമ്മതിച്ചാലും ഇല്ലെല്ലം. ഇതുപോലൊരു പെൺകുട്ടി ഒരു ദിവസത്തേക്കെങ്കിലും നമ്മുടെ കൈയിൽ തടഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.”

“അതുപോര. അതുപോര.”

“വക്കീലേനേ ഒരു നൂറുമില്ല അടി ചിട്ടിനി ബാക്കിക്കാര്യം.”

അടുത്തു കണ്ട പട്ടച്ചാപ്പി കയറി അവർ ഇരുന്നു. കടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് കൊച്ചു കുട്ടൻ പറഞ്ഞു: “ഇനിയൊന്നും സത്യത്തിൽ പ്രശ്നം. രണ്ടു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അവളെ അവിടന്നിറക്കിക്കൊണ്ടുവരണം.”

എങ്ങോട്ട്? എവിടെ വെച്ചു സംസാരിക്കാം? അതുതന്നെയായിരുന്നു മുൻപേയ്ക്കു പറഞ്ഞതും.

“നമുക്കു മുന്നേപേർക്കു മുറിയുണ്ടു്. എങ്ങോട്ടുവേണോകിലും കൊണ്ടുപോകാം. അതുകൊണ്ടായില്ല.” മുക്കുനും പറഞ്ഞു.

“അതെ അതുകൊണ്ടായില്ല.” വക്കീൽ പറഞ്ഞു. “അവളോടൊത്തു് ഒരു രാത്രിയല്ല നമുക്കു വേണ്ടതു്, ഒരായിരം രാത്രികളാണു്. അവൾ നമ്മെ വിശ്വസിക്കണം. അതു് വളരെ പ്രധാനമാണു്.”

“അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മെന്താണു് വക്കീൽ പറയുന്നതു്?” കൊച്ചു കുട്ടൻ ചോദിച്ചു.

“ഇനിക്കു തോന്നുന്നതു് അവളെ ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാം.”

വന്നാ. അവളെ വെച്ചു തൊന്നു നമുക്കു സംസാരിക്കാം.”

“അതു കൊള്ളാം. അതവളെ കൂടുതൽ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കാൻ. വിശ്വസിക്കാൻ. ഉപകരിച്ചേക്കും.” മുക്കുനും പറഞ്ഞു.

“തന്നെല്ല, അവൾക്കു താല്പര്യമുള്ള പക്ഷം. അവളെ നമുക്കേതെങ്കിലും പെണ്ണുണ്ടു്. താമസിക്കണ ഹോസ്റ്റലിലെ കൊണ്ടു പോയാക്കാം. അവളെ നിന്നോട്ടേന്നു്.” വക്കീൽ പറഞ്ഞു.

കൊച്ചു കുട്ടനും മുക്കുനും അതു് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർ അപ്പോൾ മൂന്നു വ്യക്തികളായിത്തന്നെ കിലും ഒരു മനസ്സുള്ളവരായിരുന്നു. തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ, ചൈതന്യത്തോടെ, സന്തോഷ ഭരിതരായിരുന്നു അവർ തിന്നുകയും കടിക്കുകയും ചെയ്തു.

“നമുക്കുവളെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നാലോ?” കൊച്ചു കുട്ടൻ ചോദിച്ചു.

“അവിടെ തിരക്കല്ല. കൂടുതലായിരിക്കും. പറയാനുള്ളതു് മുഴുവൻ വേണ്ടതുപോലെ പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലേക്കും...” മുക്കുനും.

“നമുക്കു നമ്മുടെ പെണ്ണിനു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണം. മൈതാനത്തേക്കു കൊണ്ടുവരണം. നമ്മുടെ ചോലമരച്ചോട്ടിലിരുന്നു നമുക്കു സംസാരിക്കാം.” വർക്കി പറഞ്ഞു.

“ശരി, അതുതന്നെ. വർക്കിടേപ്രായത്തിൽ വീട്ടിരിക്കാണം. നിങ്ങളു് മൈതാനത്തേക്കു നടന്നോ. ഞാൻ കാറിലെളെ ഇപ്പോഴത്തന്നെ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം.” കൊച്ചു കുട്ടൻ കാര്യമായി ലീലയെ വിളിക്കാൻ ചെന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഗോവിന്ദൻ ഒരു നിറംമാറ്റം. ലീലയെ മറ്റൊരോ കൊണ്ടുപോയത്രേ. വേണമെങ്കിൽ ടീസയെയോ മീനയെയോ വിട്ടു തരാം.

കൊച്ചു കുട്ടൻ ഗോവിന്ദന്റെ കോളറിനു കത്തിപ്പിടിച്ച് പറഞ്ഞു: “നിനക്കെന്ന അറിയില്ല കള്ളാരായാ! ഇന്നു പൊളിപ്പിക്കുന്നിൻറ പരിശുദ്ധസ്ഥലം ഞാൻ!”

“സാരം, സാറു ചുടാവല്ലെ. അവളെ കളിക്കാം. ഇപ്പോൾ...”

ഗോവിന്ദന്റെ ഷർട്ടിൽനിന്നു പിടിവിട്ടിട്ട് കൊച്ചു കുട്ടൻ അവിടെക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇരുന്നു. ഒരു സിഗരറ്റു കത്തിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ വേഗോകാൻ പറ. വൈകാരികം സിഗരറ്റു ഞാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു കൊടുപ്പിക്കും.”

“സാരം, ഇതു കൊലച്ചതിയാണു്. ഞാനിന്നേവരെ അവളെ പൊതുവിട്ടിട്ടില്ല. ഒരോടൊരോ കൂടാതെ രാവിലെ അവളെവിട എത്തിച്ചേക്കണം.” “കൊണ്ടുപോയിട്ടല്ലേ എത്തിക്കണതു്.” കൊച്ചു കുട്ടൻ ഗോവിന്ദന്റെ സംസാരം ഗൗരവമായിട്ടെത്തിച്ചു.

“അവളിലെ വരണ പെണ്ണല്ല സാരം. ഇത്തവണ എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കു് അവളെ വീട്ടി നിക്കുവളാ അവളെ അടുത്ത സ്കൂളാക്കുപ്പിസി ജോലി കിട്ടി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെത്തീതു്. കണ്ടാകലാകുമുദി ലക്കം 308 പേജ് 33

ജനലുകളിലൂടെ നഴ്സിങ്ങിനെ തന്നെ കാറ്റ അണച്ചുപിടിച്ചപ്പോൾ കിടക്കയിൽ തോന്നി. ഒരു വെൺ നീരാളമായി പുറത്തു നിൽക്കുക വീണ്ടുകിടന്നു. കാറ്റിന്റെ കൈകൾ സേതുലക്ഷ്മിയുടെ സാരി കണങ്കാലിൽനിന്നും തെറ്റിക്കുകയാൽ ക്രമിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കാതുകൾ തോന്നി. കിടക്കയിൽ നിൽക്കുക കോരിയിട്ട ചിത്രങ്ങൾ കാറ്റിനൊപ്പം ചലിച്ചു. അവയുടെയിൽ ഒരു മാതളപ്പൂവുപോലെ സേതുലക്ഷ്മി തളന്നുറങ്ങുന്നു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുദിവസങ്ങളിലും തന്റെ ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ നവവധു.

വളരെ നാളത്തെ കൂട്ടലും കിഴിക്കലും കഴിഞ്ഞാണ് വിവാഹം കഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്. “ഈ വരുന്ന പിങ്ങത്തിൽ നെനക്കു മുപ്പത്തിരണ്ടു തെയ്യം” എന്ന അമ്മയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകളുടെ അവസാനത്തിൽ പലപ്പോഴും തേങ്ങലുകളുടെ നമ്പ് ഉറക്കിക്കൊണ്ട് തുടങ്ങി. കണ്ണിരിൽ നനയുന്ന പതംപറച്ചിലുകളും കൂട്ടുകാരുടെ നിർബന്ധവുമെല്ലാം തന്നെ വിഴ്ത്തുകയായിരുന്നു. ഉറക്കത്തിനവേണ്ടിയുള്ള ഈ കാത്തിരിപ്പിൽ ഒന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നു തോന്നിപ്പോവുകയാണ്.

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ണം സേതുലക്ഷ്മി ചമർപ്പായിമാറിയിരിക്കുന്നു. പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഓഹം അഗ്നി നാളമായി ഉള്ളിൽ ഏരിയുമെന്ന് ഒരിക്കലും ഓർത്തിരുന്നില്ല.

അഗ്നി എന്ന പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപികയെ ദേവിയെന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ ആ മുഖത്തു് ഇറച്ചു കയറിയ രക്തച്ചുവീ അതു് തന്നിൽനിന്നും മറച്ചു പിടിക്കാൻ അവൾ പെട്ടപാട്! രാഗധൂളികളുടെ അനുകൂലി പകരുന്ന ഈ മുഖം എന്റെ സങ്കല്പത്തിലെ ദേവിയുടേതാണെന്നു പിന്നീടൊരിക്കൽ നഗരത്തിലെ കൂടെബാറിൽവെച്ചു പറയുമ്പോഴേക്കും അപരം പൂർണ്ണമായി വീണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

നാളികേരത്തോട്ടത്തിലെ പുൽകുടിലിൽ രാവീന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ വളരെ പതുക്കെ വെള്ളിയലുക്കുപോലുള്ള ആ ഗൗരവത്തിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങൾ ഉൾക്കളയുമ്പോൾ ഇടറിയ രാഗപോലെ കേട്ട ശബ്ദം:

“നെ പതിക്കോ?”

പലപ്പോഴും പലരിൽനിന്നും കേട്ടതിനാലാവാം വിരസത തോന്നി. അതു കേട്ടപ്പോൾ.

“ഇതിലെത്തു പതിയിരിക്കുന്നു?” ആലസ്യത്തിന്റെ ചുഴിയിലൂടെ ഉറക്കത്തിന്റെ അടിക്കയങ്ങളിലേക്കു് ഉണർന്നുവേഗം പറഞ്ഞു. ചുളിവുവീഴാത്ത കറുപ്പുകൾ എണ്ണാതെ വാനിറവിബാഗിന്റെ സിപ് തുറന്ന ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അടുക്കിവയ്ക്കുമ്പോൾ—

“ഹിതെന്താണ്?” ഇതിനായിരുന്നോന്റെ ദൈവമേ...” ഉറഞ്ഞു കരഞ്ഞ അവ

ളെ മാറ്റാടണയ്ക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലായി. പെണ്ണു് കരയുകയും കടന്നിരിക്കുന്നു. അതിൽപ്പിന്നെ ഒരിക്കലും അവളെ കണ്ടു മുട്ടാൻ ഇടവരുത്തിയിട്ടില്ല. പലവട്ടം അവളെഴുതിയപ്പോൾ ഒരിക്കൽ മറുപടി അയച്ചു: “വാട്ട് എ സിപ്ലി ഗേൾ യു ആർ? നാം പ്രൈമറി സ്കൂൾ കട്ടികളൊന്നുമല്ലല്ലോ. ഇത്തരം ചെറിയ കാര്യങ്ങൾപോലും മറക്കാനാവുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു ജീവിതം?”

കല്യാണിയുടെ രാജലക്ഷ്മിയെയും കൊണ്ടോട്ടിയിലെ അയിഷയെയും കന്നുകൂടെത്തറ ഹോമലതയെയും ഒരിക്കൽക്കൂടി അനുഭവിക്കണമെന്ന് ഇതേവരെ തോന്നിയിട്ടില്ല. തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരം ആവർത്തനങ്ങളൊന്നും അസഹ്യമായിരുന്നില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, അവരാരും അഭിനയിച്ചപ്പോലെയായിരുന്നില്ല. എണ്ണിത്തിട്ട പെട്ടുടുത്തിയതിനുശേഷമാണ് അവർ മുറിവിട്ടിറങ്ങിപ്പോയത്. അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ താനൊരിക്കലും മാനുത

മായ അവന്റെ വാചാലതയ്ക്കു് മുസ്ലിം ഏതൊരുവരക്കാണ് മുഖംതിരിക്കാനാവുക. ഓരോരുത്തരെയും പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുമ്പോൾ തത്ത്വപദങ്ങൾപോലെ അവൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുമായിരുന്നു. നോവൽററി ഈസ് ടി പ്ലാൻ ഓഫ് ടിലൈഫ്. അവൻ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലേക്കു് മാറ്റമായതോടെ താൻ ഒറ്റപ്പെടുകയായിരുന്നു. ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ പറയേണ്ട വാക്കുകളും പെരുമാറ്റങ്ങളും രീതികളും അവനാണല്ലോ പഠിപ്പിച്ചതല്ലോ.

ഫോറസ്റ്റ് വകുപ്പിലെ സ്നേഹിതൻ എഴുതി: “ബാപ്പ എനിക്കുവേണ്ടി പെണ്ണാലോചിക്കുന്നു. സോ അയാൾ കംബൽസ് ടു സ്റ്റോപ്പ് മൈ ഹെൽഡിംഗ്. വിഷ് യു ആൾ സക്സസ്സ്.” പക്ഷേ പിന്നീടൊരിക്കലും താൻ വിജയിച്ചില്ല. മൂന്നു ദിവസം കൂടുമ്പോൾ ഒന്നു കിതച്ചില്ലെങ്കിൽ, തളർന്നില്ലെങ്കിൽ, ചുറ്റിപ്പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ കാലിൽക്കൂടി ഓടിക്കയറുന്ന

ലലിത

പുലർത്താതിരുന്നിട്ടില്ല. അതൊക്കെ അവർക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഫോറസ്റ്റ് വകുപ്പിൽ ജോലിയുള്ള സുഹൃത്തിന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയതനുസരിച്ചാണ് അന്നു നിലമ്പൂരിലേക്കു പോയത്. കമ്പനി പുതുതായി അനുവദിച്ചതന്ന ബുള്ളറ്റിൽ പാക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ കാട്ടുപൂവിന്റെ സൗരഭ്യമായിരുന്നു. മലമടക്കിൽനിന്നും ഇറങ്ങിവന്ന ആദിവാസി പെൺകുട്ടിക്കു മാന്ത്രികന്റെ ഭംഗിയുണ്ടെന്നു തോന്നി. അവളുടെ ചെഞ്ചോര ചുണ്ടുകൾ നൽകിയ കാട്ടുതേനിന്റെ മാധുര്യം മറ്റൊരു പെണ്ണിനും തരാതെന്നായിട്ടില്ല. ബാംഗ്ലൂരിലെ ട്രെയിനിംഗ് കാലത്തു് കണ്ടുമുട്ടിയ ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ പെൺകുട്ടി ഡോറോത്തിക്കുപോലും. പച്ചനോട്ടിന്റെ തിളക്കത്തിൽ അമ്പരക്കുന്ന മുഖം കണ്ടപ്പോൾ സഹതാപമാണു തോന്നിയത്. തോട്ടങ്ങളിൽ പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന മാപ്പിളമാർ അടിയന്തിരമായിട്ടാണുളളതു്. ചോലനായ്പെൺകുട്ടികളെയും ചിലർത്തട്ടുകൾ കൊടുത്തു് അനുഭവിക്കുന്ന കഥകൾ പിന്നീട് സുഹൃത്തു പറഞ്ഞു തന്നു.

വലവീശിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ബാങ്കിലെ രാജശേഖരൻ ഒരു പ്രത്യേക കഴിവു തന്നെയുണ്ടു്, എന്താക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പോലും അല്ലെങ്കിലും സൗമ്യവും എളുപ്പവും

പെരുമ്പെരുപ്പിൽ അസ്വസ്ഥനാവാമുള്ളതാൻ ദിവസങ്ങളിലൂടെ പരിചീനനായി അലഞ്ഞു.

അന്വേഷണങ്ങളുടെ മടുപ്പിക്കുന്ന ഒഴുക്കിൽ കെട്ടടങ്ങുന്ന മോഹാവേശങ്ങളായി വൈരസ്യമാർന്ന ഏതോ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ കേട്ട അമ്മയുടെ പതംപറച്ചിലുകൾ ആദ്യമായി ഉള്ളിലെവിടൊക്കെയോ നിററലുവാക്കി. സഹപ്രവർത്തകനും മദ്ധ്യവയസ്സനുമായ ഓസ്കർ നായരുടെ നിർബ്ബന്ധവും കൂടിയായപ്പോൾ സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഓസ്കർ നായരുടെ കൂടെയാണ് സേതുലക്ഷ്മിയെ കാണാൻ പോയത്. തൊടിയിലെ കരിംകുളങ്ങരക്കിടയിലൂടെ കണ്ടു. നെരയും മുണ്ടും നെറ്റിയിലെ കളിക്കേറിയും വിടർത്തിയിട്ട മുടിയിഴകളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തുളസിയിലകളും അന്നു ന്യലഭ്യമായ ആവേശത്തോടെ നോക്കി നില്ക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധികലശം വരുത്തി ഉഷഃപൂജയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രം പോലെ മനസ്സ് ശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നുതോന്നി. ഒരു ഗ്രാമീണഗീതമായി അവൾ ഉള്ളിൽ കറുകി. എവിടെയോ ഒടിഞ്ഞുമാങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന ഒരു കുടുംബചരിത്രത്തിന്റെ താളു് പതുക്കെ ചുളി നിവർന്നുവരുകയാണെന്നു തോന്നി.

“ഇപ്പോഴു്” ഓസ്കർ നായരോട് കണ്ണടക്കാനാവാതെ പറഞ്ഞു. കാലങ്ങളിലൂടെയുള്ള കൊടുംതപസ്സുശേഷം ദേവീദർശനം കിട്ടിയ കേതനെപ്പോലെ ഏതോ നിറഞ്ഞു് ലാവുകയാണെന്നുതോന്നി, മടുത്തുപോൾ. അതൊക്കെ വെറും ഭ്രമമായിരുന്നില്ലല്ലോ. അപ്പന്റെ ചിതയിൽ എരിഞ്ഞുടങ്ങിയ അമ്മയുടെ

ചിരികളും കളിതമാശകളും ഒരിക്കൽക്കൂടി നാമ്പെടുക്കുന്നതു കണ്ടു.

യാമ പുഷ്പങ്ങളുടെ സുഗന്ധവുമായി വിവാഹരാത്രിയിൽ, സേതുലക്ഷ്മി മുറിയിലേക്കു കയറിവന്നപ്പോൾ പലവട്ടം നാവിൻ തുമ്പിൽ വന്നതു് പണ്ടു പറഞ്ഞു പരിചയിച്ച വാക്കുകളായിരുന്നു. ശാസനയോടെ നാവിലെ വരുതിയിൽ നിറുത്താൻ തുനിയുമ്പോഴും പുതിയൊരു പദത്തിനുവേണ്ടി ഉഴറി.

“നെഞ്ചായില്ലേ” എന്നവൾ വിചി

സാനത്തിൽ അവൾ നാണിച്ചു തലതിരിച്ചപ്പോൾ സത്യത്തിൽ വെറുപ്പാണ് തോന്നിയത്.

ഭോഗാലസ്യത്തിന്റെ തളർച്ചയകുന്നപ്പോൾ പുണ്ടിൽ മറന്നുവെച്ച പുഞ്ചിരിയോടെ സേതുലക്ഷ്മി ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. തളർച്ചയോടെ ഉറങ്ങാനായിക്കിടന്നപ്പോൾ നാണയങ്ങളുടെ കിലുകിലാരവം

ഉതിർത്തുകൊണ്ണം ആരൊക്കെയോ മുറിയിൽ പാഞ്ഞുനടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലും അതാവർത്തിച്ചു.

തൊടിയിൽ ഇലകൾ വീഴുന്നതിന്റെ നേർത്ത ശബ്ദം കേൾക്കാം. അടുത്ത മുറിയിൽനിന്നും അമ്മയുടെ ഉറക്കത്തിലുള്ള സംസാരം ഇഴഞ്ഞുതുളന്നു. നാഴിക മണിയുടെ താളം പിടിച്ചുള്ള ശബ്ദത്തിനു പോലും ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമം അറിയിച്ചുകൊണ്ണം നാഴികമണി അലറിക്കരയാനാഞ്ഞപ്പോൾ കൈവിരൽ മടക്കിക്കൊണ്ണം അതെണ്ണാൻ തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു രാത്രികളിലും ചെയ്തതു പോലെ.

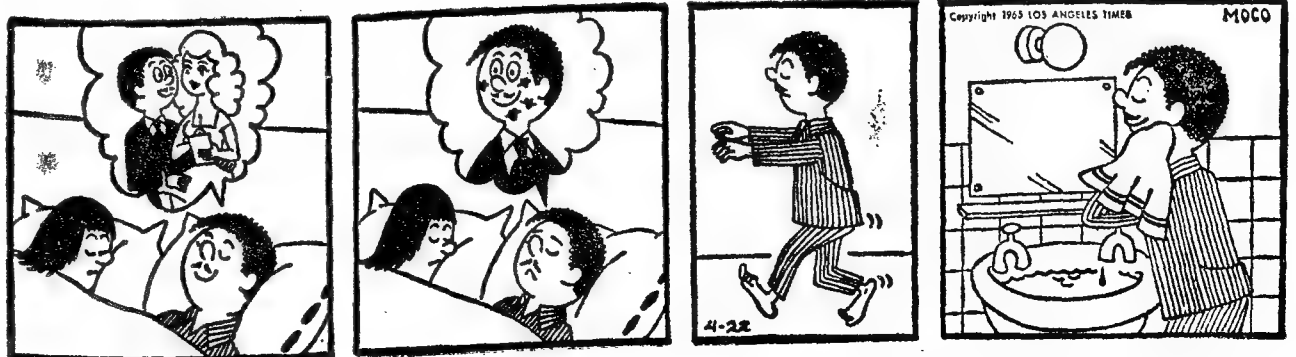
മുത്തശ്ശി അമേരിക്കയാൽ

(25-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ഞാനതു കേറിയതെന്നോ! പുതുമയുള്ള കാഴ്ചകൾ കണ്ടും കളിർമ്മയുള്ള കാരറ്ററും കൊച്ചുക്കളോടൊപ്പം അങ്ങങ്ങങ്ങിയ തറിയേണ്ടതായില്ല. കന്നിന്റെ നെറ്റുകയിലായാണ് കെന്നഡിയെ സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു മക്കളേയും. ഇരുമ്പു ചങ്ങലയാൽ വലയംചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ പുൽത്തകിടി. ഒരു വശത്തായി ഒരിക്കലും അണയാത്ത ഒരു തീജ്വാല. അതിനു് വണ്ണുകൊണ്ട ഒരു വാഴക്കുപ്പനോടു സാമ്യമുണ്ടു്. പുൽത്തകിടിയുടെ ഒരു വശത്തായുള്ള മതിലിൽ കെന്നഡിയുടെ സുപ്രധാന വാക്യങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ വൈകുന്നേരം ആറരമണി ആയിരുന്നു. ആ സമയത്തും ധാരാളം സന്ദർശകർ നിർന്നിമേഷരായി അവിടെ നോക്കിനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നോക്കുമ്പോൾ പച്ചപ്പുറവതാനി വിരിച്ചുതുപോലെയുള്ള പുൽത്തകിടിയിൽ രൂപമുള്ള നിറത്തിലൊരു സ്മാരകശില ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നത് റോബർട്ട് കെന്നഡിയുടേതാണു്. കടീന്തെന്തെ മുന്നിലായി ഒരു നിരവചന നിരന്ന പരന്നു് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിയെങ്കിലും വിസ്തൃതിയുണ്ടെന്നു്. അത്രയും സ്ഥലത്തു് നാലോ അഞ്ചോ ഇഞ്ച് ഘനത്തിൽ വെള്ളം ഒന്നു പോലെ ഒഴുകിത്താഴ്ന്നു മറഞ്ഞുപോകുക. തീയും വെള്ളവും!

മുകളിൽ നിന്നുള്ള കാഴ്ച, അദ്ഭുതകരമാണു്. കണ്ണുത്താത്ത ദൂരം. മുഴുവൻ പുൽത്തകിടിയും മാർബിൾ സ്റ്റാറുകൾക്കു കളം. യുദ്ധങ്ങളിൽ മരിച്ചിട്ടുള്ള വീരയോദ്ധാക്കൾ വിശ്രമം കൊള്ളുന്നിടം. അത്തങ്ങനെ കുന്നിനെ വലയംചെയ്തു് നില്ക്കു പരന്നുകിടക്കുന്നു. പല വൃദ്ധവന്ദികളും, പുക്കളും കണ്ണിരുമായി അവിടെ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ഒരു ഗൃഹനാഥ്യം, തെമ്മാടിക്കുഴി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ആർക്കോഫിതമായ ഒരു കരിങ്കൽകുടീരവും എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. മക്കളോടൊത്തുപോയി നാലു തുളളിക്കണ്ണിരും ഏറെപ്പുകുളം അവിടെ അർപ്പിച്ചിട്ടു പോന്നതു് രണ്ടു വർഷം മുമ്പാണ്. വയോവൃദ്ധരെ, നിങ്ങൾക്കു കൂട്ടിനു ഞാനുമുണ്ടു്! (തുടരും)

പി. ഖാലിദ്

നോവൽ

ഇരുപത്തേട്ട്

മനസ്സിൽ എങ്ങനെയോ മാനസമയം ഒരു നിഴൽ! എത്രകൊണ്ടോ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും മനസ്സിൽ വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നേടാൻ കഴിയുന്നില്ല.

“ആ ഇത്തവണ റാഗിങ്ങിന് ഒരു കപ്പി ചാരായംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ്. വലിയ വീടുകളിലെ ചില മണ്ണണ്ണിപ്പിള്ളേഴ് വരുന്നല്ലോ, അവന്മാർക്ക് ഓരോ ഡോസ് ‘ജീവൻഭോജ്’ കൊടുക്കാൻ.”

അങ്ങനെ സംസാരം വീണ്ടും റാഗിങ്ങിനെപ്പറ്റിയായി.

“എടോ നീയറിഞ്ഞോ. ഇത്തവണ ഷെഡ്യൂൾ കംസ് എണ്ണ പത്തെന്നാ കേൾക്കുന്നത്—മുൻ പെൻപിള്ളേരും. അങ്ങനെ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിന് പെൻ പിള്ളേരു ഇവിടെ എത്തിയുടങ്ങി. ആ ഒരുകാര്യം പറഞ്ഞേക്കാം. ഞാനാണെന്ന് നീ ആരോടും പറഞ്ഞേക്കാതെ. ആ ജോസഫിന്റെയും ശങ്കരപ്പിള്ളേരുടെയും

നീന്ത് സർക്കാരിന്റെ കാര്യത്തിൽ അപ്പകുപ്പണങ്ങൾ കൈപ്പറ്റാൻ എത്തിയവർ. കഴിഞ്ഞവർഷം തങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നില്ലേ. താനും കത്തപ്പിയും കമാരനും ഒക്കെ ഇളടെ.

തന്റെ വർഗ്ഗത്തോടു സഹതാപം മനസ്സിൽ പെരുകി നിറയുകയാണ്. തികച്ചും അപരിചിതമായ ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കരയുപിടിച്ചിട്ട് മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെ അവരുടെ മനസ്സുകൾ വെമ്പുന്നുണ്ടാവണം. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസം പകരാൻ...

റാഗിംഗ് കഴിഞ്ഞ് ഔദ്യോഗികമായി അവരെ തങ്ങളുടെ അണികളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ തങ്ങൾ അവരുമായി ഒരു തരത്തിലും ബന്ധപ്പെടുകയെന്നല്ലേ. ആ വിലക്ക് ലംഘിച്ചാലുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എങ്കിലും അവരുടെ വീർപ്പു മുതൽ വളരെ അകലെ ഇരുന്നു നോക്കിക്കാണുന്നത്! മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുപെരുകുന്ന അസഹ്യത കടിച്ചമർത്തി സഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് പെട്ടെന്ന് ജോസഫും ശങ്കരപ്പിള്ളയും ആത്മമർദ്ദം അകത്തേക്കു കടന്നുവന്നു; മുട്ടിനു മുകളിലായി മുണ്ടുമാട

“ഈ നീമിഷം മുതൽ നാളെ രാത്രിയിലെ ഫ്രെഷേഴ്സ് വെൽക്കം ഡിന്നർ വരെയുള്ള ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറുകളും തങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ റാഗിംഗിന്റെ ഭാഗമായി സസന്തോഷം അംഗീകരിക്കുക. ആരു പ്രതിഷേധിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഓർമ്മിക്കുക, ഈ പരിപാടി ഹോസ്റ്റലിലെ ഒരലിഖിതനിയമമാണ്.”

പെട്ടെന്ന് അയാൾ തിരിഞ്ഞ് വീളമ്പു കാണു വീളിച്ചു:

“അയ്യപ്പാ, എന്താ നോക്കിനില്ക്കുന്നത്? ഇവർക്കു റേഡ് പേർക്കും ചുട്ടപ്പാത്തി കൊണ്ടുവരൂ.”

രംഗം തണുത്തു.

കണ്ണുകൾ അപരിചിതരായ ആ ചെറുപ്പക്കാരിൽ തങ്ങിനിന്നു. രണ്ടുപേരുടെയും മുഖങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്തൊരന്തരം. മുളൻ മുടിക്കാരന്റെ കണ്ണുകളിൽ രോഷാഗ്നി. കൂട്ടുകാരന്റെ മുഖത്ത് ഭയം. ഭയത്തോടെ വീരങ്ങളിച്ച്. രണ്ടുപേരും അരക്കിതാ ബോധത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രതിമകൾപോലെ. എത്രകൊണ്ടോ മുഖത്ത് ഇരുന്ന് ആഹാരം കഴിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. നേരെ മുറിയിലേക്കു പോന്നു.

കത്തപ്പി എത്തി.

തന്നെ. അവനെയൊക്കെ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കാൻ ഇത്ര നല്ല അവസരം!”

“എനിക്ക് വേറെ പലതും തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, നിന്റെ മനഃസ്ഥിതി! അതെന്നിക്ക് ഒരിക്കലും കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.”

“വേണ്ട, നീയിവിടെത്തന്നെ കത്തിയിരുന്നോ—എനിക്ക് വേറെ പണിയുണ്ട്.”

കത്തപ്പി പോയ ഉടൻ വാതിൽ അടച്ചു കറുപ്പിച്ച്. എങ്കിലും പുറത്തെ കോലാഹലത്തിന്റെ അലകൾ ഉറക്കത്തെ അലോസരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നന്നെ രാവിലെ എണീറ്റു. കോരിഡോർ ആകെ നിശ്ശബ്ദം! പടതോറു എല്ലാവരും ഉറക്കംപിടിച്ചുകൊണ്ടു. കതകു തുറന്നു പുറത്തിറങ്ങി. കോരിഡോറിന്റെ മറേ അറ്റത്ത് ജനാലപ്പടിയിൽ തല ചാരി റോൾ കറച്ചുനേരം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി അനക്കമില്ല. പതുക്കെ നടന്നു കയറ്റം. കാലോച്ച കേട്ടിട്ടാവണം. അയാൾ ഞെട്ടിത്തീർത്തു.

ആരാണ് ആ പിടിയും കിട്ടിയീല്ല. കടിച്ചു പറിച്ച്തുപോലെ മുടി വടിച്ചിറക്കിയ തല. പെട്ടെന്നാണ് മുഖം കണ്ടത്. ഉള്ളിലൊരു നടക്കും. തല രാത്രി തന്നെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ച് തീപാറ്റുന്ന കണ്ണുകൾ? മുളൻമുടിക്കു എത്ര സംഭവിച്ചു. തലോട്ടുന്നതിലെ റാഗിംഗിന്റെ ഭാഗമായി...മനസ്സിൽ ഒരു നീറപ്പുകച്ചിൽ കോളേജിലെ ആദ്യദിവസം ഇത്ര അപമാനസ്യമായതരത്തിൽ നേരിടേണ്ടി

വരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരന്റെ അന്തർസംഘം. നടക്കത്തോടെ മാത്രമേ ഉപഹിക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നള്ളൂ. സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയോ ധൈര്യം പകരുകയോ എന്താണു വേണ്ടതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നു. അറിയാതെ കൈത്തലം അയാളുടെ തോളത്തു പതിഞ്ഞു. തട്ടിമാറിക്കൊള്ളത്ത:

“മാറി നിൽക്കൂ!”

അത് ഒരു ആജ്ഞയായിരുന്നു. തളർവാതംകൊണ്ട് ശോഷിച്ച ഇടതു കാൽ വലിച്ചുവച്ച് അയാൾ നടന്നുകൊണ്ടു മനസ്സിൽ അജ്ഞാതമായ ആപൽ ശക്തിയോടെ തോന്നിയതു്.

പിറേരാത്രി ഡിന്നർ കഴിഞ്ഞ് കത്തപ്പി മുറിയിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് വിവരങ്ങളറിഞ്ഞത്. അത് സഹവേദി പറഞ്ഞുകേട്ട അറിവ്.

ജോസഫും ശങ്കരപ്പിള്ളയും സഹവേദനം മേനോനുമൊക്കെ അടങ്ങിയസദസ്സ്—നോട്ടപ്പള്ളികളെ അവിടെയായിരുന്നു വിന്യസം! ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പോടെ ആണ് അയാൾ കടന്നുവന്നത്; കണ്ണുകളിൽ തീജാലയുമായി.

വന്നപാടെ ജോസഫ് പുറകിൽക്കൂടെ മുഖംതിരിച്ചു പിടിച്ചു:

“പേരു?”

“ഈശ്വരൻ.”

“എത്ര ഈശ്വരനോ! കൊള്ളാം ആളിനു യോജിച്ച പേരുതന്നെ കാരണവന്മാരിട്ടത്.”

പരിഹാസത്തിന്റെ അട്ടഹാസങ്ങൾ.

“ഉ—ജാതിത്തൊഴിൽ?”

“കൃഷിപ്പണി.”

കൂട്ടിച്ചിരി.

“ഞങ്ങൾ ഇത്രയും കാലം കരുതിയിരുന്നത് ഈശ്വരന്റെ തൊഴിൽ ലോക പരിപാലനമാണെന്നാണ്. ആളെ. പിന്നെന്താ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങൊട്ടെഴുന്നള്ളിയത്?”

ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

“എന്താ ഉത്തരമില്ലേ?” ഇവിടെ എത്ര ചെറുത്തൊരു പുറപ്പാട്? ജോസഫിന്റെ ആദ്യത്തെ ശകാരവർഷം.

“നിങ്ങളെല്ലാം വന്നത് ചെറുത്തൊരുണകിൽ ഞാനും അതിനതന്നെ.”

ഒട്ടും കൂടാത്ത മറുപടി.

“എന്താ അതുതന്നെ ആദ്യം നടക്കട്ടെ. ഇല്ലെ കൂട്ടരെ.”

മേനോന്റെ വിധി പ്രസ്താവനയും.

ചാടി പുറത്തിറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. അപ്പോഴേ ബലമുള്ള കൈകൾ അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

“ഈശ്വരൻ അറസ്റ്റിൽ.”

ആരുടെയോ അട്ടഹാസം. തലയോട്ട് പേർത്തു കത്രികയുടെ ദ്രുതചലനം! കര മുല്ലിട്ടുനോക്കി. ജോസഫിന്റെ കൈ ഉള്ളിക്കിഴിയുന്നതാണ് പറഞ്ഞത്.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഹവേദന സഹതാപം തോന്നിപ്പോലും. ഒരുകപ്പ് ചായവച്ചുനീട്ടിയത് തട്ടിയൊരേറ്റി! “അവൻ ഇവിടെ പിഴയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്ര ചൂടാകണ്ട കാര്യമെന്തു? നേരെയിരുന്ന കൊടുത്തെങ്കിൽ അവന്മാർ ഇങ്ങനെ കോപ്രായമാക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഏതാ

യാലും സംഗതി ആകെ വഷളാകുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വാർഡൻ വിളിച്ചു വിശദീകരണം പോലീസിരിക്കുകയാണ്.”

“എടാ ഞാനും പുലിവാലു പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ചാരായം കുടിപ്പിച്ചില്ലേ. ആ പുവമ്പഴം മന്ത്രി നാരായണ പിള്ളയുടെ ബന്ധുവോ, നാട്ടുകാരനോ മറേറാ ആണ്. അവന്റെ തനയം എത്തിട്ടുണ്ട്. ഓഗ്യത്തിന് അവന്മാർ കുടിച്ച ലക്കുകെട്ടുകൊണ്ട് എന്നെ ഓർക്കുകയില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.”

റാഗിംഗിന്റെ പേരിൽ ഇത്തരം പേക്കുത്തുകൾ നടത്തുന്നത് അധികൃതർ തടഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നായിരുന്നു കത്തപ്പിക്കണ്ണൻ. പക്ഷേ, വാർഡനും പ്രിൻസിപ്പലും മറ്റു പ്രൊഫസർമാരുമൊക്കെ ചേർന്ന് പരാതികൾ ഒതുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ശങ്കരപ്പിള്ള പീഫ്സെക്രട്ടറിയുടെ അനന്തരവനും ജോസഫ് കോൺഗ്രസ്സിന് പണം വാരിക്കൊടുക്കുന്ന കട്ടനാടൻ കായൽനാലാവിന്റെ ഓമനപ്പുത്രനും—കത്തപ്പിക്കു ശ്വാസം നേരെ വീണത് അപ്പോഴാണ്.

“ഏതായാലും അവന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനും രക്ഷപ്പെട്ടു.”

വൈകുന്നേരം ക്ലാസ്സു കഴിഞ്ഞ് എത്തിയപ്പോൾ ഈശ്വരൻ മുറിയുടെ നടയിൽ നിലപുണ്ട്.

“എനിക്ക് ഈ മുറിയിലാണ് അലോട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ എന്റെ സാധനങ്ങളൊക്കെ ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.”

മുഖത്ത് ഒരു ലോഹ്യഭാവംപോലുമില്ലെന്ന മാത്രമല്ല വാക്കുകളിൽക്കൂടി എന്തൊരു കാഠിന്യം. കത്തപ്പിക്കണ്ണൻ മുറിയുറന്നു. ഒരു തകരപ്പെട്ടിയും മെത്തകെട്ടിയ തൂണിയും സഞ്ചിയും ഒക്കെക്കൂടെ ഇടുക്കിപ്പിടിച്ചു എത്തിയുള്ള ആ നടപ്പുകണ്ടപ്പോൾ അറിയാതെ മുറോട്ടുചെന്നു പെട്ടി ഏറ്റുവാങ്ങാൻ കൈകൾ നിണ്ടുപോയി.

“വേണ്ട. എനിക്ക് ആരുടെയും സഹായം വേണ്ട.”

എത്ര കടുപ്പിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്. മനസ്സിലെ മുറിവ് അത്ര ആഴമേറിയതാവാം. മുഖത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നും മിണ്ടാൻ തോന്നിയില്ല. നല്ലെലി കറമ്പി വെളുപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള തലയോട്ടിൽ അവിടവിടെ എഴുന്നെൽക്കുന്ന മുളൻ തലമുടി!

രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് രാത്രിയിൽ വൈബ്രറിയൽനിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ മുറിക്കുള്ളിൽ സംസാരം—എത്രകൊണ്ടോ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു തോന്നിപ്പോയി.

“വരണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നു തോന്നുകയാണ്. പത്തിരുന്നൂറു രൂപയും ശമ്പളം മേടിച്ച് സുഖമായിക്കഴിഞ്ഞ ഞാൻ—എന്റെ ആഫീസറിന്റെ നിർബന്ധമായിരുന്നു.”

“ഞങ്ങളൊക്കെ എത്ര ആശിച്ചതാണെന്നോ, ഒരു ഡോക്ടറാകാൻ—മാഷ് വേണം—കാശുവേണം. അതൊന്നുംകൂടാതെ നിനക്കു് ഒരവസരം കിട്ടുമ്പോൾ—” “കുറെ കേട്ടപ്പോ മനസ്സു മാറി—ഹോ ഈ ഏകാകൃത്തിൽ വന്നുപെട്ടിട്ട് ആകപ്പാടെ ഒരു ശ്വാസംമുട്ടലാണ്.” (തുടരും)

ഒക്കെ ചട്ടമ്പി ഗംഗിന് നിന്റെ ചേറു മണ്ണും പിടിക്കുന്നില്ല. നിനക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ വിഷമം തോന്നുമെന്നറിയാം. എങ്കിലും ഇവന്റെയൊക്കെ അഹങ്കാരം ഓർക്കുമ്പോൾ... ഏതായാലും പി. വി. ജോർജ്ജ് അങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുവന്നായി. സൈപരമായി പഠിക്കാമല്ലോ.”

അതു മാത്രമല്ല, വിളമ്പുകാരൻ അയ്യപ്പനും ഗോവന്ദനും കക്കു അയ്യപ്പൻപിള്ളയും ആ മനുപ്രയാസമുണ്ടെന്നു പണ്ടേ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതാണ്. ചപ്പാത്തിയോ ദോശയോ ഒക്കെ രണ്ടാമതു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ അടുത്തത്താ നുള്ള താമസവും മറ്റു ചിലർക്ക് വാരിക്കോരി വിളമ്പാനുള്ള കൗതുകവും. ഏതായാലും തങ്ങളുടെ അംഗസംഖ്യ പെരുകുന്നതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യവും തോന്നി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ബാച്ചുകളിലായി ആ മാധവി ഉൾപ്പെടെ തങ്ങൾ പതിനൊന്നു പേർ മാത്രമായിരുന്നു.

പുതിയ ബാച്ച് എത്തിയ ആദ്യദിവസം! ബഹളംവച്ച് തകർത്തു നടക്കുന്ന പഴമക്കാരിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഡൈനിംഗ് ഹാളിലെ ഒരു മൂലയിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നവാഗതർ. അവരുടെ ഇടയിൽ പേടിച്ച് വരുന്നത് ഉൾവലിയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കറുത്ത പരുമുഖങ്ങൾ. ഏതൊക്കെയോ ചെളിക്കഴിയിൽ

ക്കിടക്കുന്ന കവലച്ചട്ടമ്പികളെപ്പോലെ. തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരുന്നതെക്കേഅറ്റത്തെ മേശയുമുൾപ്പെടെ ചെന്നു തല കമ്പിട്ടിരിക്കുന്ന അവരുടെ മുൻപിൽ വച്ചിരുന്ന ചപ്പാത്തിയും കറിയും വിളമ്പിയ പാത്രങ്ങളെത്തു് തീറ്റിയാരംഭിച്ചതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. “ചക്കാത്തു കേടണത്തിന്റെ സുഖം ഞങ്ങളൊക്കെ ഒന്നറിയട്ടെ.”

പരിഹാസത്തിന്റെ മാലപ്പടക്കങ്ങൾ എങ്ങനെയൊക്കെയോ തുടരുകയാണ്. മേലാകെ തീപ്പൊരി പിതറിയതുപോലെ. നവാഗതരുടെയിടയിൽ അമർഷത്തിന്റെ പിറുപിറുക്കൽ. കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ ചാടിഎണീറ്റുകഴിഞ്ഞു. കറുത്തു എഴുന്നെൽക്കുന്ന മുളൻ മുടിയും തീപാറ്റുന്ന കണ്ണുകളും എന്തൊക്കെയാണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്! അടുത്തിരുന്ന കൂട്ടുകാരൻ അവനെ പിടിച്ചിരുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. ക്ഷബ്ധമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സെക്രട്ടറിയുടെ നാടകീയമായ പ്രഖ്യാപനം:

സാറാ തോമസ്

“വാടാ കത്തപ്പിക്കണ്ണാ നമുക്കു പോകാം. അവിടെ പ്രേമചന്ദ്രനും ജോസഫും ശങ്കരപ്പിള്ളയും സദാശിവൻമൊക്കെ റാഗിംഗ് പ്രോഗ്രാം ഫൈനലിലെസ് ചെയ്യുകയാണ്. ഞാനും ഇത്തിരി ഷൈൻ ചെയ്യാൻ പോകുകയാണ്.”

“നീ ചൊയ്ക്കാ. എന്തോ എനിക്ക് ഉത്സാഹം തോന്നുന്നില്ല.”

“നീയൊരു അരസികനാണ്. മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഈ രസങ്ങളൊക്കെ അനുഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ...ഇന്നത്തെ ഡൈനിംഗ് ഹാളിലെ കലാപിശയാണോ നിന്റെ മൂഡിനെത്തെറിച്ചത്? ഇങ്ങനെത്തൊട്ടാവായിയായാലോ? നമ്മൾ തലമുറയായി ഇതും ഇതിനപ്പുറവും അനുഭവിച്ചുവരല്ലോ. അതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത് നാമായിട്ട് അവസരം പാഴാക്കരുത്. ഏതോ വലിയിടത്തെ വെളുത്തുപൊമന്ന മൊന്തൻപഴങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നോക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചായപോലും കുടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവരുടെ തൊണ്ടയിലൂടെ ചാരായം കമഴ്ത്തുമ്പോൾ ജീവൻഭോജ് അല്ലേ. ജീവൻഭോജ്!”

“ഇന്നല്ലാതെ ഇതൊക്കെ പറുല്ലല്ലോ. കൊട്ടാരംപോലത്തെ കാറിൽ അച്ഛനും അമ്മാവും പെട്ടി തുക്കാൻ വേലക്കാറനും ഒക്കെ ആയിട്ടായിരുന്നു വരവ്

മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിലും ചരിത്ര വീക്ഷണത്തിലും മൗലികമായി വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ന് സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം നേരിടുന്ന ഭരണപരമായ പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ലോക വിപ്ലവത്തിന്റെ ആത്യന്തിക വിജയത്തിലും ശോഷണമുക്തമായ ഒരു യുഗത്തിലേക്കുള്ള മനുഷ്യരാശിയുടെ മുന്നേറ്റത്തിലും യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവുമുണ്ടാകില്ല. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം ശക്തമായ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ക്യാമ്പിന്റെ സ്ഥാപനത്തിലും ഏഷ്യൻ, ആഫ്രിക്കൻ, ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ദേശീയ മോചന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വമ്പിച്ച വേലിയേറ്റത്തിലും എത്തിനിന്ന ലോകചരിത്രം, ഇന്ന് ഒരൊറ്റ യഥാർത്ഥ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യംപോലും ഇല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുമ്പോൾ, സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വളർന്നുവന്ന ഒരൊറ്റ ആശയഗതികൾക്കെതിരെ ലോകമെങ്ങും മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോ സേ തുടർ

പകരം അൽബേനിയൻ നേതൃത്വം മാവോ സേ തുടർ നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ട് വഞ്ചനാപരമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഈ പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങളെ ശരിയായി വിലയിരുത്താനും ഒരു രണ്ടുലൈൻ സമരത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കുന്നതിനും സി.പി.ഐ. (എം. എൽ.) കേരള സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റിമാത്രമാണ് സംഘടിതരൂപത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നത്. വിവിധ എം. എൽ. ഗ്രൂപ്പുകളുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തി, അവരെയും ഈ ശരിയായ നിലപാടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ രണ്ടു വർഷക്കാലം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വിജയിക്കാതിരുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ തുറന്ന ചർച്ചയിലൂടെ ഒരു പുതിയ മുന്നേറ്റം നടത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും 1978 ഒക്ടോബറിൽ 'മാസ് ലൈൻ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ദൈനംദിനികയിലൂടെ (അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്ത് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം മുടങ്ങിയിരുന്നു.)

കെ. എൻ. രാമചന്ദ്രൻ

യോഗം ചരിത്ര പ്രധാനമായ ഒരു സംയുക്തപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ 8 രാജ്യങ്ങളിലെ സംഘടനകൾ കൂടി ഈ സംയുക്ത പ്രസ്താവന അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു താത്ത്വികപ്രസിദ്ധീകരണവും ('ഏ വേൾഡ് ടു വിൻ') തുടങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) പുനഃ സംഘടനാകമ്മിറ്റി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന സാർവ്വദേശീയ ലൈൻ, അജിത പൊതുവിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന എന്ന വസ്തുത, ദേശീയപ്രശ്നങ്ങളിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആരോഗ്യകരമായ ഒരു രണ്ടു ലൈൻ സമരം നടത്തുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചർച്ചയിൽ അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതകൾ

രണ്ടു ലൈൻ സമരം

ചിന്തയുടെ യഥാർത്ഥ സത്ത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നവരുടെ ഒരു പടനീര ഉയർന്നുവരുന്നതും, പല രാജ്യങ്ങളിലും മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസം ശക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ മുന്നേറ്റം ദൃശ്യമാവുന്നതും സമകാലീന യുഗത്തിൽ, തിരിച്ചടികൾ എത്രതന്നെ ഉണ്ടായാലും ശരി, മുഖ്യ പ്രവണത വിപ്ലവത്തിന്റേതെന്നുതന്നെ സത്യം അനുഭവിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇത്തരമൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, ലോകചരിത്രത്തെയാകെ മാറ്റിമറിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിൽ അതിശക്തമായ രണ്ടു ലൈൻ സമരം വളർന്നുവരുന്നത് അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതയല്ല, മറിച്ച് തെറ്റായ ആശയങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാടി ശരിയായ ലൈൻ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന് അത് ആക്കംവർദ്ധിപ്പിക്കുകയേയുള്ളൂ.

ഒരുഭാഹരണംതന്നെ എടുക്കുക. മാവോ സേ തുടർന്റെ നിരൂപണത്തിനുശേഷം ചൈനയിൽ ഒരു പട്ടാള അട്ടിമറിയിലൂടെ തിരുത്തൽവാദശക്തികൾ അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുകയും മുതലാളിത്ത പുനഃസ്ഥാപനത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കുകയും ഇത്തരമൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോ സേ തുടർ ശക്തികൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതിനു

തീക്ഷ്ണമായ ഒരു രണ്ടുലൈൻ സമരം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേതുടർന്നാണ് ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള സമാനചിന്താഗതിക്കാരായ വിപ്ലവകാരികളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതും 1979 നവംബറിൽ സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതും.

പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം രണ്ടു നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. ഒന്ന്, ഇന്ത്യയുടെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള യഥാർത്ഥ വിപ്ലവകാരികളെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വേദിയൊരുക്കുകയും സംഘടനാപരമായി ഗണ്യമായ നേട്ടം കൈവരിക്കുകയും സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) ന്റെ പേരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവയും അല്ലാത്തവയുമായ സംഘടനകൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ സാർവ്വദേശീയ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു രണ്ടു ലൈൻ സമരത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കുന്ന പ്രേരകശക്തിയായി വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ട്, സാർവ്വദേശീയ രംഗത്ത് നാനാതരത്തിൽ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോ സേ തുടർ ചിന്തയുടെ യഥാർത്ഥ സത്തയ്ക്കെതിരെ ഉളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിരുത്തൽവാദികൾക്കും അവസരവാദികൾക്കും എതിരെ സമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശക്തികളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ഇതിന്റെ ഫലമായി 1980 അവസാനം 13 രാജ്യങ്ങളിലെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സംഘടനകളുടെ

കടന്നുവരാതിരിക്കാനായി, വേണ്ടത്ര വസ്തുതകളും രേഖകളും ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും മറ്റും അജിതയുണ്ടായിരിക്കുന്ന ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്.

ഒന്നാമതായി, പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റി സമം വേണ എന്ന രീതിയിലുള്ള വിമർശനശൈലി മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്. കൃത്രിമമായ ആധികാരികത്വ സങ്കല്പങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. അവിഭേദ്യാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാർട്ടിയെ ഇത്തരത്തിൽ വീക്ഷിക്കുന്നതും രണ്ടുലൈൻ സമരത്തെ അജിതയും വേണവുമായുള്ള ഒരു തർക്കമായി അധഃപതിപ്പിക്കുന്നതും ആരോഗ്യകരമായ ചർച്ചയ്ക്കു വഴിതെളിക്കില്ല. കൃത്രിമമായ 'അഥോറിറ്റി'ക്കെതിരെ സമരം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വയം കൃത്രിമമായ 'അഥോറിറ്റി'യിലേക്ക് വഴുതിവീഴുന്ന പ്രവണത തെറ്റാകാം. ദുർബ്ബലതയ്ക്കു സഹായിക്കില്ലല്ലോ. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ വികാസദേശീയ തീർച്ചയായും മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്ക് ഒരു പടികൂടി വികാസമുണ്ടാവുകയും അത്തരം വികാസത്തിനു മുൻകൈയെടുക്കുന്നവർ ലോകവിപ്ലവത്തിന്റെതന്നെ നേതാക്കളായി ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്യാമെന്ന സാധ്യത നാം തള്ളിക്കളയുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇന്ന് കൂടുതൽവാദിത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേ നമുക്കു മുന്നോട്ടുവരികയുള്ളൂ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടുലൈൻ സമരത്തെ ഭയവാ

യി വേണവുമായുള്ള തർക്കമായി മാറ്റാതിരിക്കുക.

രണ്ടാമതായി, അൽബേനിയൻ പാർട്ടിയുമായുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം. 1973 മുതൽ അൽബേനിയൻ പാർട്ടിയുമായി കേരളാകമ്മിറ്റിക്കു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ രേഖകളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ലഭിച്ചിരുന്നു. മാവോ സേ തുടർന്റെ മരണത്തിനുശേഷം 1976 നവംബറിൽ ചേർന്ന അൽബേനിയൻ പാർട്ടിയുടെ കോൺഗ്രസ് പാഠ്യ മജ്ലിസത്തെ റദ്ദ് ചെയ്തതിന്റെ പശ്ചാത്താപം, മാവോ സേ തുടർ നെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെന്ന് അജിത ഏഴുതീയത്വ സത്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. ആ കോൺഗ്രസ്സിൽ എൻവർ ഓജ അവതരിപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് നോക്കുക: അന്തരിച്ച മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് നേതാക്കളുടെ അനുസ്മരണ തുടങ്ങുന്നത് മാവോ സേ തുടർനെ പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡികയോടെയാണ്. മാവോ ലോകതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതാവും സമകാലീനഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റും ആയിരുന്നുവെന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്.

ചൈനയിലെ തിരുത്തൽവാദി നേതാക്കളുടെ 'മുൻലോക സിദ്ധാന്ത'ത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളും മറ്റു പലരും ആദ്യമായി അറിയുന്നത് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നാണ്. ഒരൊറ്റ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ എതിർക്കുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ ചിന്താഭിപ്രായം കേരളത്തിലെ സഖാക്കളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന കനേഡിയൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി (എം. എൽ.) യെ ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. തുടന്ന് 1977 ജൂലൈയിൽ 'വിപ്ലവത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും' എന്ന ലഘുലേഖ അൽബേനിയ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ 'മുൻലോകസിദ്ധാന്ത'ത്തെ എതിർക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ അൽബേനിയ ഏകദേശ നിലപാട് തെറ്റാണെന്ന് രേഖാമൂലം ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. മാവോ സേ തുടർ ചിന്തയെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ മുന്നേറ്റം സിദ്ധാന്തത്തെ തുറന്നുകാട്ടാനാവില്ലെന്നും, അതുവഴി ചൈനയിലെ തിരുത്തൽ വാദം സംഘം മുന്നേറ്റം സിദ്ധാന്തത്തെ മാവോ സേ തുടർന്റെ പേരിൽ വിരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നിന്ദ്യമായ നടപടി തുറന്നുകാട്ടാനാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. കനേഡിയൻ പാർട്ടി (എം. എൽ.) അൽബേനിയയുടെ സാധിനത്തിലേക്കു വഴുതിവീണു. അവരുടെ നിലപാടുകളിൽ വന്ന മാറ്റം ഞങ്ങൾ വിമർശിച്ചു. ഈ ആശയസമരം നടക്ക

മ്പോഴും സംഘടനാപരനയത്താലും ഞങ്ങൾ പാലിച്ചിരുന്നു. ഒരൊറ്റ നിലപാടിൽനിന്ന് അൽബേനിയൻ നേതൃത്വവും അവരെ അനുകൂലിക്കുന്നവരും പിൻവാങ്ങുമെന്ന നേരിയ ആശയം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സമയത്താണ് കനേഡിയൻ പാർട്ടി സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു സാർവ്വദേശീയ റാലിയിൽ ഞങ്ങളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ, കേരളാ കമ്മിറ്റിയേയും ഫിന്റസ്ഥാൻ ഖദർ പാർട്ടി (എം. എൽ.) യെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവനെ പറഞ്ഞ് ഒരാൾ പങ്കെടുക്കുകയും മാവോ സേ തുടർ ചിന്തയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാതെ അൽബേനിയൻ നിലപാടിനെ പിന്തുടരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ വാർത്ത ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതുതന്നെ 'പിപ്പിംഗ്' കാമ്പസ് ഡെയിലി ന്യൂസ് വായിക്കുമ്പോഴാണ്. സംഘടനാതത്ത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്ന ഈ നിന്ദ്യമായ ചെരുമാറത്തെ ഞങ്ങൾ ശക്തിയായി വിമർശിച്ചു. 1978-ൽ അൽബേനിയ മാവോ സേ തുടർനെ തള്ളിപ്പറയുവാൻ തുടങ്ങിയ സാഹചര്യത്തിൽ കനേഡിയൻ പ്രതിനിധിയുമായി കേരളാകമ്മിറ്റി 1978 ആഗസ്റ്റിൽ ചർച്ച നടത്തുകയും, തുടന്ന് അവരുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുകയും ചെയ്തു. 1978 ഒക്ടോബറിൽ അൽബേനിയൻ ലൈനിനെതിരെ പരസ്യമായ വിമർശനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

മുന്നാമതായി, ചൈനയിലെ പുതിയ നേതൃത്വത്തോടു 'നാലാം സംഘത്തോട്' ഞങ്ങളുടെ നിലപാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള അജിതയുടെ സമീപനം വളരെ തരം താഴ്ന്നതായിപ്പോയി. ഒരു കുന്നിക്കലോ ഒരു അജിതയോ വ്യക്തിപരമായി ഒരു നിലപാട് എടുക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് സംഘടനയ്ക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. 1976 നവമ്പറിൽ ജയിലിൽവെച്ച് കേരള സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗം പേർക്ക് ഒന്നിച്ചു കാണാൻ അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ ഞങ്ങളെ ചൈനയിലെ പുതിയ നേതൃത്വത്തെ എതിർക്കുന്ന മെന നിലപാട് ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ജയിലിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന സഖാക്കളുടെ ചിന്താഗതിശരിയെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും, നേതൃത്വത്തിന്റെ തീരുമാനം എന്ന നിലയിൽ ഒന്നും അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടരുതെന്നും, പ്രശ്നങ്ങൾ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ വഴിയൊരുക്കുന്നവിധത്തിൽ സഖാക്കളുടെ സൈദ്ധാന്തിക പാഠത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ജയിലിലെ പരിമിതമായ സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോ

ഗിച്ചു ഈ ശ്രമം ആരംഭിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഡി.സി.ഖർ അവസാനം കുന്നിക്കലും മന്ദാകിനിയുമൊത്തു് ഞാനും വേണവടക്കും മറ്റു മൂന്നു സഖാക്കളും ഒരു കേസിലെ പോകുന്ന വളയയിൽ ഒരു പൊലീസ് വാനിൽ സഞ്ചരിക്കാനിടയായത്. വേണവിനെ കുന്നിക്കലിനു പരിചയപ്പെടുത്തിയതും സംസാരം ആരംഭിച്ചതും ഞാനാണ്. ചൈനയിലെ മാറ്റത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതും ഞാനായിരുന്നു. ആ ഒരു കാര്യത്തിലേക്കിലും അന്നത്തെ സംസാരത്തിൽ ഞങ്ങളും കുന്നിക്കലും യോജിപ്പിലായിരുന്നു. ഇന്ന് ആ വസ്തുതപോലും വളച്ചൊടിപ്പെടുത്തുന്നതു് വേദകരമാണ്.

1978 ആഗസ്റ്റിൽ ജയിലിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നതിനു ശേഷം കുന്നിക്കലിനെ കോഴിക്കോടു ചെന്ന് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. അജിതയും ആ അവസരത്തിൽ ജയിലിൽനിന്ന് പുറത്തു വന്നിരുന്നു. അൽബേനിയൻ നിലപാടിനോടുള്ള അജിതയുടെ സമീപനവും, അൽബേനിയൻ പാർട്ടിക്ക് സന്ദേശമായും സാർവ്വദേശീയ റാലിയിൽ പ്രസംഗിച്ചും കേരള കമ്മിറ്റിയുടെ നിലപാടിനെ വികൃതമാക്കാൻ ശ്രമിച്ച കനേഡിയൻ പാർട്ടിയുടെ വഞ്ചനയും അന്നു ഞാൻ വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി. സാർവ്വദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ സംഭവവികാസങ്ങളോടുള്ള യോജിപ്പ് ഒരു സംഘടനാപരമായ യോജിപ്പിലെത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയിട്ടാണ് ഞാൻ കുന്നിക്കലിനെ കണ്ടത്. സഹായകരമല്ലാത്ത ഒരു നിലപാടാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. അജിതയും ചർച്ച തുടരാമെന്നുപോലും അവർ പറയുകയുണ്ടായില്ല.

നാലാമതായി, കേരള സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരും ജയിലിനകത്തു പുറത്തുമുണ്ടായിരുന്നവരുമായ സഖാക്കൾക്കിടയിൽ അന്നെ സാർവ്വദേശീയ സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു രണ്ടുലൈൻ സമരം നടത്തിവന്നു. വളരെ ആരോഗ്യകരമായ രീതിയിൽ എല്ലാ സംഘടനാതത്ത്വങ്ങളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടുലൈൻ സമരം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് സംസ്ഥാനത്തെ ഏകദേശ മുഴുവൻ സഖാക്കളേയും ശരിയായ ലൈനിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അടിയന്തരാവസ്ഥയ്ക്കുശേഷം സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ജയിലിനു പുറത്തുള്ള സഖാക്കൾക്ക് സാർവ്വദേശീയ പ്രശ്നത്തിൽ ശരിയായ നിലപാടെടുത്ത് മുന്നേറേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ശരിക്കും

കൂടുതൽവാദിത്വമാണ് ഇന്നത്തെ ആവശ്യം. അത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ മുന്നോട്ടുപോകാനാകൂ. ഏതു വിവാദവും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതായിരിക്കുകയും വേണം.

തുളുമ്പും സ്വച്ഛമായ ശ്വാസം... ബലമുള്ള ആരോഗ്യമുള്ള പല്ലുകൾ

കോൾഗേറ്റ് ഡെന്റൽ ക്രീം മൂലം

ഓരോ ഭക്ഷണത്തിനുശേഷവും കോൾഗേറ്റ് കൊണ്ട് പല്ലുകൾ ബ്രഷ് ചെയ്യുക. ലോകമെങ്ങുമുള്ള ദന്ത വൈദ്യന്മാർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ അത് നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾക്ക് സാരകൃതം നൽകുന്നു. പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മാണുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ വായ് നാറ്റത്തിനും പിന്നീട് വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന ദന്തക്ഷയത്തിനും കാരണമാകുന്നു. അതിനാൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലുടനെ കോൾഗേറ്റ് വിധിപ്രകാരം പല്ലുകൾ ബ്രഷ് ചെയ്യുക. അത് നിങ്ങളുടെ ശ്വാസം, വെളുത്ത പല്ലുകൾ, ദന്തക്ഷയത്തെ ചെറുക്കൽ എന്നിവയ്ക്ക് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

കോൾഗേറ്റിന്റെ വിശ്വസനീയ ഫോർമുല, എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

- വായ്നാറ്റത്തിനും, ദന്തക്ഷയത്തിനും കാരണമാകുന്ന സൂക്ഷ്മാണുക്കൾ പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പറ്റിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളിൽ വളരുന്നു.
- കോൾഗേറ്റിന്റെ വിശിഷ്ട പ്രവർത്തനശേഷിയുള്ള പരു ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പെന്ന് ഹാനികരമായ ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മാണുക്കളെയും അകറ്റുന്നു.
- ഫലമോ: മനോഹരമായ വെളുത്ത പല്ലുകൾ, ശ്വാസം നിർമ്മലമാണെന്ന ആത്മവിശ്വാസം, ദന്തക്ഷയത്തിൽനിന്നും സംരക്ഷണം.

ഉദാഹരണം പകരുന്ന പെപ്പർമിൻ്റ് രുചിയുള്ള കോൾഗേറ്റ് പല്ലു നോക്കൽ ആനന്ദകരമാകുന്നു.

വായ്നാറ്റം അകറ്റുവാൻ...
ദന്തക്ഷയത്തെ ചെറുക്കുവാൻ
കോൾഗേറ്റ്
ഡെന്റൽ ക്രീം.

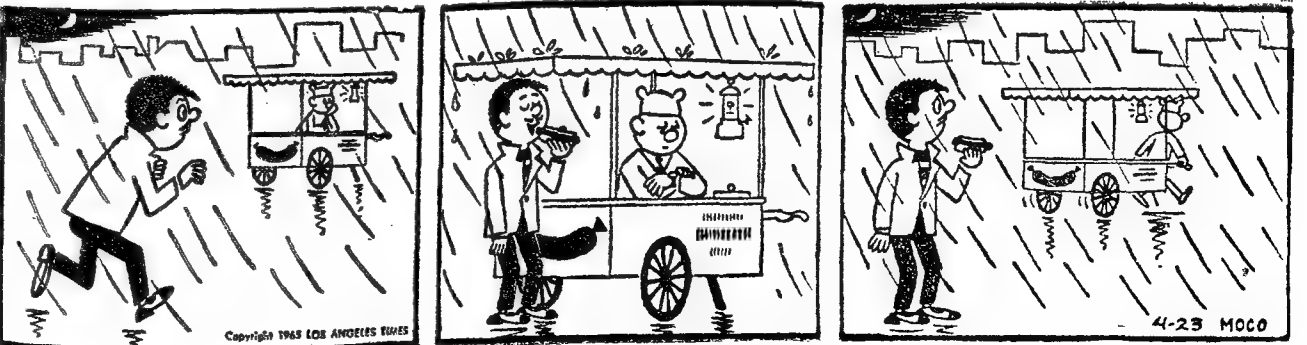
മനസ്സിലാവുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് 'രക്തപതാക'യ്ക്ക് ശരിയായ ഒരു നില പാട് സ്വീകരിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ പാളിച്ച 'ഇക്വിലാബ്രിയ'നേയും ബാധിക്കാതിരുന്നില്ല. അന്ന് ജയിലിൽപുറത്തുണ്ടായിരുന്ന സഖാക്കൾക്ക് ചൈനിസ് അൽബേനിയൻ നേതൃത്വങ്ങളോടുള്ള സമീപനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കൃത്യമല്ലാത്ത സമീപനം പൂർണ്ണമായും പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നത് 1978 അവസാനത്തോടെയാണ്. ഈ വസ്തുതകൾ ആരും ഒളിച്ചുവെക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഘടനയ്ക്കുള്ളി എങ്ങനെയാണ് രണ്ട് ലൈൻ സമരം നടക്കുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ച്, സംഘടനാ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് അനുഭവമുള്ള വർക്കർ ബോധ്യമാവൂ. പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയെ വേണവും അനുചരരും ആയി കാണുന്ന സമീപനം സ്വന്തം തെറ്റായ സമീപനത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. അമേരിക്കൻ റവല്യൂഷനറികൾക്കു നിസ്സംഗപാർട്ടി, 13 പാർട്ടികളുടെ സംയുക്തപ്രസ്താവനയിൽ പ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയെ ആ പാർട്ടിയും അമ്മിൽ സാഹോദര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആർ. സി. പി. യു. എസ്. എ. പറയുന്നത് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക, അതേ കാര്യം പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റി പറഞ്ഞാൽ തെറ്റാ, എന്ന സമീപനത്തിലെ വൈകല്യം സ:അജിത തിരുത്തുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സാർവ്വദേശീയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ശരിയായ നിലപാട് ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു എന്ന ധാർഷ്ട്യമല്ല, മറിച്ച് സാംസ്കാരിക വിപ്ലവമുഖപ്പെടെ മാവോ സേ തുങ്ങിന്റെ ചിഹ്നമായ സംഭാവനകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന യഥാർത്ഥവിപ്ലവശക്തികളെ ഒന്നിപ്പിച്ച് പാർട്ടിയെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ഇന്ത്യൻജനതയുടെ മോചനത്തിനായി മുന്നേറുകയും ചെയ്യുക എന്ന വിനയപൂർവ്വമായ നിലപാടാണ് പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയെ നയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള വിപ്ലവശക്തികളുമായി ഒന്നിക്കുകയെന്ന കടമ ഒരു പരിധിവരെതെളിയിച്ചു. ഈ വസ്തുതകൾ സമചിത്തതയോടെ സഖാവ് അജിത മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്രമേണ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടികളിൽ നിൽക്കുന്നതിലോ അതിൽനിന്നും കടമയാ

ലൂടെ ഐക്യത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ കഴിയും. മുഖ്യ വൈരുദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിനു മുൻപും വേണ്ടത്ര ചർച്ച നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും അതു തുടരുന്നതിനും തടയുവാൻ പറ്റാത്തതാണ്. പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായ ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിലും ദേശീയയുദ്ധത്തിലും എന്താണ് മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ എന്ന് മാവോ സേ തുങ്ങ് 'വൈരുദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ച്' എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയായി ഉൾക്കൊള്ളാത്തതിൽ നിന്നാണ് സഖാവ് കുന്നിക്കൽ എക്കാലത്തും സാമ്രാജ്യത്വമാണ് മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യമെന്ന യാത്രികസമീപനത്തിൽ എത്തിയത്. മാത്രമല്ല, ഏകോപനസമീപനത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോവുകവഴി പാർട്ടികളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് രണ്ട് ലൈൻ സമരം നടത്തുകയെന്ന സംഘടനാ തത്ത്വവും അദ്ദേഹം തിരസ്കരിച്ചു. സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) ന്റെ പൊതുസമീപനം ശരിയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ആ പാർട്ടിയുടെ പേർ സഖാവ് അജിത ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പൊതുസമീപനം ശരിയായ ഒരു പാർട്ടികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല രണ്ടുലൈൻ സമരം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത് ഇന്ന് മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യം സാമ്രാജ്യത്വമാണെന്ന സമീപനമാണ് ശരിയെന്ന് അജിത വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതനുസരിച്ച് തന്ത്രവും അടവുകളും രൂപീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനും ശരിയായ ലൈൻ സ്ഥാപിക്കാനും പൂർണ്ണമായ സാധ്യതകൾ വിശാലനയഭാരതത്തിലുണ്ട്. ആ വഴിമാത്രമേ പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയുടെ ലൈൻ തെറ്റാണെന്ന സ്ഥാപിക്കുവാൻ അജിതയ്ക്കു കഴിയൂ.

ഭോജ്പൂരിൽ ഫ്യൂഡലിസത്തിനെതിരായിത്തുടങ്ങിയ സമരം രണ്ടുകൂട ശക്തികൾക്കെതിരായി 72 മണിക്കൂർ നേരത്തെ യുദ്ധമായി വികസിച്ചത് നാം ഓർക്കുക. ശ്രീകാകുളം മുതൽ ഭോജ്പൂർ വരെയുള്ള ഈ വികാസം ഫ്യൂഡലിസം മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യമായി കാണുന്നവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായതാണ്. ഈ വികാസത്തെ താവള പ്രദേശങ്ങളും ചുവപ്പുസേനയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ അജിതയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.

ഈ സമരങ്ങളുടെ വളർച്ചയിൽ നിന്ന് എന്തും വിട്ടുമാറി നിൽക്കുകയും, മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു മാത്രം ഒരു കലയാക്കി എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവ് കേന്ദ്രമാർക്കും ജനങ്ങൾക്കുമുണ്ട്.

രണ്ടു വൻശക്തികളേയും അവയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാമ്രാജ്യത്വം, സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വം ബ്ലോക്കുകളെയും തുരത്താതെ ഇന്ത്യയിലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം പൂർത്തീകരിക്കാനായില്ലെന്നാണ് പുനഃസംഘടനാകമ്മിറ്റിയുടെ നിലപാട്. ലോകത്തിൽ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വമോ സോവിയറ്റ് സാമ്രാജ്യത്വമോ മുഖ്യ അപകടമായിരിക്കുമ്പോൾ (ചില രാജ്യങ്ങളും ഇവയുടെ പുത്തൻ കോളനികളുമാണ്.) ഒരു അർദ്ധകോളനിയായ ഇന്ത്യയിൽ വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാ സാമ്രാജ്യത്വം സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളും ചുഷണം നടത്തുന്നു. ഇതിൽ സോവിയറ്റ് സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വമാണ് മുഖ്യ അപകടമെന്നും അതുകൊണ്ട് അമേരിക്കൻ അനുകൂലശക്തികളുമായി കൂട്ടുചേർന്ന് അതിനെ എതിർക്കണമെന്നുമുള്ള മുന്നോട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തക്കാരായും, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വമാണ് മുഖ്യ അപകടമെന്ന സി. പി. ഐ., സി. പി. എം. തുടങ്ങിയ തിരുത്തൽ വാദികളുടേയും സഖാവ് അജിതയുടേയും ('അമേരിക്കയാണ് ഒന്നാമത്') വാദത്തെയും തള്ളിക്കളയേണ്ടത് ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിനാവശ്യമാണ്. ഇത്തരം വാദങ്ങളാണ് ഒരു സാമ്രാജ്യത്വത്തെ എതിർക്കുന്ന പേരിൽ മറ്റൊരു സാമ്രാജ്യത്വവുമായി തന്ത്രപരമായ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഉറവിടം. ദേശീയ യുദ്ധത്തിന്റേതായ ഘട്ടത്തിൽ അടവുപരമായ നീക്കംചെയ്യുകയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഏതെങ്കിലും സാമ്രാജ്യത്വവുമായി കൂട്ടുചേരുന്നതിനുള്ള എല്ലാ സമീപനങ്ങളെയും വിപ്ലവകാരികൾ എതിർത്തു തോല്പിക്കണം.

മേന്മയിൽ മികച്ചതെന്ന്
കാലം തെളിയിച്ചത്

വിൽപ്പന
ഗോൾഡ് ഫ്ലേക്ക്

നിങ്ങൾക്ക് വാങ്ങാവുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച
പ്ലെയിൻ സിഗററ്റ്

ഉടിയ വില 10 രൂ. 1.50 പ്രാദേശിക നികുതികൾക്ക് വിധേയം.
ഓരോ യഥാർത്ഥ വിൽപ്പന ഗോൾഡ് ഫ്ലേക്ക് സിഗററ്റിനെയും കാണാം. ഡബ്ബിംഗ് ടി എച്ച്. വിൽപ്പന

GFP/CAS-1/ST.MAL

സിഗററ്റ് വലി ആരോഗ്യത്തിന് പാപകരം
STATUTORY WARNING: CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

ആർ. എസ്. ലക്ഷ്മണദാസ് & കോ.
മൊത്തവ്യാപാരി: തിരുവനന്തപുരം

പരിവേഷം കുഴപ്പം

ചവാനെ പറിച്ച
ജ്യോതിഷക്കാരൻ

വണ്ടിവലിക്കുന്നവ രോടായി
രുന്ന.
—എസ്. കെ. പൊറൈക്കാട്ട്

പഴയ വണ്ടിക്കാർ ചരി
ത്രത്തിലൂടെ ഉരുണ്ടുണ്ടു്
ജ്ഞാനപീഠം കമ്മിറ്റി
യിൽ കയറിക്കൂടി എന്ന
താണ് അന്നം ഇന്നം
തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

(ശരഭ്) പവാർ ഒരു മനുഷ്യ
നാണ്; ചുണ്ടെലിയല്ല.
—രജനിപട്ടേൽ.

(കേരളത്തി) വിരേഘപാ
ട്ടിൽ ഒരു കൂട്ട സിഗററ്റുപോലെ
യാണു്. വേണമെങ്കിൽ എഴു
ക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ ദുരന്തെ
റിയായും.
—ഗുണ്ടറാവു,
കണ്ണാടകമുഖ്യമന്ത്രി.

വഴിവക്കിൽ ആരോ
വലിച്ചെറിഞ്ഞ അണ
യായ മുറിബിഡിയുടെ
ഒരു ധൈര്യം.

പത്രലേഖകൻ: താങ്കൾ യു
ത്തംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യം.

ങ്ങളിൽ താല്പര്യമെടുക്കുമോ?
രാജീവ്: അതിന് ഗുലാംന
ബിയുണ്ടല്ലോ.

ലേഖകൻ: താങ്കൾ കോൺ
ഗ്രസ്സിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി
സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുമോ?

രാജീവ്: ഞാൻ പാർട്ടിയി
ലെ ഒരു ജൂനിയർ മെമ്പറാ
ണ്. എന്നിക്കെങ്ങനെ ജനറൽ
സെക്രട്ടറി ആകാനാക്കും?

പത്രലേഖകൻ: രാജീ
വുമായുള്ള സംഭാഷണം
ഇങ്ങനെ തുടരൂന്നു:

പത്രലേഖകൻ: സോ
ണിയാ ഗാന്ധിക്കു സുഖ
മാണോ?

രാജീവ്: സോണിയാ
യ്ക്ക് ഇന്ത്യ മടുത്തുകഴിഞ്ഞു.
ഇററലിയിൽ സ്ഥിരതാ
മസമാക്കാനാണ് അവളു
ടെ ആഗ്രഹം. ഇന്ത്യയെ
ആരുടെ കൈയിലേല്പി
ച്ചാണ് ഞാൻ പോവുക?

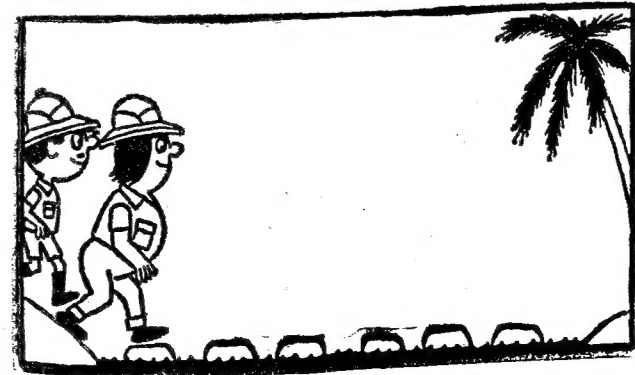
പത്രലേഖകൻ: കുറച്ചു
കാലംതാങ്കൾ ഇററലിയി
ലെ അംബാസഡറാവുന്ന
തുകൊള്ളാം. ഭാര്യവീട്ടിൽ
താമസവുമാവാം. സോ

വല്ലപ്പോഴും കതിരപ്പന്തയം
കാണാൻപോവുകയും ചെറിയ
തുക വല്ലതും വാതുവയ്ക്കുകയുമൊ
ക്കെ ചെയ്യണമെന്നില്ലെങ്കി
ലും, അഭിഭാഷകർക്ക് കതിര
യെയും കഴുതയെയും തിരിച്ച
റിയായി കഴിയണമെന്ന്
ഞാൻ ഹൈദരാബാദിലെ
ലായർമാരോടു പറഞ്ഞു.
പിറേദിവസം ഹൈദരാബാ
ദിലെ ഒരു പത്രം എഴുതിയതു്
അഭിഭാഷകർ കഴുതകളാണെന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞതായാണ്.
—ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ചന്ദ്രചൂഡ്.

ഇന്ത്യയിലെ കോടതി
കൾ കതിരകളുടെയും കഴു
തകളുടെയും സിവിൽ—
ക്രിമിനൽ കേസുകൾ എഴു
ക്കാൻ പദ്ധതി വല്ലതും
തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ടോമോ?

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

ഞാൻ ഏഴുതിത്തുടങ്ങിയ
കാലത്തു് കോഴിക്കോട്ടുകാക്കു്
എഴുത്തുകാരെക്കാരും ബഹുമാനം.

കോഴിക്കോടൻ

ഒരു കൊലപാതകത്തോടെയാണ് ചന്ദ്രകലാ പിക്ചേഴ്സിന്റെ, 'കിലുങ്ങാത്ത പണ്ടലകളുടെ ആരംഭം. കൊല്ലപ്പെട്ടത് പെണ്ണൊരുത്തി; കൊന്നതാരെന്നറിയുന്നില്ല. തുടർന്ന് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ തൊപ്പിയും കപ്പായവും ധരിച്ച പി. കെ. അബ്രഹാമിന്റെ ഒരു നേപടണപ്രഹസനവും. അബ്രഹാമിനെ പറ്റി

പല്ലം ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഇൻസ്പെക്ടർ പോലും ചെയ്തു. "എന്റെ ഹോട്ടലിൽ എത്രയോ പേർ വരുന്നു; പോവുന്നു. അവരെക്കാലെയല്ലാം ഞാനെന്തെങ്കിലും പറയാനാണെന്ന്. "അനാവശ്യമായി ആരേയും സംശയിക്കുന്ന പ്രകൃതമെനിക്കില്ലെന്ന്. മറ്റൊരു അനുഭവവിശേഷം ധിക്കാരവും കലർന്ന മട്ടിലായിരുന്നു ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പ്രൊഫ്രൈറർ രാജാറാമിന്റെ മറുപടി. "കൊന്നത് ഞാൻതന്നെയാണ്, എന്താ, തെളിയിക്കാൻ പാറുമോ?" എന്നൊരു ഇങ്കുറൂ മനോഭാവം കൂടിയുണ്ടെന്നു തോന്നും. "നിങ്ങൾ-പൊലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ, എന്തിനു കൊള്ളാം?" എന്ന് രാജാറാമ

മ്മതിച്ച് രാജിവെച്ച് ഗുഡ്ബൈ പറയുകയോ എതുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ. മോഹൻ സി. ഐ. ഡി. ഓഫീസറാണെന്ന്, ആ ഹോട്ടലിന്റെ മുറത്തു വച്ച് വിളംബരം ചെയ്തത്, ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു വകച്ചാരു കൂടിയാണെന്നു തെളിയിക്കാനേ ഉപകരിച്ചുള്ളൂ. മോഹൻ കുറവാളിയെ കണ്ടുപിടിക്കും. രൂപ് വഴി കടവഴി എന്നൊരു കൊലകൾ കൂടി അവൻ നടത്തിക്കളഞ്ഞു. സന്ദരിയായ തന്റെ ഇരയെ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ വലിയ താമസമില്ല, മേൽച്ചാടിവീണു ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ കൊന്നു കഴിച്ചു തുടങ്ങും. കൊല്ലപ്പെട്ടവരും, മരിക്കും മുൻപേ തിരിച്ചുപോലെ ഒരേയ്ക്കും എഴുതിവെച്ചാണ് അവൻ കടന്നു കളയുന്നത്. മുഖംമൂടി ധരിച്ച് ചെപ്പൊട്ടം ബഹളവും ഒന്നും കൂടാതെ രാത്രിയിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഈ കൊലപാതകത്തിന്റെ കണ്ണികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ, ചിത്രത്തിന് "കിലുങ്ങാത്ത പണ്ടലകളെ"ന്ന് നാമകരണം ചെയ്തത്. പേരെത്തുമാകട്ടെ, കാഴ്ചക്കാർ ആഗ്രാഹിച്ചതും പ്രതീക്ഷിച്ചതും അവരെ സ്തബ്ധമാക്കിയത്, നിർന്നിമേഷരമാക്കി ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കാൻ നിർബ്ബലരാക്കുന്ന ഒരു ത്രില്ലാണ്. കാണാൻ കഴിഞ്ഞതോ, ഒരു മുഖംമൂടിയുടെ പരാക്രമവും. അതാകട്ടെ, ഇതിലും ഉദ്ദേശ്യം വേരേയും. ഭീതിയും ജനിപ്പിക്കുമാറ് വിശേഷമായി രണ്ടാകിട പത്രങ്ങൾ പോലും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അച്ചന്റെ സങ്കല്പം, മകന്റെ സംവിധാനം. തമിഴ്നടനും കഥാകൃത്തും സംവിധായകനുമായിരുന്ന എ. പി. നാഗരാജന്റെ ഭാവന വെള്ളിത്തരിയിലേക്കു പകർത്തിയത് മകൻ വെങ്കിടസ്വാമിയത്രെ. ഡയറോളുകളും പാട്ടും ചിറയിൻകീഴിന്റെ വകയും. ഉറക്കത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള ഓസ്കാർ, ബിസിനസ്സുകാരനായ ഗിരീഷും, എന്തിന് സ്ത്രീവിഷയത്തിൽ ദർബ്ബലനായ പ്രൊഫ്രൈറർ രാജാറാമപോലും കുറവായവരെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ആരും സംശയിക്കപ്പെടാത്ത റിസപ്ഷനിസ്റ്റ് പ്രദീപാണ് മുഖംമൂടിച്ച് ഈ പരാക്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്. തെളിവുകളുടെ പൊട്ടകൾ കൂടി യോജിപ്പിച്ച് സംശയത്തിനിട. നല്ലൊരു വിധത്തിൽ മോഹൻ വിശദീകരിച്ചത് കേട്ടിനിന്ന പ്രദീപ് രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരുവസാന പരിശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും മോഹനമായുണ്ടായ ഒരു പ്രാപഞ്ചികത്തിന്റെ അവസാന സ്വന്തം കത്തി വയറിൽ കത്തിക്കയറി അവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയാണ്.

സപ്തയർ പപ്പന്റെ-ഹോട്ടൽ റീഗലിൽ താമസിക്കാൻ വരുന്നവർക്ക് വേണ്ടതെന്തു സന്ദേശം ചെയ്യുകയാണ് കഞ്ചൻ വേഷമിട്ട ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജോലി-പ്രേമോജനമായ മല്ലികയായിരുന്നു കൊലയാളിയുടെ ഭടക്കത്തെ

നമ്പർ. അവളെ കൊന്നു കൊട്ടിത്തുടക്കുകയാണ് പ്രദീപ് ചെയ്തത്? കുറച്ചപ്പറത്തു കിടക്കുന്ന പ്രദീപിന്റെ സിഗാർ ലൈറ്റർ കണ്ടതോടെ മോഹൻ കേസ്സിന്റെ തൂപ്പ് പിടികിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഹോട്ടലിൽ മുറിയെടുക്കാൻ വന്ന അയാൾക്ക്, റിസപ്ഷനിസ്റ്റ് സിഗാററ് കത്തിക്കാൻ നൽകിയതായിരുന്നു ആ ലൈറ്റർ. അവൾ എഴുതിവെച്ച കത്തും റിസപ്ഷനിസ്റ്റിന്റെ കൈപ്പടയിലുള്ളതുമായിരുന്നു. രാജാറാമിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ആകർഷണമായ ജൂലിയും ഗിരീഷും തമ്മിൽ-അവർ ബോംബെയിൽനിന്നു പരിചയക്കാരാണ്-രാഹസ്യവേട്ടയിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് കപിതനായ രാജാറാമ അവളുടെ കണക്കു തീർക്കാനും അവസാന നൃത്തമാടിക്കാനും തീർച്ചയാക്കിയത് ഫോണിലൂടെ ചോർത്തുപോയ പ്രദീപ്, ജൂലിയുടെ പണികഴിച്ച്. അതുപോലെ മുരളി ഒരു വിരുന്നസൽക്കാരത്തിനു പോയതും അന്യോന്യം രേഖയേയും അഡ്രസ്സ്

പോലുമില്ലാതെ അവൻ നഗ്നനായിത്തീർന്നു. മോഹനെ ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന് ഒരു പരിധിവരെ സഹായിച്ചത് രാഹസ്യപൊലീസിന്റെ ആളായ ഊമ വെയ്റർ മേനോനായിരുന്നു; പിന്നെ കാമുകിയായിത്തീർന്ന ലതയും.

കണ്ണിനു കുളിർമ്മ

തെളിവുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി കേസിനു തുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു രണ്ടുപോരിത്ത സ്ത്രീയുടെ മാത്രമേ നിത്യവസന്തത്തിന്റെ മോഹം ചെയ്യാനങ്ങായിരുന്നുള്ളൂ. സുമലയുടെ ലതയും, ഉഷാകുമാരിയുടെ രേഖയും, വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള സൂര്യകൾ ധരിച്ച് മന്ദഹാസം പൊഴിച്ചു-അത്രമാത്രം. കഞ്ചന്റെ സപ്തയർ പപ്പനും ആലുരുന്റെ ഹിച്ച്കോക് കൊച്ചുണ്ണിയും ക്യാമറാമാൻ കാമരാജും ഈ ത്രില്ലർ-കിസ്റ്റർ പടത്തിൽ ഫലിതത്തിന്റെ മാലപ്പടക്കങ്ങൾ പൊട്ടിച്ച് കാണിക്കട്ടെ വലിഞ്ഞു മുറികിടക്കുന്നവർ.

കാവുന്ന അനുസ്മരണം അയവുവരുത്തിയെന്നാണ് വയ്പ്. പക്ഷേ, അതു അനുസ്മരണ പിടിച്ചതായിട്ടാണ് അനുഭവം. ഈ പതിനാലുവർഷത്തിൽ പാട്ടുകൾക്കു പരയാൻമാത്രം ഒന്നുമില്ല. ആലം സെക്സും ഗ്ലാമറും നൽകി വേഷമിട്ട ജൂലിയെ തന്റെ കാബറെ നൃത്തത്തിൽ സഹായിച്ചുപാട്ടും നൃത്തവും ഒരുപോലെ വൃത്തിപ്പെടുത്തണം. മൂന്നു വെള്ളം കടിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ശബ്ദത്തെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതാണ് ജോയ് സംഗീതം നൽകിയ പാട്ട്. നൃത്തത്തെ വണ്ണിക്കാൻ എന്റെ പക്കൽ വാക്കുകളില്ല. പക്ഷേ, ഒന്നുണ്ട്; ഹോട്ടലിന്റെയും കോട്ടേജുകളുടെയും അകത്തു ലക്ഷ്മിപ്രിയം പുറത്തെ രാമനിയകമായ മാമലകളും താഴ്വരയും തന്മനിയും മായാഗ്രാഹകനായ ഏസ്. വി. പത്മനാഭൻ പകർത്തിയത് കൊതിപ്പിക്കുംവിധമാണ്. ബുദ്ധി എന്തെങ്കിലും പിറുപിറുക്കട്ടെ, കണ്ണുകൾ അക്ഷരം മിണ്ടില്ല.

ഒരു തണുതണുപ്പൻ ത്രില്ലർ

യതാണ് ഈ വേഷം. ഉഗ്രിരോടെ ഏതെങ്കിലും പടത്തിലങ്ങോർ അഭിനയിച്ച നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉട്ടിയിലെ ഹോട്ടൽ റീഗലിലാണ് സംഭവം. പ്രൊഫ്രൈറർ രാജാറാമനെയും റിസെപ്ഷനിസ്റ്റ് പ്രദീപിനെയും മാത്രം

തിരിച്ചു പോടിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ. ജോസ് പ്രകാശാണ് രാജാറാമിന്റെ റോളിൽ. ഒരുവിധം മേഗിയായിത്തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു അങ്ങോർ ഈ സ്രീജിതന്റെ വേഷം. സിസബ് കഴിയും വരെ വിശ്രമിക്കാനെത്തിയ ഓസ്കാർ, ഉട്ടിയിൽ ഒരു ബിസിനസ്സുമാടിക്കുന്ന തിനെപ്പറ്റി സൂത്രത്തുമായി ചർച്ചചെയ്യാനെന്നായി ബോംബെക്കാർ ഗിരീഷ്, പടം പിടിക്കാൻവന്ന ഡയറക്ടർ ഹിച്ച്കോക് കൊച്ചുണ്ണിയും ക്യാമറാമാൻ കാമരാജും, മധുവിധു ആലോഷിക്കാനെത്തിയ നവമ്പ്രതികളായ മുരളിയും രേഖയും, വെക്കേഷനിൽ ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്കിറങ്ങിത്തരിച്ച കോളേജുകുമാരി ലതയും കൂട്ടുകാരും ഇവരെക്കൊക്കെയാണ് റീഗലിൽ താമസം. ഇവരെയെല്ലാം ഇൻസ്പെക്ടർ വിസ്സരിച്ചെങ്കിലും കേസ്സിന്റെ തുറന്നൊന്നും കിട്ടിയില്ല. സബ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ സംസാരത്തിൽനിന്ന് ഹോട്ടൽ റീഗലിൽ ഇതു രണ്ടാമത്തെ 'മർഡർ' ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുമാത്രം മിച്ചം.

പത്തു നാളത്തെ വിശ്രമത്തിനായി ഇത്രേ ഹോട്ടലിലെത്തിയ സി. ഐ. ഡി. ഓഫീസർ മോഹനെ ഈ അന്വേഷണ കാര്യം മേല്ലിച്ച് തണുപ്പനായ ഇൻസ്പെക്ടർ ചന്ദ്രകലാകീടുന്ന ഞാൻ പോയി. കഴിവില്ലാത്തവൻ ഉറങ്ങുകയോ, തോൽവി സ

അച്ചന്റെ സങ്കല്പം, മകന്റെ സംവിധാനം.

തമിഴ്നടനും കഥാകൃത്തും സംവിധായകനുമായിരുന്ന എ. പി. നാഗരാജന്റെ ഭാവന വെള്ളിത്തരിയിലേക്കു പകർത്തിയത് മകൻ വെങ്കിടസ്വാമിയത്രെ. ഡയറോളുകളും പാട്ടും ചിറയിൻകീഴിന്റെ വകയും. ഉറക്കത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള ഓസ്കാർ, ബിസിനസ്സുകാരനായ ഗിരീഷും, എന്തിന് സ്ത്രീവിഷയത്തിൽ ദർബ്ബലനായ പ്രൊഫ്രൈറർ രാജാറാമപോലും കുറവായവരെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ആരും സംശയിക്കപ്പെടാത്ത റിസപ്ഷനിസ്റ്റ് പ്രദീപാണ് മുഖംമൂടിച്ച് ഈ പരാക്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്. തെളിവുകളുടെ പൊട്ടകൾ കൂടി യോജിപ്പിച്ച് സംശയത്തിനിട. നല്ലൊരു വിധത്തിൽ മോഹൻ വിശദീകരിച്ചത് കേട്ടിനിന്ന പ്രദീപ് രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരുവസാന പരിശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും മോഹനമായുണ്ടായ ഒരു പ്രാപഞ്ചികത്തിന്റെ അവസാന സ്വന്തം കത്തി വയറിൽ കത്തിക്കയറി അവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയാണ്.

സപ്തയർ പപ്പന്റെ-ഹോട്ടൽ റീഗലിൽ താമസിക്കാൻ വരുന്നവർക്ക് വേണ്ടതെന്തു സന്ദേശം ചെയ്യുകയാണ് കഞ്ചൻ വേഷമിട്ട ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജോലി-പ്രേമോജനമായ മല്ലികയായിരുന്നു കൊലയാളിയുടെ ഭടക്കത്തെ

സിക്കിം കഥകൾ

ലെപ്ചാമാരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പേര് റോം എന്നാണ്. കാഞ്ചൻ ജംഗയുടെ കൊടുമുടിയിൽനിന്നും രണ്ടുകുട്ടികളായമഞ്ജു റോം അടർത്തിയെടുത്തു. വലതു കൈയിൽ വച്ചിരുന്ന മഞ്ഞുകുട്ടികൊണ്ട് ഒരു പുരുഷനെയും ഇടതു കൈയിലെ മഞ്ഞുകുട്ടികൊണ്ട് ഒരു സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഇരകളെക്കുറിച്ച്നിന്നും പിറന്നവരായതിനാൽ അവർ സഹോദരരാണ്. ആങ്ങളയും പെങ്ങളും. അവർ വളർന്നപ്പോൾ റോം പറഞ്ഞു: "നോക്കൂ കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾ സഹോദരരാണ്. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ സഹോദ

രിസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ ജീവിക്കാനേ പാടുള്ളൂ." ഇതിനെതിരായി നടന്നാൽ താൻ ശപിക്കുമെന്നും ദൈവം പറഞ്ഞിരുന്നു. ശപിച്ചാൽ, നിരന്തരദുഃഖത്തോടെ, ദുഃഖമയമായ ലോകത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും. കാലം കടന്നുപോയി. സ്ത്രീ ഒരു യുവ

സൃഷ്ടിയുടെ കഥ

തിയായി വളർന്നു: അതിസന്ദരിയായ സ്ത്രീ! പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാര്യം. അവൾക്കവനിൽ പ്രേമമായി. അവനില്ലാതെ ജീവിക്കാൻ വയ്യ എന്നായി. ക്രമേണ,

ദൈവമറിയാതെ അവർ അവന്റെ യടുത്തു പോയിത്തുടങ്ങി. അവർ ദൈവത്തിന്റെ വിലക്ക് വകവയ്ക്കാതെയായി. ഇതറിഞ്ഞ ദൈവം അവരെ ശപിച്ചു; "നിങ്ങൾ എന്റെ സൃഷ്ടിയെ കളുക്കപ്പെടുത്തി. എന്റെ വിലക്ക് ലംഘിച്ചു. വികാരത്തെ അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇനി ഇതുകണ്ടിരുന്നുകൂടാ. നിങ്ങൾ കൊടുമുടികൾ വിട്ട് താഴ്വാരത്തിൽ പതിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ പാപത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങളുണ്ടവിക്കട്ടെ." അതോടെ അവർ താഴ്വാരത്തുപതിച്ചു; റോളർത്താക്കന്മാരായി ജീവിച്ചു. പക്ഷേ, പാപത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച പുത്രനെ അവർ കാട്ടിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഓരോ കൊല്ലവും ഓരോ ആൺകുട്ടി അവർക്കുണ്ടായി. എല്ലാ കുട്ടികളെയും അവർ കാട്ടിലെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. എട്ടാമത്തെ കുട്ടിയെയും കാട്ടിലെറിയാൻ പുരുഷൻ തയ്യാറായി. സ്ത്രീ വിലക്കി: "ദൈവത്തിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല. ഈ കുട്ടികളെത്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്. നാം തെറ്റു ചെയ്യാത്തവരെ നശിപ്പിച്ച് പാപം കൂട്ടിവയ്ക്കയാണ്. ഇനി അതുവേണ്ട." അങ്ങനെ എട്ടാമത്തെ കുട്ടിയെ കാട്ടിലെറിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ അവർക്ക് ഇരുപതു കുട്ടികൾ ജനിച്ചു. ആണം പെണ്ണും. കാലക്രമത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. പെറ്റുപെരുകി. തെക്കൻ പർവ്വത താഴ്വരകൾ മനഷ്യരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞു.

എൻ. എം. നമ്പൂതിരി

പ്രജ്ഞാ

പുതിയ നോവലുകൾ

1. തീരംതേടി

എം. ഡി. രത്നമ്മ
പേജ്: 74. വില: രൂപ 3.25.

അച്ഛൻ പണം തേടി മരണത്തിൽ. അമ്മ സുഖംതേടി മരണത്തിൽ. കരവലയത്തിൽ. സുമി ദുഃഖത്തിൽ. കരകാണാക്കടലിലും. ഏകാകിനിയും. ദുഃഖപുത്രിയുമായ സുമിയുടെ തീരം തേടിയുള്ള യാത്രയുടെ ഹൃദയഹാരിയായ ചിത്രീകരണം.

2. വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളെ തേടി

പാങ്ങിൽ ഭാസ്കരൻ
പേജ്: 106. വില: രൂപ 4.00.

സൂര്യൻ മണലിൽ മുഖംകത്തി വീണു; മണൽ ഉരുകി; ഉരുകിയ മണൽ അഗ്നികണ്ഡമായി. അഗ്നിയുയന്നു. ഉയന്ന അഗ്നിക്കുമിതെ വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നി. ആ വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളെ തേടിയുള്ള സുധാകരൻ എന്ന ഏകാന്തപഥികന്റെ യാത്രയുടെ കഥ. അത് സഹതന്ത്രസമരകാല തലമുറയുടെ കഥകൂടിയാണ്.

3. തളർന്ന പക്ഷി

ബാലകൃഷ്ണൻ
പേജ്: 162. വില: രൂപ 6.50.

സീമ ഒരു ദുഃഖപുത്രിയായിരുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കാതെ അവൾ ഭാര്യയായി. പ്രസവിക്കാതെ അമ്മയായി. ഭാവതൃപ്തിയിൽ നിന്നും ഒരു സ്ത്രീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം അവൾക്കു നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ഒരുദിവസം അവളിലെ സ്ത്രീത്വം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. ആ പൊട്ടിത്തെറിയുടെ കഥയാണ് ബാലകൃഷ്ണൻ പറയാനുള്ളത്.

4. റംഗമയുടെ വാടക പറമ്പ്

നിരഞ്ജന
പേജ്: 258. വില: രൂപ 11.00

വിപ്ലവ കയ്യുരിന്റെ വിരേതിഹാസമായ ചിരസ്മരണ ഏഴുതീയ നിരഞ്ജനയുടെ മരണാനന്തര നോവൽ. ഇതിൽ രാഷ്ട്രീയമില്ല. എന്നാൽ ശക്തമായ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലമുണ്ട്. വാടകവീടുകളിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കുന്ന നിസ്സഹായരായ ആയിരങ്ങളുടെ ദുരന്തകഥ-അതാണ് റംഗമയുടെ വാടകപറമ്പ്.

പ്രജ്ഞാ ബുക്ക് ഹൗസ്
കേന്ദ്ര ഓഫീസ്: തിരുവനന്തപുരം 695024
ഫോൺ: 265231, 265232, 265233, 265234, 265235, 265236, 265237, 265238, 265239, 265240, 265241, 265242, 265243, 265244, 265245, 265246, 265247, 265248, 265249, 265250, 265251, 265252, 265253, 265254, 265255, 265256, 265257, 265258, 265259, 265260, 265261, 265262, 265263, 265264, 265265, 265266, 265267, 265268, 265269, 265270, 265271, 265272, 265273, 265274, 265275, 265276, 265277, 265278, 265279, 265280, 265281, 265282, 265283, 265284, 265285, 265286, 265287, 265288, 265289, 265290, 265291, 265292, 265293, 265294, 265295, 265296, 265297, 265298, 265299, 265300, 265301, 265302, 265303, 265304, 265305, 265306, 265307, 265308, 265309, 265310, 265311, 265312, 265313, 265314, 265315, 265316, 265317, 265318, 265319, 265320, 265321, 265322, 265323, 265324, 265325, 265326, 265327, 265328, 265329, 265330, 265331, 265332, 265333, 265334, 265335, 265336, 265337, 265338, 265339, 265340, 265341, 265342, 265343, 265344, 265345, 265346, 265347, 265348, 265349, 265350, 265351, 265352, 265353, 265354, 265355, 265356, 265357, 265358, 265359, 265360, 265361, 265362, 265363, 265364, 265365, 265366, 265367, 265368, 265369, 265370, 265371, 265372, 265373, 265374, 265375, 265376, 265377, 265378, 265379, 265380, 265381, 265382, 265383, 265384, 265385, 265386, 265387, 265388, 265389, 265390, 265391, 265392, 265393, 265394, 265395, 265396, 265397, 265398, 265399, 265400, 265401, 265402, 265403, 265404, 265405, 265406, 265407, 265408, 265409, 265410, 265411, 265412, 265413, 265414, 265415, 265416, 265417, 265418, 265419, 265420, 265421, 265422, 265423, 265424, 265425, 265426, 265427, 265428, 265429, 265430, 265431, 265432, 265433, 265434, 265435, 265436, 265437, 265438, 265439, 265440, 265441, 265442, 265443, 265444, 265445, 265446, 265447, 265448, 265449, 265450, 265451, 265452, 265453, 265454, 265455, 265456, 265457, 265458, 265459, 265460, 265461, 265462, 265463, 265464, 265465, 265466, 265467, 265468, 265469, 265470, 265471, 265472, 265473, 265474, 265475, 265476, 265477, 265478, 265479, 265480, 265481, 265482, 265483, 265484, 265485, 265486, 265487, 265488, 265489, 265490, 265491, 265492, 265493, 265494, 265495, 265496, 265497, 265498, 265499, 265500, 265501, 265502, 265503, 265504, 265505, 265506, 265507, 265508, 265509, 265510, 265511, 265512, 265513, 265514, 265515, 265516, 265517, 265518, 265519, 265520, 265521, 265522, 265523, 265524, 265525, 265526, 265527, 265528, 265529, 265530, 265531, 265532, 265533, 265534, 265535, 265536, 265537, 265538, 265539, 265540, 265541, 265542, 265543, 265544, 265545, 265546, 265547, 265548, 265549, 265550, 265551, 265552, 265553, 265554, 265555, 265556, 265557, 265558, 265559, 265560, 265561, 265562, 265563, 265564, 265565, 265566, 265567, 265568, 265569, 265570, 265571, 265572, 265573, 265574, 265575, 265576, 265577, 265578, 265579, 265580, 265581, 265582, 265583, 265584, 265585, 265586, 265587, 265588, 265589, 265590, 265591, 265592, 265593, 265594, 265595, 265596, 265597, 265598, 265599, 265600, 265601, 265602, 265603, 265604, 265605, 265606, 265607, 265608, 265609, 265610, 265611, 265612, 265613, 265614, 265615, 265616, 265617, 265618, 265619, 265620, 265621, 265622, 265623, 265624, 265625, 265626, 265627, 265628, 265629, 265630, 265631, 265632, 265633, 265634, 265635, 265636, 265637, 265638, 265639, 265640, 265641, 265642, 265643, 265644, 265645, 265646, 265647, 265648, 265649, 265650, 265651, 265652, 265653, 265654, 265655, 265656, 265657, 265658, 265659, 265660, 265661, 265662, 265663, 265664, 265665, 265666, 265667, 265668, 265669, 265670, 265671, 265672, 265673, 265674, 265675, 265676, 265677, 265678, 265679, 265680, 265681, 265682, 265683, 265684, 265685, 265686, 265687, 265688, 265689, 265690, 265691, 265692, 265693, 265694, 265695, 265696, 265697, 265698, 265699, 265700, 265701, 265702, 265703, 265704, 265705, 265706, 265707, 265708, 265709, 265710, 265711, 265712, 265713, 265714, 265715, 265716, 265717, 265718, 265719, 265720, 265721, 265722, 265723, 265724, 265725, 265726, 265727, 265728, 265729, 265730, 265731, 265732, 265733, 265734, 265735, 265736, 265737, 265738, 265739, 265740, 265741, 265742, 265743, 265744, 265745, 265746, 265747, 265748, 265749, 265750, 265751, 265752, 265753, 265754, 265755, 265756, 265757, 265758, 265759, 265760, 265761, 265762, 265763, 265764, 265765, 265766, 265767, 265768, 265769, 265770, 265771, 265772, 265773, 265774, 265775, 265776, 265777, 265778, 265779, 265780, 265781, 265782, 265783, 265784, 265785, 265786, 265787, 265788, 265789, 265790, 265791, 265792, 265793, 265794, 265795, 265796, 265797, 265798, 265799, 265800, 265801, 265802, 265803, 265804, 265805, 265806, 265807, 265808, 265809, 265810, 265811, 265812, 265813, 265814, 265815, 265816, 265817, 265818, 265819, 265820, 265821, 265822, 265823, 265824, 265825, 265826, 265827, 265828, 265829, 265830, 265831, 265832, 265833, 265834, 265835, 265836, 265837, 265838, 265839, 265840, 265841, 265842, 265843, 265844, 265845, 265846, 265847, 265848, 265849, 265850, 265851, 265852, 265853, 265854, 265855, 265856, 265857, 265858, 265859, 265860, 265861, 265862, 265863, 265864, 265865, 265866, 265867, 265868, 265869, 265870, 265871, 265872, 265873, 265874, 265875, 265876, 265877, 265878, 265879, 265880, 265881, 265882, 265883, 265884, 265885, 265886, 265887, 265888, 265889, 265890, 265891, 265892, 265893, 265894, 265895, 265896, 265897, 265898, 265899, 265900, 265901, 265902, 265903, 265904, 265905, 265906, 265907, 265908, 265909, 265910, 265911, 265912, 265913, 265914, 265915, 265916, 265917, 265918, 265919, 265920, 265921, 265922, 265923, 265924, 265925, 265926, 265927, 265928, 265929, 265930, 265931, 265932, 265933, 265934, 265935, 265936, 265937, 265938, 265939, 265940, 265941, 265942, 265943, 265944, 265945, 265946, 265947, 265948, 265949, 265950, 265951, 265952, 265953, 265954, 265955, 265956, 265957, 265958, 265959, 265960, 265961, 265962, 265963, 265964, 265965, 265966, 265967, 265968, 265969, 265970, 265971, 265972, 265973, 265974, 265975, 265976, 265977, 265978, 265979, 265980, 265981, 265982, 265983, 265984, 265985, 265986, 265987, 265988, 265989, 265990, 265991, 265992, 265993, 265994, 265995, 265996, 265997, 265998, 265999, 266000, 266001, 266002, 266003, 266004, 266005, 266006, 266007, 266008, 266009, 266010, 266011, 266012, 266013, 266014, 266015, 266016, 266017, 266018, 266019, 266020, 266021, 266022, 266023, 266024, 266025, 266026, 266027, 266028, 266029, 266030, 266031, 266032, 266033, 266034, 266035, 266036, 266037, 266038, 266039, 266040, 266041, 266042, 266043, 266044, 266045, 266046, 266047, 266048, 266049, 266050, 266051, 266052, 266053, 266054, 266055, 266056, 266057, 266058, 266059, 266060, 266061, 266062, 266063, 266064, 266065, 266066, 266067, 266068, 266069, 266070, 266071, 266072, 266073, 266074, 266075, 266076, 266077, 266078, 266079, 266080, 266081, 266082, 266083, 266084, 266085, 266086, 266087, 266088, 266089, 266090, 266091, 266092, 266093, 266094, 266095, 266096, 266097, 266098, 266099, 266100, 266101, 266102, 266103, 266104, 266105, 266106, 266107, 266108, 266109, 266110, 266111, 266112, 266113, 266114, 266115, 266116, 266117, 266118, 266119, 266120, 266121, 266122, 266123, 266124, 266125, 266126, 266127, 266128, 266129, 266130, 266131, 266132, 266133, 266134, 266135, 266136, 266137, 266138, 266139, 266140, 266141, 266142, 266143, 266144, 266145, 266146, 266147, 266148, 266149, 266150, 266151, 266152, 266153, 266154, 266155, 266156, 266157, 266158, 266159, 266160, 266161, 266162, 266163, 266164, 266165, 266166, 266167, 266168, 266169, 266170, 266171, 266172, 266173, 266174, 266175, 266176, 266177, 266178, 266179, 266180, 266181, 266182, 266183, 266184, 266185, 266186, 266187, 266188, 266189, 266190, 266191, 266192, 266193, 266194, 266195, 266196, 266197, 266198, 266199, 266200, 266201, 266202, 266203, 266204, 266205, 266206, 266207, 266208, 266209, 266210, 266211, 266212, 266213, 266214, 266215, 266216, 266217, 266218, 266219, 266220, 266221, 266222, 266223, 266224, 266225, 266226, 266227, 266228, 266229, 266230, 266231, 266232, 266233, 266234, 266235, 266236, 266237, 266238, 266239, 266240, 266241, 266242, 266243, 266244, 266245, 266246, 266247, 266248, 266249, 266250, 266251, 266252, 266253, 266254, 266255, 266256, 266257, 266258, 266259, 266260, 266261, 266262, 266263, 266264, 266265, 266266, 266267, 266268, 266269, 266270, 266271, 266272, 266273, 266274, 266275, 266276, 266277, 266278, 266279, 266280, 266281, 266282, 266283, 266284, 266285, 266286, 266287, 266288, 266289, 266290, 266291, 266292, 266293, 266294, 266295, 266296, 266297, 266298, 266299, 266300, 266301, 266302, 266303, 266304, 266305, 266306, 266307, 266308, 266309, 266310, 266311, 266312, 266313, 266314, 266315, 266316, 266317, 266318, 266319, 266320, 266321, 266322, 266323, 266324, 266325, 266326, 266327, 266328, 266329, 266330, 266331, 266332, 266333, 266334, 266335, 266336, 266337, 266338, 266339, 266340, 266341, 266342, 266343, 266344, 266345, 266346, 266347, 266348, 266349, 266350, 266351, 266352, 266353, 266354, 266355, 266356, 266357, 266358, 266359, 266360, 266361, 266362, 266363, 266364, 266365, 266366, 266367, 266368, 266369, 266370, 266371, 266372, 266373, 266374, 266375, 266376, 266377, 266378, 266379, 266380, 266381, 266382, 266383, 266384, 266385, 266386, 266387, 266388, 266389, 266390, 266391, 266392, 266393, 266394, 266395, 266396, 266397, 266398, 266399, 266400, 266401, 266402, 266403, 266404, 266405, 266406, 266407, 266408, 266409, 266410, 266411, 266412, 266413, 266414, 266415, 266416, 266417, 266418, 266419, 266420, 266421, 266422, 266423, 266424, 266425, 266426, 266427, 266428, 266429, 266430, 266431, 266432, 266433, 266434, 266435, 266436, 266437, 266438, 266439, 266440, 266441, 266442, 266443, 266444, 266445, 266446, 266447, 266448, 266449, 266450, 266451, 266452, 266453, 266454, 266455, 266456, 266457, 266458, 266459, 266460, 266461, 266462, 266463, 266464, 266465, 266466, 266467, 266468, 266469, 266470, 266471, 266472, 266473, 266474, 266475, 266476, 266477, 266478, 266479, 266480, 266481, 266482, 266483, 266484, 266485, 266486, 266487, 266488, 266489, 266490, 266491, 266492, 266493, 266494, 266495, 266496, 266497, 266498, 266499, 266500, 266501, 266502, 266503, 266504, 266505, 266506, 266507, 266508, 266509, 266510, 266511, 266512, 266513, 266514, 266515, 266516, 266517, 266518, 266519, 266520, 266521, 266522, 266523, 266524, 266525, 266526, 266527, 266528, 266529, 266530, 266531, 266532, 266533, 266534, 266535, 266536, 266537, 266538, 266539, 266540, 266541, 266542, 266543, 266544, 266545, 266546, 266547, 266548, 266549, 266550, 266551, 266552, 266553, 266554, 266555, 266556, 266557, 266558, 266559, 266560, 266561, 266562, 266563, 266564, 266565, 266566, 266567, 266568, 266569, 266570, 266571, 266572, 266573, 266574, 266575, 266576, 266577, 266578, 266579, 266580, 266581, 266582, 266583, 266584, 266585, 266586, 266587, 266588, 266589, 266590, 266591, 266592, 266593, 266594, 266595, 266596, 266597, 266598, 266599, 266600, 266601, 266602, 266603, 266604, 266605, 266606, 266607, 266608, 266609, 266610,

നീതാളുടെ വീട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തുക

ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം.ഡി.

മിസസ് വി. എസ്. ആർ.,

—ആലപ്പുഴ

ചോദ്യം:

ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയുടെ മാതാവാണ്. വീണ്ടും ഒരു കുട്ടികൂടി വേണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, ഞാനിപ്പോൾ 3 മാസം ഗർഭിണിയാണ്. ഈ ഗർഭം അലസിപ്പിക്കാമോ? അതിനെന്തെങ്കിലും ഓബ്ലറേഷൻ?

ഉത്തരം:

ഒരു കുട്ടികൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാമെന്നു തോന്നുന്നവർക്കു.

പിഡനകാലം ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

(11-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ഓർമ്മക്കുളി തികഞ്ഞ മനോഹരമായതോടെ സുരക്ഷിതയെന്നതു് ജൂതന്റെ വിശ്വാസദാർശ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

മദ്ധ്യവയസ്കനായ ജാക് യങ്ങിൻ തന്റെ ഭൂതകാലത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ലണ്ടനിൽ ഒരു ടാക്സി ഡ്രൈവറായി പണിയെടുക്കുന്ന ജാക് ഇസ്രേലിൽ എത്തിയതു് തന്റെ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും അന്വേഷിച്ചറിയുവാനാണ്. തന്റെ കുടുംബം ഏതായിരുന്നുവെന്നും, താൻ എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നും ജാക്കിൻ അറിയില്ല. സഖ്യകക്ഷികൾ ജർമ്മനിയെ മോചിപ്പിക്കുമ്പോൾ തനിക്കു മുമ്പായത്ത് പ്രായമായീരുന്നവെന്ന് ജാക് പറയുന്നു. വിവാഹിതനായ ജാക് രണ്ടു കുട്ടികളുടെ പിതാവാണ്. തന്റെ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും വിവരം തരാൻ കഴിയുന്ന ആരെങ്കിലും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു കരുതിയാണത്രേ ലണ്ടനിൽനിന്നു് ജാക് എത്തിയതു്. ആരക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തന്റെ വേരുകൾ തേടി അലയുന്ന ജാക്, ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗ

ങ്ങളിലായി പിതറിക്കിടക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വേരെയുടെ മുഖമാണ്.

എല്ലാവരും, പേരും ജനിച്ച സ്ഥലവും എഴുതിയ പ്ളേറ്റുകൾ ധരിച്ചിരുന്നു. പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും അതു് സഹായിച്ചു. പേരുകൾ വായിച്ച് പരസ്പരം സംശയനിവർത്തി വരുത്തുകയും താൻ വിചാരിച്ച ആളല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ദുഃഖത്തോടെ പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ മുഖഭാവങ്ങൾ നമ്മെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തും. അസ്ടച്ച് വിററ്സിൽ വച്ച് ഒരു ഹംഗേറിയൻ കുട്ടിയെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന രംഗം താൻ കണ്ടുവെന്നും ആ കുട്ടിയുടെ നിലവിളി ഇന്നും താനോർക്കുന്നുവെന്നും ഏലി വീസെൽ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ അസ്ടച്ച് വിററ്സിൽ പീഡനത്തിനു വിധേയനായ ഒരു മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞു. സംഭവം പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനുമുമ്പ് ആ അസ്ടച്ച് വിററ്സ് കാരൻ ഏലി വീസെലിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പുണർന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ആ ഹംഗേറിയൻ കുട്ടി ഞാനായിരുന്നു.”

അതുപോലെ വികാരാർദ്രങ്ങളായ നിരവധി രംഗങ്ങൾ അവിടെ അങ്ങേറി. പരിചിതമായ ഒരു ചേരു കേൾക്കു

കരേഴ്സിഡുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടികൂടി വേണമെന്നു തോന്നുന്നതു് സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു കുട്ടികൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് പലവിധത്തിലും നല്ലതു്. ഗർഭം അലസിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ പതുപതുണ്ടായവരെ ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുന്നതു് ഏല്പുമാണ്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ പ്രയാസവുമാണ്. ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള “ഓബ്ലറേഷൻ” ലഭ്യമാണ്.

മി. പി. കെ.—ആററിങ്ങൽ

ചോദ്യം:

19 വയസ്സുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ഞാൻ. കുട്ടിക്കാലം മുതലേ എനിക്കു വിട്ടുമാറാത്ത ജലദോഷവും ശക്തിയായ തുമ്മലുമാണ്. ഒരുവർഷത്തിനു മുമ്പ് ഇ. എൻ. ടി. സ്പെഷ്യലിസ്റ്റിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം എന്റെ മുകുന്തകത്തു് രണ്ടിൻജക്ഷൻ ചെയ്തു. ഇൻസിഡൽ എന്ന ഗുളിക തുടർന്നു കഴിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അതു കഴിച്ചിട്ടും ഒരു കുറവും കണ്ടില്ല. സ്വയം ഭോഗം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ, അസുഖം വിട്ടുമാറാത്തതെന്ന് എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ പറയുന്നു. ഇതു ശരിയാണോ? ഉത്തരം:

വിട്ടുമാറാത്ത ജലദോഷവും തുമ്മലും മിക്കപ്പോഴും “അലർജി” മൂലമാണ്. ഇതു് സ്വയംഭോഗം നടത്തുന്നതുമായി ബന്ധമില്ല.

മ്പോൾ, മങ്ങിയ ഒരു മുഖം കാണുമ്പോൾ അവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആദ്യമായിട്ടു. അസാധാരണങ്ങളായ രംഗങ്ങൾ തെരുവുകളിലും യോഗസ്ഥലങ്ങളിലും സംഭവിച്ചു.

ഒരു ചെറിയ മുറിപ്പാട്, ഒരു കോങ്കണ്ണ്, ഒരു വീക്കൽ, പുഞ്ചിരിക്കും പൊട്ടിച്ചിരിക്കും...എന്നവേണ്ട കാൽപ്പാടുകൾ മുതൽ മുടിച്ചതുകളിൽ വരെ അവർ പരസ്പരം പരതി നടന്നു, ഒരു ബന്ധുവിനെ തിരിച്ചുകിട്ടാൻ, ഒരു സ്പ്രേഹിതനെ വീണ്ടെടുക്കാൻ.

തിരുത്തു്

14-6-81-ലെ 303-ാം ലക്കം കലാകൗമുദിയിൽ ‘ഭരിക്കു ഭരിപ്പിക്കുക’ എന്ന ലേഖനത്തിൽ സ്ഥലത്തെ ഗ്രീൻ ലാൻഡ് ലോഡ്ജിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശം തനിക്കു് അപകീർത്തികരമാണെന്നു് തിരുവനന്തപുരം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനടുത്തുള്ള ഗ്രീൻ ലാൻഡ് ലോഡ്ജ് ഉടമയായ ശ്രീ. ജയദേവൻ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഭാഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ വേദിക്കുന്നു.

എഡിറ്റർ.

Published by M. S. Sreenivasan on behalf of Laisa Publications Private Ltd., Trivandrum-695024 and printed by him at Ravi Printers & Publishers Pvt. Ltd., KAUMUDI BUILDINGS Trivandrum-695024. Editor: M. S. MANI

Business Executives

BOMBAY-Mrs. Mrinalini Hegde
Phone: Office 230313 Res: 816622

CALCUTTA-Mrs. Aloka Guha
Phone: 456750

MADRAS-Mrs. Nirmala Menon
Phone: Office 86649 Res: 81407

NEW DELHI-Mrs. Deepak Dawar
Phone: Office 385311 Res: 618000

BANGALORE-Mrs. Mini Jayaprakash
Phone: Office 576808 Res: 55169

COCHIN-Mrs. Mangala Nayak
Phone: Office 37228 Res: 37234